

การศึกษาปัญหาและอุปสรรคของครูในการสอนภาษาไทยชั้นเด็กเริ่มเรียน
ที่พูดภาษาไทยไม่ได้ในจังหวัดยะลา

ปริญญาพันธ์

ของ

พิเชษฐ อนุกุล

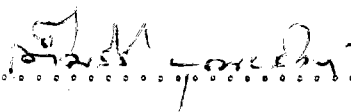
หอสมุดกลาง

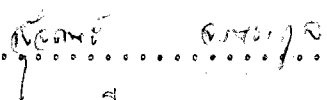
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เสนอกรมท่าวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษากามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษาามหาบัณฑิต

5 มีนาคม 2518

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติได้พิจารณาปฏิญานพันธบัตรนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒได้

..... ประธาน

..... กรรมการ

5 มีนาคม 2518

สารบัญ

บทที่		หน้า
1.	บทนำ	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
	สมมุติฐาน	6
2.	เอกสารและผลของการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
3.	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	30
	มวลประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	30
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	33
	การรวบรวมข้อมูล	35
	การจัดกระทำกับข้อมูล	35
	สถิติวิเคราะห์ข้อมูล	35
4.	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
	สภาพการสอน	39
	ปัญหาในการสอน	51
	ปัญหาในการสอนจำแนกตามเพศ	61
	ปัญหาในการสอนจำแนกตามศาสนา	71
	ปัญหาในการสอนจำแนกตามภูมิลำเนา	83
	ปัญหาในการสอนจำแนกตามจำนวนปีที่สอน	95
	ปัญหาในการสอนจำแนกตามอายุ	106
	ปัญหาในการสอนจำแนกตามวุฒิ	120

ปัญหาในการสอนจำแนกตามภาษาพูดในครอบครัว	135
ทดสอบสมมุติฐาน	150
การปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาในการสอน	160
5. สรุป อภิปรายผลและขอเสนอแนะ	168
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	168
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	168
การวิเคราะห์ข้อมูล	168
สรุปปัญหาในการสอน	168
อภิปรายผล	172
ขอเสนอแนะ	175
บรรณานุกรม	179
ภาคผนวก	184
ก. รายชื่อโรงเรียนที่ไชครุชั้นเด็กเริ่มเรียนเป็นมวลประชากร	
ข. แบบสอบถาม ชุดที่ 1	
ค. แบบสอบถาม ชุดที่ 2	

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1.	จำนวนครูจำแนกตามเพศ.....	30
2.	จำนวนครูจำแนกตามศาสนา	30
3.	จำนวนครูจำแนกตามอายุ	31
4.	จำนวนครูจำแนกตามวุฒิ	31
5.	จำนวนครูจำแนกตามภาษาพูดในครอบครัว	32
6.	จำนวนครูจำแนกตามภูมิลำเนา	32
7.	จำนวนครูจำแนกตามจำนวนปีที่สอนชั้นเด็กเริ่มเรียน	33
8.	แสดงค่าเฉลี่ยของประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถและลักษณะต่าง ๆ ของครู	39
9.	แสดงค่าเฉลี่ยของการดำเนินการของผู้บริหารและศึกษานิเทศก์	41
10.	แสดงค่าเฉลี่ยการเน้นจุดมุ่งหมายของครู	42
11.	แสดงค่าเฉลี่ยการสอนเนื้อหาต่าง ๆ ของครู	43
12.	แสดงค่าเฉลี่ยการใช้หลักวิธีสอนและกิจกรรมต่าง ๆ ของครู	45
13.	แสดงค่าเฉลี่ยการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการสอนของครู	46
14.	แสดงค่าเฉลี่ยของวิธีวัดผลที่ครูใช้	48
15.	แสดงค่าเฉลี่ยลักษณะต่าง ๆ ของนักเรียน	49
16.	แสดงค่าเฉลี่ยลักษณะสิ่งแวดล้อมและอุปกรณ์ของนักเรียน	50
17.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับตัวครู	51
18.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์	53
19.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอน	54
20.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอน	55
21.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรม	56
22.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน	57

23.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล.....	58
24.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน	59
25.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อม	60
26.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับตัวครู จำแนกตามเพศ	61
27.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ จำแนกตามเพศ...	63
28.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอน จำแนกตามเพศ	64
29.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอน จำแนกตามเพศ	65
30.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรม จำแนกตามเพศ	66
31.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน จำแนกตามเพศ	67
32.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล จำแนกตามเพศ	68
33.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน จำแนกตามเพศ	69
34.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามเพศ ..	70
35.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับตัวครู จำแนกตามศาสนา	71
36.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ จำแนกตามศาสนา	73
37.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอน จำแนกตามศาสนา...	74
38.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอน จำแนกตามศาสนา.....	75
39.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรม จำแนกตามศาสนา.....	76
40.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน จำแนกตามศาสนา	77
41.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล จำแนกตามศาสนา	79
42.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน จำแนกตามศาสนา	80
43.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามศาสนา	82
44.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับตัวครู จำแนกตามภูมิลำเนา.....	83
45.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ จำแนกตาม ภูมิลำเนา.....	85

46.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอน จำแนกตามภูมิภาค	86
47.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอน จำแนกตามภูมิภาค...	87
48.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรม จำแนกตามภูมิภาค..	88
49.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน จำแนกตามภูมิภาค.....	89
50.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล จำแนกตามภูมิภาค	91
51.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน จำแนกตามภูมิภาค	92
52.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามภูมิภาค	94
53.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับตัวครู จำแนกตามจำนวนปีที่สอน	95
54.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ จำแนกตามจำนวนปีที่สอน	97
55.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอน จำแนกตามปีที่สอน..	98
56.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอน จำแนกตามจำนวนปีที่สอน	99
57.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรม จำแนกตามจำนวนปีที่สอน	100
58.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน จำแนกตามจำนวนปีที่สอน..	101
59.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล จำแนกตามจำนวนปีที่สอน	102
60.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน จำแนกตามจำนวนปีที่สอน	103
61.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามจำนวนปีที่สอน	104
62.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับตัวครู จำแนกตามอายุ	106
63.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ จำแนกตามอายุ	108
64.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอน จำแนกตามอายุ	110

65.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอน จำแนกตามอายุ	111
66.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรม จำแนกตามอายุ	112
67.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน จำแนกตามอายุ	113
68.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล จำแนกตามอายุ	115
69.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน จำแนกตามอายุ.....	116
70.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับครูปกครองและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามอายุ...	118
71.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับตัวครู จำแนกตามวุฒิ	120
72.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ จำแนกตามวุฒิ.....	123
73.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอน จำแนกตามวุฒิ.....	125
74.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอน จำแนกตามวุฒิ	126
75.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรม จำแนกตามวุฒิ	127
76.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน จำแนกตามวุฒิ	128
77.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล จำแนกตามวุฒิ	130
78.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน จำแนกตามวุฒิ	131
79.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับครูปกครองและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามวุฒิ.....	133
80.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับตัวครู จำแนกตามภาษาพูดในครอบครัว ...	135
81.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ จำแนกตามภาษาพูด ในครอบครัว	138
82.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอน จำแนกตามภาษาพูดใน ครอบครัว	140
83.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอน จำแนกตามภาษาพูดใน ครอบครัว	141
84.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรม จำแนกตามภาษาพูดใน ครอบครัว	142

85.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน จำแนกตามภาษาพูดใน ครอบครัว	143
86.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลจำแนกตามภาษาพูดในครอบครัว.....	145
87.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน จำแนกตามภาษาพูดในครอบครัว.....	146
88.	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามภาษาพูดใน ครอบครัว	148
89.	เปรียบเทียบความแตกต่างของการประสพปัญหาของครูต่างเพศกัน	150
90.	เปรียบเทียบความแตกต่างของการประสพปัญหาของครูที่นับถือศาสนาต่างกัน..	151
91.	เปรียบเทียบความแตกต่างของการประสพปัญหาของครูที่มีภูมิลำเนาต่างกัน...	152
92.	เปรียบเทียบความแตกต่างของการประสพปัญหาของครูที่มีจำนวนปีที่สอนต่างกัน	153
93.	เปรียบเทียบความแตกต่างของการประสพปัญหาของครูที่มีอายุต่างกัน	154
94.	เปรียบเทียบความแตกต่างของการประสพปัญหาของครูที่มีวุฒิต่างกัน	156
95.	เปรียบเทียบความแตกต่างของการประสพปัญหาของครูที่มีภาษาพูดในครอบครัว ต่างกัน	158
96.	แสดงค่าเฉลี่ยความพยายามแก้ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู	160
97.	แสดงค่าเฉลี่ยความพยายามแก้ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์	161
98.	แสดงค่าเฉลี่ยความพยายามแก้ปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอน	162
99.	แสดงค่าเฉลี่ยความพยายามแก้ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอน	163
100.	แสดงค่าเฉลี่ยความพยายามแก้ปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรม	164
101.	แสดงค่าเฉลี่ยความพยายามแก้ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน	165
102.	แสดงค่าเฉลี่ยความพยายามแก้ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล	166
103.	แสดงค่าเฉลี่ยความพยายามแก้ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน	166
104.	แสดงค่าเฉลี่ยความพยายามแก้ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อม	167

จังหวัดยะลา ปัตตานีและนราธิวาสเป็นจังหวัดภาคใต้ของประเทศไทย มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศมาเลเซีย ประชากรส่วนหนึ่งในสามจังหวัดนี้มีถือศาสนาอิสลาม มีวัฒนธรรมประเพณีตลอดจนภาษาพูดต่างจากประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ กล่าวคือ ตามผลการสำรวจสำมะโนประชากร พ.ศ. 2503 ปรากฏว่าในจำนวนประชากรจังหวัดปัตตานี 281,587 คน ผู้มีอายุ 5 ขวบขึ้นไป จำนวน 245,040 คน พุคภาษาไทยไม่ได้ 154,342 คน ในจำนวนประชากรจังหวัดนราธิวาส 266,038 คน ผู้มีอายุ 5 ขวบขึ้นไปจำนวน 228,278 คน พุคภาษาไทยไม่ได้ 153,121 คน และในจำนวนประชากรจังหวัดยะลา 149,438 คน ผู้มีอายุ 5 ขวบขึ้นไป จำนวน 128,560 คน พุคภาษาไทยไม่ได้ 74,422 คน หากนับจากผู้ที่มีอายุ 5 ขวบขึ้นไปเท่านั้น ก็จะได้เห็นว่าพลเมืองในสามจังหวัดนี้ที่พูดภาษาไทยไม่ได้มีถึงร้อยละ 65 ของประชากรทั้งหมด แต่ถ้านับผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 5 ขวบด้วย ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นบุตรหลานของผู้ที่พูดภาษาไทยไม่ได้ และจะเติบโตต่อไปในครอบครัวที่ไม่พูดภาษาไทย ก็จะได้ตัวเลขประมาณร้อยละ 70 กว่า (พิทยา สายหู, 2509 : 50)

การที่ประชาชนส่วนหนึ่งในสามจังหวัดนี้พูดภาษาไทยไม่ได้ก่อให้เกิดปัญหาหลายประการ ทั้งทางด้านสังคม การปกครองและการเมือง และนับวันยิ่งรุนแรงขึ้น สาเหตุสำคัญของปัญหาเหล่านี้คือความแตกต่างทางภาษา (ชจิตภัย บุรุษพัฒน์, 2516 : 267-273)

เมื่อปี พ.ศ. 2502 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จเยี่ยมราษฎรในจังหวัดภาคใต้ ได้เสด็จเยี่ยมครูสัมมนาकार ภาคศึกษา 2 เมื่อวันที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2502 เวลา 13 นาฬิกา 25 นาที (กองการเผยแพร่การศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2503 : 31) พระองค์ทรงมีกระแสพระราชดำรัสเกี่ยวกับเรื่องจัดการศึกษาในภาคนี้ไว้ตอนหนึ่งว่า "...การศึกษาที่นี้สำคัญมาก ใหพยายามจัดให้ดี ใ้พลเมืองสามารถพูดภาษาไทยได้ แม้จะพูดได้ไม่มากนัก เพียงแต่พอรู้เรื่องกันก็ยักดี เพราะ

เท่าที่ผ่านมามีผู้ที่ไม่รู้ภาษาไทยต้องไหลมาแปด ควรพูดให้เข้าใจกันได้ เพื่อสะดวกในการติดต่อซึ่งกันและกัน" (ชจคภัย บุรุษพัฒน์, 2515 : 267)

เมื่อปี พ.ศ. 2509 กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้วิจัยหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยตอนหนึ่งสรุปว่า "นักเรียนที่พูดภาษาส่วย เขมร และมลายู เป็นพวกที่มีความรู้ความสามารถอยู่ในเกณฑ์ดีมากในทุกวิชาที่ทดสอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาเลขคณิต การฟังและเรียงความ เป็นวิชาที่เด็กเหล่านี้ทำคะแนนเฉลี่ยต่ำจนน่าเป็นห่วง อันที่จริงการที่เด็กพูดภาษาส่วย เขมร มลายู มีผลการเรียนต่ำมากนั้นก็เป็นเรื่องที่คาดหมายกันอยู่ ภาษาเหล่านี้เป็นภาษาที่ผิดเพี้ยนกับภาษาไทยกลางมาก ฉะนั้น เมื่อเด็กเหล่านี้เข้าโรงเรียนซึ่งใช้ภาษาไทยกลางเป็นหลักในการสอน ก็ย่อมจะมีความลำบากเรื่องภาษาเป็นธรรมดา ผลของการค้นคว้าครั้งนี้และที่เคยทำมาก่อนก็เป็นหลักฐานอยู่แล้วว่าเด็กเหล่านี้มีทักษะ และความสามารถทางการฟังต่ำมาก" (กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2509 : 33-34)

เมื่อย้อนไปดูการประชุมของครูใหญ่และศึกษาธิการอำเภอในสี่จังหวัดภาคใต้ เมื่อวันที่ 18-30 สิงหาคม พ.ศ. 2495 มีข้อเท็จจริงข้อหนึ่งว่า "ไม่เคยมีเด็กไทยอิสลามคนใดเรียนชั้นประถมปีที่ 1 แล้วสอบไล่ได้ภายในเวลา 1 ปีเลย" (กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2495 : 29)

จากปัญหาทางด้านภาษาคังกล่าวนี้ ทางราชการพยายามแก้ไขอยู่ตลอดเวลา ได้มีการประชุมอบรมเพื่อแก้ปัญหาเหล่านี้หลายครั้ง เช่น

วันที่ 18-30 สิงหาคม พ.ศ. 2495 กระทรวงศึกษาธิการจัดให้มีการประชุมอบรมเรื่องการปรับปรุงส่งเสริมโรงเรียนประชาบาล และการศึกษาผู้ใหญ่ในสี่จังหวัดภาคใต้ชั้น ๗ โรงเรียนฝึกหัดครู จังหวัดยะลา มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยหลายประการ (กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2495 : 28)

วันที่ 11 เมษายน พ.ศ. 2502 คณะกรรมการที่ปรึกษาโครงการพัฒนาการศึกษาภาคศึกษา 2 ประชุม ณ กรุงเทพมหานคร ภาคศึกษา 2 ได้กำหนดหลักการปฏิบัติบางประการดังนี้

1. ส่งเสริมให้มีการจัดชั้นเด็กเล็กหรืออนุบาลให้มีจำนวนมากขึ้น เพื่อแก้ปัญหาเด็กไม่มีความรู้ภาษาไทยพอ และให้คำนึงถึงหลักศาสนา ประเพณีนิยม

2. ให้ดำเนินการปรับปรุงการสอนภาษาไทยในโรงเรียน เพื่อให้พลเมืองสามารถพูดภาษาไทยได้โดยทั่วถึงกัน...และให้เร่งจัดทำแบบเรียนทั้งภาษาไทยและภาษามลายูให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นและกาลสมัย กับให้ทำแบบเรียนภาษาไทยเกี่ยวกับหลักการของศาสนาอิสลาม เช่น ทำหนังสืออ่านประกอบ (กองเผยแพร่การศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2503 : 32)

วันที่ 4-23 กรกฎาคม พ.ศ. 2502 อบรมครูผู้สอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นเด็กเล็กจากโรงเรียนซึ่งมีเด็กที่นับถือศาสนาอิสลามเรียนอยู่เป็นจำนวนมาก และเด็กเหล่านั้นยังพูดภาษาไทยไม่คล่องแคล่ว หรือไม่ได้เลย มีผู้เข้าอบรม 60 คน การอบรมมุ่งหมายให้ครูรู้จักฝึกเด็กให้ฟังและพูดภาษาไทยได้มาก่อน แล้วจึงสอนอ่านและเขียนทีหลัง เป็นการเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนที่เคยกระทำกันมาแต่ก่อน ๆ ซึ่งครูมุ่งหมายให้เด็กอ่านออกเขียนได้เป็นเบื้องต้น (กองเผยแพร่การศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2503 : 35)

วันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2502 คณะกรรมการดำเนินงานโครงการพัฒนาการศึกษาภาคศึกษา 2 ประชุมพิจารณาเรื่องประมวลการสอนสี่จังหวัดภาคใต้ ที่ประชุมตกลงกันว่าในการทำประมวลการสอนควรจัดทำประมวลการสอนสำหรับเด็กเริ่มเข้าเรียนเป็นภาคผนวกให้ 1 ชั้น ประมวลการสอนนี้ควรเน้นหนักไปในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสอนพูด และใช้สำหรับเด็กที่พูดไทยไม่ได้เท่านั้น (กองเผยแพร่การศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2503 : 51)

วันที่ 10-29 ตุลาคม พ.ศ. 2502 มีการประชุมเจ้าหน้าที่การศึกษา ครูใหญ่และครูโรงเรียนประชาบาลรวม 69 คน ใต้ตกลงกันในสาระบางประการดังนี้

เนื่องจากในภาคศึกษา 2 โดยเฉพาะในจังหวัดนราธิวาส บัตตานี และยะลา เด็กซึ่งเข้าเรียนใหม่ยังพูดและฟังภาษาไทยไม่ได้ มีอยู่เป็นจำนวนมาก จะลงมือสอนวิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตรประถมศึกษาที่เดี่ยวยังไม่ได้ ต้องเตรียมเด็กให้พร้อมที่จะเรียนรู้โดยให้สามารถฟังและพูดภาษาไทยได้เสียก่อนพอสมควร โดยใช้เวลา 3 เดือน หรือ 6 เดือน หรือมากกว่าแล้วแต่ความรู้ภาษาไทยของเด็กในท้องถิ่นนั้น ๆ ว่ามีเพียงไร ในการนี้จะต้องจัดชั้นเรียนพิเศษ (กองเผยแพร่การศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2503 : 39-40)

วันที่ 11-30 มิถุนายน พ.ศ. 2503 ได้มีการประชุมอบรมครูผู้สอนเด็กเริ่มเรียน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเด็กที่พูดภาษาไทยไม่คล่องแคล่ว หรือยังพูดไม่ได้เลย มีเขาอบรม 60 คน จุดมุ่งหมายเช่นเดียวกับการอบรมเมื่อวันที่ 4-23 กรกฎาคม พ.ศ. 2502 (กองเผยแพร่การศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2503 : 38)

ต่อมาการประชุมอบรมครูผู้สอนเด็กเริ่มเรียน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเด็กที่พูดภาษาไทยไม่คล่องแคล่วหรือยังพูดไม่ได้เลยนั้น ได้จัดขึ้นตลอดมาจนถึงปัจจุบันนี้

การสอนภาษาไทยชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้นี้ เป็นงานใหญ่สลับซับซ้อน ต้องอาศัยบุคคลหลายฝ่าย เช่น ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ ครู นักเรียนและผู้ปกครอง ต้องใช้ ความรู้ความสามารถ วิธีการสอนตลอดจนอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นพิเศษ ต่างจากการสอนภาษาไทยในชั้นอื่น ๆ ผู้วิจัยจึงเลือกเรื่องนี้มาศึกษาค้นคว้า และเพื่อให้การศึกษาค้นคว้าละเอียดลึกซึ้งพอสมควร ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาค้นคว้าเพียงจังหวัดเดียว คือ จังหวัดยะลา

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสำรวจสภาพการสอน ปัญหาในการสอนและการปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหของครู ในการสอนภาษาไทยชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ในจังหวัดยะลา
2. เพื่อศึกษาว่าครูที่มีเพศ อายุ วุฒิ ศาสนา ภาษาพูดในครอบครัว ภูมิสำเนาและจำนวนปีที่สอนชั้นเด็กเริ่มเรียนต่างกัน จะประสบปัญหาในการสอนเหมือนหรือต่างกัน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลจากการศึกษาค้นคว้าจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารการศึกษาและสถาบัน การฝึกหัดครูในการเตรียมครู เพื่อไปสอนภาษาไทยแก่เด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ต่อไป
2. ผลจากการศึกษาค้นคว้าจะเป็นประโยชน์สำหรับครูใหญ่และศึกษานิเทศก์ ในการนิเทศการสอนและจัดบริการต่าง ๆ แก่ครู เช่น การอบรมเพื่อปรับปรุงการสอนภาษาไทย ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น
3. ผลจากการศึกษาค้นคว้าจะเป็นประโยชน์แก่ตัวครูในด้านการปรับปรุงการเรียน การสอน

4. ผลจากการศึกษาค้นคว้าจะเป็นประโยชน์สำหรับเป็นพื้นฐานในการสร้างอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ เช่น หนังสือประกอบการเรียนการสอน ตัวอย่างปัญหา เป็นต้น

5. ผลจากการศึกษาค้นคว้าจะเป็นรากฐานที่จะทำให้เกิดการค้นคว้าทางอื่น เช่น วัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งยังมีได้ทำโดยกว้างขวาง

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาสภาพการสอน ปัญหาในการสอน และการปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาของครูในการสอนภาษาไทยชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ในจังหวัดยะลา เฉพาะปีการศึกษา 2517 เท่านั้น

2. ครูที่เป็นมวลประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นครูที่สอนชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ หรือพูดไม่ได้คล่องแคล่ว ในโรงเรียนประถมศึกษาที่สังกัดเทศบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัดในจังหวัดยะลา

3. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัญหาเฉพาะที่ครูประสบเท่านั้น ไม่รวมถึงปัญหาที่นักเรียนหรือบุคคลอื่น ๆ ประสบ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ครู หมายถึงผู้สอนประจำในชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ หรือพูดได้ไม่คล่อง ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาลและองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา

ชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ หมายถึงชั้นเรียนที่รับเด็กที่เข้าเกณฑ์บังคับ แต่พูดภาษาไทยไม่ได้ มาเตรียมให้สามารถฟังและพูดภาษาไทยได้พอสมควร เพื่อให้สามารถเรียนวิชาต่าง ๆ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรประถมศึกษาได้ ในโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดยะลา

สภาพการสอน หมายถึง ประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถ และลักษณะอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การสอนของครู การปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียนการสอนของผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ การใช้จุดมุ่งหมาย เนื้อหา วิธีการสอน และกิจกรรม อุปกรณ์การสอนและคู่มือ และ

การวัดผลในการเรียนการสอน ตลอดจนลักษณะของนักเรียน ผู้ปกครอง และสิ่งแวดล้อม ซึ่งเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยในชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้

ปัญหาในการสอน หมายถึงลักษณะต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับครู ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา วิธีสอนและกิจกรรม อุปกรณ์การสอนและคู่มือครู การวัดผล นักเรียน ตลอดจนผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีส่วนขัดขวางหรือฉงนในการดำเนินการสอนภาษาไทยในชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ โดยผลหรือไม่ได้ผล

เพศ หมายถึงเพศของมวลประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า จำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปี กลุ่มอายุ 25-35 ปี และกลุ่มอายุ 36 ปีขึ้นไป

วุฒิ หมายถึงวุฒิสถที่สุดซึ่งมวลประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้รับจำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้มีวุฒิ ม.ศ. 3, ม.ศ. 5 หรือเทียบเท่าลงมา กลุ่มผู้มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเท่า และกลุ่มผู้มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือสูงกว่า

ศาสนา หมายถึงศาสนาซึ่งมวลประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านับถือ จำแนกเป็น ศาสนาอิสลาม และศาสนาพุทธ

ภาษาที่ไร้พู่ทในครอบครัว หมายถึงภาษาซึ่งมวลประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ไร้พู่ทกับสมาชิกในครอบครัว จำแนกเป็นภาษาไทยกลาง ภาษาไทยถิ่นใต้ และภาษามลายู

ภูมิลำเนา หมายถึงที่อยู่เป็นหลักแหล่งของมวลประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า จำแนกเป็นในท้องถิ่นไกลโรงเรียนที่สอน และท้องถิ่นอื่นไกลโรงเรียนที่สอน

จำนวนปีที่เคยสอนชั้นเริ่มเรียน หมายถึงระยะเวลาซึ่งมวลประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าสอนในชั้นเด็กเริ่มเรียน จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเคยสอน 1-3 ปี และกลุ่มเคยสอน 4 ปีขึ้นไป

สมมุติฐาน

1. ครูต่างเพศกันจะประสบปัญหาการสอนภาษาไทยไม่ต่างกัน
2. ครูที่มีอายุ วุฒิ ศาสนา ภาษาที่ไร้พู่ทในครอบครัว ภูมิลำเนาและจำนวนปีที่เคยสอนชั้นเริ่มเรียนต่างกัน จะประสบปัญหาการสอนภาษาไทยต่างกัน

เอกสารและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การสอนภาษาไทยแก่เด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ นี้ ถือได้ว่าเป็นการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (second language) กล่าวคือ เด็กพูดภาษามลายูได้เป็นภาษาแรก ดังนั้นภาษามลายูจึงเป็นภาษาแม่ (mother tongue) แต่ในสังคมนั้น เด็กต้องใช้ภาษาไทยเพิ่มขึ้นจากภาษาแม่ ภาษาไทยจึงเป็นภาษาที่สอง (กองวางแผนการศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2513 : 69)

การสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมีสิ่งที่จะต้องพิจารณา คือ หลักการทางภาษาศาสตร์ หลักการสอนและหลักการทางจิตวิทยา ดังนี้

เกี่ยวกับหลักทางภาษาศาสตร์ที่นำมาเป็นปัจจัยในการสอนภาษาไทยได้แก่

1. ภาษา คือคำพูดไม่ใช่อักษรเขียน ต้องสอนคำพูดทั้งประโยคในรูปของภาษาที่ใช้พูดในชีวิตจริง นำไปใช้ได้จริงโดยการฟัง การพูดก่อนการอ่านและการเขียน

2. ภาษาเป็นเรื่องของการสร้างนิสัย คือเด็กเรียนภาษา โดยการเลียนและท่องจำก่อน การเลียนและท่องจำเมื่อมีมากขึ้น ๆ เด็กก็จะสามารถใช้ภาษาได้โดยอัตโนมัติ นั่นคือการใช้ภาษาของเด็กได้เกิดเป็นนิสัย การสอนภาษาต้องให้เด็กเรียนโดยการออกเสียงและท่องจำภาษาก่อนแล้วฝึกฝนให้สามารถใช้ภาษาได้โดยอัตโนมัติในที่สุด

3. การสอนภาษาต้องสอนภาษาไม่ใช่อักษรเกี่ยวกับภาษา คือให้เด็กเรียนเรียนการใช้ภาษาไม่ให้อ่านหลักภาษา

4. ภาษา คือสิ่งที่เจ้าของภาษานั้น ๆ พูด ไม่ใช่สิ่งที่ผู้ใดคนหนึ่งคิดว่าควรจะต้องพูดเช่นนั้น เช่นนี้ บทเรียนที่ใช้เรียนต้องเป็นภาษาที่ใช้จริง ๆ

5. ภาษาแต่ละภาษามีความแตกต่างกัน เราต้องศึกษาลักษณะโครงสร้างของภาษาที่เป็นภาษาเดิม หรือภาษาแม่ของผู้เรียนว่ามีสิ่งใดแตกต่างไปจากลักษณะของภาษาต่างประเทศ

หรือภาษาที่สองที่จะเรียน การจับทเรียนควรเป็นการฝึกฝนเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาตั้งแต่ที่
จำเป็นที่สุดและสำคัญที่สุดตามลำดับ (กานดา ณ ถลาง, 2515 : 29)

ระบบเสียงภาษามลายู ซึ่งเป็นภาษาแม่ของเด็กมีความแตกต่างจากระบบเสียงใน
ภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาที่สอง พอสรุปได้ดังนี้

1. ระเบียบเสียงภาษามลายู อยู่ในระดับกลางและต่ำ ไม่อยู่ในระดับสูง ชาวมลายู
ที่พูดภาษาไทยได้พอควร มักพูดคำเสียงสูงคลาดเคลื่อน เช่น ลือ เป็น เชื้อ ฉัน เป็น ชัน
เขา เป็น เคา ชาว เป็น ชาว ลือ เป็น เชื้อ ผอม เป็น พอม ฯลฯ (สุนศิลาภิจพิสัย, 2509 : 640)

2. ในภาษามลายูไม่มีเสียงควบกล้ำที่แท้ เพียงออกเสียงทั้งสองไปประกบกัน คง
ได้ยินเสียงของพยางค์ทั้งสองนั้นอยู่ เช่น *mēntēri* (รัฐมนตรี) ฯลฯ

3. คำภาษามลายู ส่วนใหญ่เป็นคำ 2-3 พยางค์ และที่มากพยางค์กว่านี้ก็มี เมื่อ
ต่อเติมเข้าอีก จำนวนพยางค์ก็ยิ่งมากขึ้น คำภาษามลายูจึงประกอบด้วยพยางค์ครึ่งเสียง
(indeterminate sound) กับพยางค์เต็มเสียง ช่วงเวลาในการออกเสียงแต่ละพยางค์
สั้นและเสียงเบา เวลาพูดรู้สึกรวดเร็วและพยางค์มักขาดหาย ทำให้คำที่พูดออกเป็นเสมือนคำ
ใหม่ เพราะจำนวนพยางค์ไม่เท่าเดิม เช่น *sēkolak latehan guru* (เซอะโกละ ลาเต-
ฮันกู แผลวา โรงเรียนฝึกหัดครู) ฯลฯ

4. ในภาษามลายูเสียงสระเดี่ยวมีน้อย

ก. เสียงสระเดี่ยว ได้แก่เสียง เออะ, อะ-อา, อี-อี, เอะ-เอ (แอะ-แอ),
อุ-อุ, โอะ-โอ (เอาะ-ออ) ในวงเล็บเป็นเสียงรองหรือเสียงเพี้ยน ไม่มีเสียงสระ อี-อี

ข. สระเสียงควบ คือการออกเสียงสระเดี่ยว 2 เสียง หรือ 3 เสียงควบกัน
แต่เสียงสระเหล่านั้นมีไคกลมกลืนเข้ากันสนิทเพียงแต่ออกเสียงสระแต่ละเสียงเรียงลำดับกันไป
อย่างประจักษ์ แท้มิให้กระแสเสียงขาดลงโดยการเปลี่ยนท่าหรือตำแหน่งประกอบเสียงโดยเร็ว
ต่อเนื่องกัน แต่ยั้งฟังแยกออกได้เป็นเสียงสระแต่ละเสียงอยู่ เช่น *Bermain* เบอระมาอิน
(เล่น) เป็นต้น

ค. เสียงสระที่มีตัวสะกด เป็นเสียงในแม่ กย กต กน กม กก เกอຍ เสียงสระจะเป็นเสียงสั้น (จะมีเสียงยาวบ้างบางคำ แต่สั้น) นอกจากนี้ แมมีพยัญชนะบางตัวสะกด แต่ยังเป็นเสียงในมาตราแม่ ก-กา อยู่ เช่น มุกรุก จะออกเสียงเป็นมูรุ เป็นคน (ศูนย์พัฒนาการศึกษา ภาคศึกษา 2, 2506 : 77-79)

นอกจากนี้ เสียงภาษามลายูในสามจังหวัดภาคใต้ยังต่างจากภาษามลายูทั่ว ๆ ไปสรุปได้ดังนี้

1. เสียงสระอะ ที่ไม่มีตัวสะกดท้ายคำ (ไม่ใช่ท้ายพยางค์) และเสียงสระอะที่มีเสียง ? (glottal stop) เป็นตัวสะกดออกเสียงเป็นสระอออกไป เช่น Apa อ่านว่า อะปอ (แปลว่า อะไร) ฯลฯ
2. คำที่มีตัวสะกดออกเสียงตามสระนั้น ๆ โดยไม่ออกเสียงตัวสะกด เว้นแต่ ง สะกด และไม่ใช่เสียงสระอะท้ายคำ แต่บางพยางค์ก็ตัดออก หากตัวสะกดเป็นตัวสะกดในมาตราแม่ กก กต กย จะออกเสียงเป็นมาตราแม่ ก-กา เสียงสั้น เช่น Sēluar pendek เซอลูวาร์ เปเนะ (กางเกงขาสั้น) ฯลฯ
3. คำเสียงสระอะ อันเป็นพยางค์ท้ายคำในมาตราแม่ กน กม กก ออกเสียงเป็นสระแอะ โดยไม่ออกเสียงตัวสะกด เสียงเหมือนกันทั้งสามแม่ เช่น อายำ - อายแอะ (ไก่) บรูวัง - บรูแอะ (หมี) ลีบัน - ลีแอะ (ตะเข็บ) ฯลฯ
4. เสียงสระอิ-อี พยางค์ท้ายคำและไม่มีตัวสะกดนั้นมักออกเสียงเป็นสระอิ มีพยัญชนะ ง สะกด เช่น ตาฮอนอิ - ตะฮอนง (ปีกอน) บี้รี - บี้ริง (แคะ) ฯลฯ
5. พยางค์เสียง ม. สะกด ท้ายคำ ออกเสียงเป็นสระเอะ มี ง สะกด เช่น มูเซ็ม - มูเซ็ง (จุก) ฮาเก็ม - ฮาเก็ง (ผู้พิพากษา) ฯลฯ (ผล ศรีสาคกร และบำเพ็ญ ภูมิประเสริฐ, 2514 : 10-69)

เกี่ยวกับหลักการสอน ศาสตราจารย์คาร์รอลล์ (Carroll) ได้กล่าวไว้ในบทความเรื่อง "Research on Teaching Foreign Language) 4 ประการ คือ

1. สอนสิ่งที่สอนควยคำพูดก่อนการสอนเขียน

2. สอนถึงการเปรียบเทียบเชิงวิชาการระหว่างภาษาของผู้เรียนกับภาษาที่จะสอน
3. การสอนจำเป็นจะต้องฝึกฝนแบบสร้างของภาษาอย่างหนักหน่วง โดยใช้วิธีที่เรียกว่า "การฝึกโครงสร้าง" (Pattern practice) นี้คือครูเป็นผู้แก้ปัญหาในเด็กโดยการฝึกทักษะ อันเป็นเรื่องของการสร้างสมและการกระทำจนกระทั่งเกิดเป็นนิสัย ใช้วิธีฝึกอย่างหนักหน่วงในเรื่อง ระบบเสียง คำ หรือแบบสร้างของภาษา
4. การเรียนต้องพยายามให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่ใกล้เคียงกับการสื่อสารความหมายกันในชีวิตจริงมากที่สุดที่จะทำได้ (Carroll, 1963 : 1060-1101)

เกี่ยวกับหลักการทางจิตวิทยา ดร. กานดา ณ ฉลาง ได้ศึกษาถึงวิธีสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา ซึ่งสรุปได้ดังนี้

ในการสอนภาษาแบบฟัง-พูด นั้น ต้องอยู่บนรากฐานของทฤษฎีทางสิ่งเร้า และปฏิกิริยาตอบสนอง การเรียนรู้ต้องมี การทำสิ่งที่ต้องการให้เรียน และการเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพ ถ้าได้รับการชมเชยก่อนหรือให้รางวัลในทันทีทันใด เมื่อนักเรียนออกเสียงหรือกระทำปฏิกิริยาทางภาษาได้เป็นที่พอใจ ครูยกย่องชมเชยแสดงความพอใจ เด็กจะออกเสียงนั้น ๆ อีก เมื่อได้รับการสนับสนุนต่อไปปฏิกิริยานั้นจะสร้างตัวเป็นการเรียนรู้ สามารถพูดกับเจ้าของภาษาได้ และได้รับผลสมใจ ในที่สุดการพูดจะจับตัวเป็นนิสัยแข็งยิ่งขึ้น

การเรียนรู้เป็นเรื่องของความสมัครใจด้วย และขึ้นอยู่กับสิ่งที่ให้สนองความต้องการของบุคคล ถ้าบุคคลไม่เกิดแรงจูงใจในการที่จะไปเรียนรู้ เพราะเห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่ให้ผลประโยชน์แก่ตัวเขาแล้ว การเรียนรู้ที่ฟังปรารภนั้นก็มิเกิดขึ้น เมื่อนักเรียนพูดแต่ครูไม่เห็นด้วยหรือพูดแล้วไม่เข้าใจ นักเรียนจะฉีกหวัง กลัว หยุคยัง ไม่สนใจ ในที่สุดจะละเว้นไม่พูดหรือทำปฏิกิริยานั้น

การฝึกทางภาษาและการเสริมสร้างนิสัยให้แข็งตัวนั้น ใช้การเสริมแรงรอง (secondary reinforcement) เช่น เงินทอง การได้รับการยกย่องจากสังคม ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่หรือสถานการณการเรียน การได้รับความชมเชยจากครูและเพื่อน ๆ แยกการชมเชยครูของระมัดระวังด้วย ถ้าชมเชยเร็วเกินไปเด็กจะหยุดแค่นั้น การชมเชยต้อง

ค่านึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย และที่สำคัญครูของส่งเสริมให้เกิดความต้องการรางวัลที่เป็นแก่นแท้ (intrinsic reward) คือความสำเร็จ

✓ วิธีการฝึกเริ่มต้นจากการฝึกทั้งห้อง ฝึกกลุ่มใหญ่ ฝึกกลุ่มย่อย ฝึกเป็นแถวและฝึกเป็นรายคน ถ้าเด็กแต่ละคนทำผิดก็ฝึกทั้งห้องและคอย ๆ ฝึกกลุ่มย่อยจนถึงรายคนอีก เพื่อไม่ให้เด็กแต่ละคนรู้สึกขี้เขิน เกรง เครียดและกระดากอาย คือลดโอกาสที่เด็กจะกระทำผิดลงให้เหลือน้อยที่สุด

วิธีการฝึกจะต้องแปรเปลี่ยนไปในรูปต่าง ๆ กัน คือควรจะมีใจหายแบบฝึกหัดหลาย ๆ แบบที่เพื่อจะมุ่งมาสู่คำตอบเดียว ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้เด็กเกิดความติดแน่น (fixation) จะทำให้ไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงยืดหยุ่น (flexibility) ซึ่งสำคัญในขั้นนำไปใช้

ในเรื่องการจูงใจ ดร. กานดา ณ ถลาง กล่าวว่า "การที่นักเรียนจะเรียนภาษาใดก็ได้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับการที่เขาจะมองเห็นว่าการเรียนรู้นั้นจำเป็น และให้ประโยชน์แก่ตัวเขาหรือไม่ การเห็นประโยชน์เช่นกล่าวนั้นทำให้เกิดแรงปรารถนาที่จะเรียน และกล่าวได้ว่าเป็นสิ่งจูงใจในการเรียนของเขา

ในเรื่องอารมณ์ของผู้เรียนภาษา ดร. กานดา ณ ถลาง อ้างความเห็นของฟรอยด์ (Freud) โมวเรอร์ (Mowrer) และเลวิน (Lewin) ว่า "บุคคลยอมพยายามให้หลุดพ้นจากขอบเขตของอารมณ์อันถึง เครียดมาสู่ขอบเขตของอารมณ์ที่สบายกันทั้งสิ้น" ดังนั้นในการเรียนการสอนภาษา ครูต้องขจัดความกังวล ความคับข้องใจ ความขี้เขิน ความรู้สึกต่ำต้อย พร้อมกับสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียนด้วย (กานดา ณ ถลาง, 2515, 41-60)

นอกจากหลักการทั้ง 3 ประการที่กล่าวมาแล้ว ยังมีองค์ประกอบต่าง ๆ หลายอย่างที่จะมีส่วนให้เด็กที่พูดภาษาไทยไม่ได้ สนใจศึกษาภาษาไทยและสามารถใช้ภาษาไทยได้ดี ได้แก่ ผู้บริหารการศึกษา สักขานีเทศก์ ครู จุดมุ่งหมายในการสอน เนื้อหาที่สอน วิธีสอนและกิจกรรม อุปกรณ์การสอนและคู่มือครู การวัดผล นักเรียน ตลอดจนผู้ปกครองนักเรียนและสิ่งแวดล้อม จะใดกล่าวแต่ละอย่างโดยย่อดังนี้

ผู้บริหารการศึกษา อาจารย์สุรินทร์ ศรีศิริ ไก่กล้าถึงหลักปฏิบัติในการบริหาร
โรงเรียน สรปโคกตั้งนี้

1. ควรจะส่งเสริมให้ครูได้ร่วมมือกัน ทำให้นักเรียนเป็นพลเมืองดีของชาติ
2. รายการสอนของโรงเรียนควรจะเป็นกิจกรรมที่ได้รับความร่วมมือจากครูและนักเรียน และช่วยกันทำงานใหม่บรรลุจุดหมายปลายทางที่วางไว้
3. อาคารเรียนและเครื่องใช้ไม่สอยตลอดจนอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ควรจะใช้ให้คุ้มค่า มิใช่เก็บไว้ในตู้สอยงาม
4. ควรจะอำนวยความสะดวกสบายต่าง ๆ ให้แก่ครูและนักเรียน ตลอดจนบุคคลากรอื่น ๆ ทุกด้านเท่าที่สามารถจะทำได้
5. นักเรียนควรจะได้รับกรมอบหมายให้ทำการงานตามความเหมาะสมแก่ศักยภาพ เพื่อให้บังเกิดผลดีแก่โรงเรียนของตน
6. นโยบายการบริหารโรงเรียน ควรจะเป็นแบบประชาธิปไตย ขอมิให้ครูและนักเรียนมีส่วนในการบริหารงานของโรงเรียนบ้าง
7. การมอบหมายอำนาจให้แก่ครูคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทนตน ควรพึงระมัดระวังให้เป็นไปด้วยดี ถ้าจะมีการมอบอำนาจบางอย่างให้แก่เด็กเรียนบ้าง ก็ควรให้มีกรณีพิเศษอย่างใดกลลิด
8. พยายามหาครูหรือบุคคลากรอื่น ๆ ที่ได้รับการฝึกฝนดีไว้ใช้แล้วพยายามมอบหมายงานที่เหมาะสมให้ทำ เพื่อเกิดผลดีแก่ส่วนรวม
9. ระเบียบและข้อบังคับใด ๆ ที่จัดทำขึ้น จะต้องมีให้ทุกคนเข้าใจความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ให้แจ่มแจ้ง เพื่อป้องกันความเข้าใจผิด
10. กิจกรรมใด ๆ ที่จัดทำขึ้นเพื่อให้บังเกิดผลดีแก่ส่วนรวมนั้น ควรได้รับการส่งเสริม
11. ความเป็นผู้นำของครูใหญ่ ควรเป็นไปในด้านการส่งเสริมครูและนักเรียนให้ช่วยกันทำงานเพื่อความเจริญรุ่งเรืองของโรงเรียน

12. ควรปลูกฝังนิสัยของครูและนักเรียนตลอดจนบุคคลากรอื่น ๆ ในค่านการสร้างสรรค แล้วพยายามใช้สิ่งนั้นให้เกิดประโยชน์แก่โรงเรียน (สุรินทร์ สรสิริ, 2514 : 48)

และอาจารย์พนัส หันนาคินทร์ ได้กล่าวถึงการบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับการสร้างกำลังใจในการทำงาน ซึ่งสรุปได้ว่า

1. การจ้กให้คณะครูเกิดความพึงพอใจในงานอาชีพ ซึ่งมีองค์ประกอบหลายอย่าง คือ
 - ก. มีจุดมุ่งหมายในการทำงานร่วมกัน ทุกคนให้ความร่วมมือในการทำงาน
 - ข. ครูใหญ่รู้จักเลือกงานให้เหมาะสมกับความสามารถของครู
 - ค. การได้รับความเชื่อถือจากครูใหญ่
 - ง. ให้มีความรู้สึกที่ว่าตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของคณะครู
 - จ. ปัญหาเศรษฐกิจซึ่งครูใหญ่ควรให้ความช่วยเหลือ
 - ฉ. ให้ครูได้มีโอกาสผ่อนคลายความตึงเครียด

2. ความสามารถในการบริหารงานของครูใหญ่ คือครูใหญ่จะต้องมีสมรรถภาพในการทำงาน รักงาน เอาใจใส่งาน มีความรับผิดชอบในการทำงาน (พนัส หันนาคินทร์, 2509 : 54-60)

นอกจากนี้ ดร.ภิญโญ สารท ได้กล่าวถึงปรัชญาของการบริหารการศึกษาซึ่งเป็นคตินิยมของประเทศสหรัฐอเมริกาไว้ดังนี้

1. ผู้บริหารจะต้องใช้ความฉลาดไหวพริบมาแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่สำคัญในการบริหาร
2. ผู้บริหารต้องเปิดโอกาสให้บุคคลจำนวนมาก หรือให้บุคคลหลาย ๆ คนเข้ามามีส่วนรวมในการทำงานและจะทำงานตามลำพังมิได้
3. ผู้บริหารต้องเคารพความเป็นคนของบุคคลแต่ละคน และจะต้องให้ความยอมรับนับถือในธรรมชาติและความสามารถของบุคคลอื่น
4. ผู้บริหารต้องยึดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของการศึกษาเป็นหลัก การบริหารโรงเรียนจะไม่มีเป้าหมายถ้าหากเป้าหมายดังกล่าว นอกจากนี้ ผู้บริหารต้องถือว่าเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของการศึกษาย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามความเหมาะสมกับสภาพของสังคม ในฐานะผู้นำ ผู้บริหารจะต้องปรับปรุงโรงเรียนให้เหมาะสมกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

5. ผู้บริหารจะต้องถือว่าตนเองเป็นเพียงผู้หนึ่งที่ประสานประโยชน์ ซึ่งเข้ามาให้บริการแก่บุคคลอื่นทุก ๆ คน ในการที่จะช่วยให้เขาคำเนินงานต่าง ๆ ในการให้การศึกษาให้โดดเด่นและมีประสิทธิภาพที่สุด

6. ผู้บริหารจะต้องเปิดโอกาสให้บุคคลทั้งหลายเข้าพบ ทำความเข้าใจกันได้ทุกเมื่อ และรับฟังความคิดเห็นของบุคคลทุกคนในวงการศึกษ และในชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่

7. ผู้บริหารจะต้องถือว่าตนเองเป็นผู้นำ มิใช่เจ้านายผู้ทรงอำนาจ

8. ผู้บริหารจะต้องถือว่าตนเอง คือนักการศึกษาผู้ยึดมั่นในปรัชญาของการศึกษา จึงต้องปฏิบัติและวางตนอย่างนักการศึกษา

9. ผู้บริหารจะต้องเสียสละทุกอย่างเพื่อให้การศึกษาแก่ประชาชนและเพื่อให้สังคมดีขึ้นทุก ๆ ทาง

10. ผู้บริหารจะต้องประสานงานและประสานน้ำใจระหว่างชาวบ้านกับชาวโรงเรียน ในการดำเนินงานการศึกษาของโรงเรียน

11. ผู้บริหารจะต้องประเมินงานของตนอยู่เสมอ

12. ผู้บริหารจะต้องเคารพในวิชาชีพของการบริหาร และมีความรับผิดชอบต่อวิชาชีพ จะไม่ทำความเสื่อมเสียให้บุคคลที่เทียบคหยาวิชาชีพของนักบริหาร

13. ผู้บริหารจะต้องชวนช่วยหาความรู้ใส่ตนอยู่เสมอ และแสวงหาความชำนาญทุกวิถีทาง เพื่อให้การบริหารงานของตนทันสมัย ทันเหตุการณ์อยู่ตลอดเวลา (ภิญโญ สาร, 2516 : 58-60)

และ ดร.ภิญโญ สาร ได้กล่าวต่อไปว่า ในสังคมไทย ผู้นำที่ดีควรมีลักษณะต่อไปนี้ด้วย

1. ใจกว้าง ใจดี ไม่ตระหนี่ต่อการเลี้ยงดูและให้รางวัล

2. มีพรหมวิหารสี่ คือ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ในสถานที่ โอกาส และเวลาอันเหมาะสม

3. หนักแน่น ไม่หวั่นไหว รับฟังจากทุกฝ่าย

4. ยุติธรรม
5. ซื่อสัตย์และสุจริตใจ
6. ตรงต่อเวลา
7. ชยันและอุทิศเวลาให้แก่งาน
8. กล้ารับผิด
9. มีความจริงใจในการพูดและการกระทำทุกชนิด
10. อ่อนหวาน นอบนอม สุภาพ
11. เอาใจใส่ดูแลทุกข์สุขของผู้น้อยอยู่เสมอ
12. รู้จักเลือกใช้คน
13. อุดหนุนด้วยความเอื้อเฟื้อเป็นต่อคำพูดที่ขัดแย้งหรือไม่เป็นมิตรทุกชนิด
14. ติดตามคำสั่งที่สั่งการไปแล้วอยู่เสมอ
15. ฉลาดที่จะกระตุกเตือนเมื่อผู้น้อยลาซาหรือผิดพลาด
16. หมั่นอบรมผู้อยู่ใต้มบังคับบัญชา ให้มีความสามารถและรู้จักการปฏิบัติงานโดยเหมาะสม
17. ให้ผู้น้อยพบปะได้โดยง่าย
18. กินง่าย อยู่ง่าย ไม่ถือตัว เข้ากับคนทุกชั้นได้
19. ชมคนเป็นและขยันชม
20. ไม่คุคาหรือเล่นงานผู้ใดก่อนหน้าคนอื่น
21. รู้จักใช้อำนาจโดยไม่ให้ผู้น้อยรู้ว่าถูกบีบบังคับ
22. ให้เกียรติเจ้าของความคิดหรือเจ้าของโครงการใหม่ ๆ เสมอ
23. ไม่วิไลเดเปลี่ยนใจง่าย
24. สั่งงานเป็น ถูกจังหวะ เหมาะกับคนที่รับงานไปปฏิบัติ
25. เป็นตัวอย่างที่ดีทุกด้านของผู้น้อย
26. รักษาระเบียบวินัย ปฏิบัติตามข้อบังคับและกฎหมายโดยเคร่งครัดทุกโอกาส
27. ละเว้นจากการประพฤติชั่ว ซึ่งจะช่วยให้สังคมรังเกียจตามสภาพของวัฒนธรรมไทย
28. มีความเด็ดขาด เด็ดเดี่ยว มั่นคง แน่นนอน

29. รุจักถนอมน้ำใจคน
30. รุจักสร้างและระวังรักษาบุคลิกลักษณะของคนอยู่เสมอ (ภิญโญ ศาทร, 2516 : 166-167)

ศึกษานิเทศก์

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมวิสามัญศึกษา ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า ศึกษานิเทศก์ควรมีความสามารถอย่างไร สรุปได้ดังนี้

1. ศึกษานิเทศก์ควรสามารถแนะนำครู ครูใหญ่ และนักเรียนถึงที่มาของเอกสาร หนังสือ และวัสดุ ซึ่งขอได้เปล่าหรือที่ซื้อได้ในราคาถูก
2. ศึกษานิเทศก์ ควรสามารถให้คำแนะนำหลายอย่างหลายประการเกี่ยวกับแหล่งวิชาทางธรรมชาติ ทางมนุษย์ และทางสังคม
3. ศึกษานิเทศก์ ควรสามารถให้คำแนะนำถึงวิธีใช้แหล่งวิชาของชุมชน ให้ได้ผลคืออย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย
4. ศึกษานิเทศก์ ควรจะค้นคว้าหาความรู้ใส่ตัวอยู่เสมอ ซึ่งตนเองจะเป็นแหล่งวิชาที่คณะครูและข้าราชการในกระทรวงจะได้นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการดำเนินแผนการศึกษาให้เป็นผลดี (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมวิสามัญศึกษา, 2496 : 32)

และหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมวิสามัญศึกษา ได้กล่าวถึงงานที่ศึกษานิเทศก์ต้องทำ โดยสรุปได้ 5 ประการ คือ

1. ช่วยเหลือโรงเรียนในด้านวิชาการและการบริหารการศึกษาได้แก่
 - ก. รับปรึกษากับครู
 - ข. รับปรึกษาหารือกับคณะครู
 - ค. ช่วยเหลือครูให้มีความรู้ในด้านการสอนโดยการอบรม
 - ง. เข้าไปสังเกตการสอนของครูในชั้นเรียน เพื่อหาทางช่วยเหลือหรือแนะนำ
 - จ. สาธิตการสอนให้ครูดูบ้างในบางโอกาส

- ด. ช่วยเหลือครูในด้านอุปกรณ์การสอน เช่น การใช้อุปกรณ์การสอนให้เป็นไปตามเนื้อหาของวิชาที่สอน
 - ข. ช่วยรวบรวมความรู้ในด้านการศึกษาเพื่อเผยแพร่ให้ครูมีความรู้เพิ่มพูนขึ้น
 - ค. หาทางช่วยเหลือครูให้รู้จักปรับปรุงตัว เช่น การส่งเสริมการเลื่อนวิทยฐานะ
 - ณ. เผยแพร่การศึกษาและกิจการของโรงเรียนให้ชุมชนเข้าใจและเข้ามาร่วมมือกับโรงเรียน
 - ฉ. ร่วมมือกับครูวางโครงการปรับปรุงโรงเรียน
 - ช. ร่วมมือวางแผนการสอนให้เป็นไปตามสภาพท้องถิ่น
 - ฌ. แนะนำการวัดผลงานของนักเรียน เช่น การวัดผลในด้านพัฒนาการ วัดผลวิชาต่าง ๆ และการออกข้อสอบ เป็นต้น
 - ฎ. วัดผลงานของครู เพื่อหาทางแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้น
2. เสนอแนะหรือให้คำปรึกษาแก่กรมในด้านวิชาการและการบริหารการศึกษา
 3. ทำหน้าที่เป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายวิชาการกับฝ่ายบริหาร
 4. ช่วยเหลือในด้านการจัดการอบรมครู
 5. ทำการวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับงานของศึกษานิเทศก์ (หน่วยศึกษานิเทศก์

กรมสามัญศึกษา, 2504 : 11-14)

ครู

อำภา ไชกิตติ ได้วิจัยเรื่อง "ครูกับการสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมในประเทศไทย" สรุปความตอนหนึ่งได้ว่า นักเรียนจะเรียนภาษาอังกฤษได้ดีหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับความสามารถของครูผู้สอนเป็นส่วนใหญ่ คือครูจะต้องมีความรู้ทางวิชาการ ความรู้ทางด้านวิชาครู และความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีสอนต่าง ๆ โดยเฉพาะวิธีสอนแบบ The Aural-Oral Approach (อำภา ไชกิตติ, 2503 : 95)

เบอไรเตอร์ (Bereiter) ได้กล่าวถึงลักษณะครูที่จะสอนชั้นเด็กเริ่มเรียน (pre-school) พอสรุปได้ว่า ครูต้องมีความสนใจในการสอนและช่วยเหลือเด็กให้เป็นคนรอบรู้และฉลาด ครูต้องเป็นคนเชื่อมั่นในตนเอง แต่ไม่คู้หรือแข็งกระด้าง ครูต้องเป็นคนเปิดเผย ต้องไม่วิตกกังวลต่อปัญหาทางความซุกซนหรือความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็ก ครูต้องไม่หลีกเลี่ยงหรือกลัวที่จะศึกษาหาความรู้ ถ้าครูประสบปัญหาเกี่ยวกับเด็กเริ่มเรียน ครูต้องไม่สำคัญตนว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญเสียเอง โดยไม่ยอมศึกษาสิ่งต่าง ๆ จากครูคนอื่น ๆ หรือจากผู้บริหาร ครูต้องเต็มใจที่จะขอคำปรึกษาหารือและเต็มใจที่จะพิจารณาเทคนิคต่าง ๆ ที่อาจจะทำให้การสอนได้ผลดีกว่า ครูต้องจำไว้เสมอว่าแม้ครูที่ดีที่สุดก็ยังมีข้อบกพร่องซึ่งสามารถแก้ไขได้โดยการช่วยเหลือของครูคนอื่น ๆ (Bereiter, 1966 : 70)

นอกจากนี้ ครูสอนภาษาไทยชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ ควรจะมีลักษณะดังนี้

- ก. มีทัศนคติที่ดีต่อชุมชนคนไทยมุสลิมและต่อการสอนภาษาไทย
- ข. มีบุคลิกลักษณะดี มีความเข้าใจในขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวมุสลิม
- ค. มีความรู้ทั้งในวิชาที่สอนและความรู้ทั่วไป
- ง. เอาใจใส่ในการสอน มีการเตรียมสอน เตรียมอุปกรณ์การสอนเสมอ
- จ. รู้จักติดต่อสมาคมกับครูปกครองนักเรียนเสมอ (ศูนย์พัฒนาการศึกษา ภาคศึกษา 2, 2506 : 114)

และ ดร.ไบรซ์ แวน ซัยออก (Dr. Bryce Van Syoc) กล่าวว่า "ครูที่รู้จักลักษณะโครงสร้างของทั้งสองภาษาย่อมช่วยนักเรียนได้มาก และยังช่วยได้มากขึ้นไปอีก ถ้าเขาสามารถเปรียบเทียบโครงสร้างของภาษาทั้งสองได้ เขาควรจะรู้ว่าส่วนไหนของภาษาทั้งสองคล้ายคลึงกันและส่วนไหนแตกต่างกัน" (ไซออก, 1963 : 73)

จุดมุ่งหมายในการสอน เคลย์ (Clay) วิจัยเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายทั่วไปในการสอนภาษาอังกฤษไคเนนไวว่า การเข้าใจในจุดมุ่งหมายของการสอนเป็นสิ่งสำคัญ และเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการสอน เพราะจุดมุ่งหมายในการสอนเปรียบเสมือนกุญแจไปสู่วิธีสอน และการเตรียมการสอนของครู (กานดา ณ ฒกลาง, 2515 : 20)

เบอไรเตอร์ (Bereiter) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายพื้นฐานของการสอนเด็กชั้นเริ่ม
เรียน ไว้อย่างนี้

1. ให้สามารถใช้ประโยคบอกเล่าและปฏิเสธในการตอบคำถาม "นี่คืออะไร" ได้
เช่น "นี่คือลูกบอล" "นี่ไม่ใช่หนังสือ"
2. ให้สามารถใช้ประโยคบอกเล่าและปฏิเสธในการตอบคำสั่งของครู เช่น "จง
บอกครูเกี่ยวกับ (ลูกบอล) นี้" ตอบ "ลูกบอลนี้สีแดง" "ลูกบอลนี้ไม่ใช่สีแดง"
3. ให้สามารถจัดสิ่งทรงกลมกันข้าม (ถ้าไม่.....ของ.....) อย่างน้อย 4 คู่ เช่น
ใหญ่-เล็ก ขึ้น-ลง ยาว-สั้น อ้วน-ผอม ฯลฯ
4. ให้สามารถใช้คำ บน ใน ใต้ เหนือ ระหว่าง ฯลฯ บอกตำแหน่งของสิ่งของ
ได้ เช่น ดาม กินสออยู่ที่ไหน ตอบ กินสออยู่ที่หนังสือ
5. ให้สามารถบอกชนิดของสิ่งของได้ เช่น บอกได้ว่าเป็นเครื่องมือ อาวุธ เครื่อง
ตกแต่งบ้าน สัตว์ป่า หรือสัตว์เลี้ยง เป็นต้น
6. ให้สามารถอนุมาน (deductive) ถ้า-แล้ว อย่างง่าย ๆ ได้
7. ให้สามารถใช้ "ไม่" ในการอนุมาน (deduction) ได้
8. ให้สามารถใช้ "หรือ" ในการอนุมานได้
9. ให้สามารถบอกชื่อสีต่าง ๆ ได้
10. ให้สามารถนับ 1-20 ดัง ๆ ได้ โดยมีต้องช่วยเหลือ และนับถึง 100 ได้
โดยช่วยบอกหลักสิบ (30, 40.....)
11. ให้สามารถนับสิ่งของอย่างถูกต้องได้ถึงจำนวนสิบ
12. ให้จำชื่อสระและชื่อพยัญชนะ
13. ให้สามารถแยกตัวหนังสือจากรูปภาพได้ คือสามารถชี้ได้ว่าไหนเป็นตัวหนังสือ
ไหนเป็นรูปภาพ

14. ให้สามารถบอกค่าคล่องจองกับค่าที่กำหนดให้ได้ และให้สามารถบอกได้ว่าค่าสองค่าคล่องจองกันหรือไม่คล่องจองกันได้

15. ให้สามารถอ่านค่าง่าย ๆ โดยบาง (Bereiter, 1966 : 48-49)

ตามโครงการสอนชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ของภาคศึกษา 2 ปีการศึกษา 2513 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อให้เกิดทักษะเบื้องต้นในการอ่าน
2. เพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดีและนิยมใช้ภาษาไทย
3. เพื่อให้สามารถใช้เครื่องมือในการเขียนได้ถูกต้อง
4. เพื่อฝึกหัดการใช้เครื่องมือและกล่ามน้ำที่ใช้ในการเขียน
5. เพื่อให้คุ้นเคยกับรูปพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์
6. เพื่อฝึกและส่งเสริมทักษะในการแสดงออกทางศิลปะ
7. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือศึกษาวิชาอื่น ๆ
8. เพื่อให้เข้าใจความหมายของภาษาไทยที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน (ภาคศึกษา 2,

2513 : 75)

และในโครงการสอนวิชาภาษาไทย (การฝึกออกเสียง) สำหรับชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ กำหนดจุดมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. ฝึกออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน
2. เพื่อแก้การออกเสียงเพี้ยน
3. ฝึกให้เห็นความแตกต่าง ความเหมือนไม่เหมือนของเสียง
4. ฝึกการออกเสียงสระ พยัญชนะ วรรณยุกต์และตัวสะกดได้ถูกต้อง
5. เพื่อฝึกไวยากรณ์
6. เพื่อให้รู้จักใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง (ภาคศึกษา 2, 2513 : 206)

เนื้อหาที่ใช้สอน

ตามโครงการสอนชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ ของภาคศึกษา 2 ปีการศึกษา 2513 กำหนดการสอนเป็น 2 ระยะคือ

ระยะแรก สอนเป็นคำ 116 คำ จากหนังสือ "คำที่ใช้ประจำวัน" หนังสือสอนอ่านภาษาไทย เล่ม 1 ชั้นประถมปีที่ 1 สำหรับผู้พูดภาษามลายู

ระยะที่สอง อ่านหนังสือแบบหัดอ่านหนังสือไทย เล่ม 1 ฉบับปรับปรุงของอำมาตย์โท พระวิภาชนวิทยาสิทธิ (สังข์ พุกกะเวส)

และตามโครงการสอนวิชาภาษาไทย (การฝึกออกเสียง) สำหรับชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ ฝึกตามหนังสือคู่มือครู แบบเรียนภาษาไทยสำหรับผู้คนมลายู มีเนื้อหาการฝึกฟังและออกเสียง สรุปได้ดังนี้

1. ฝึกฟังและออกเสียงคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่าง ๆ กัน
2. ฝึกฟังและออกเสียงคำที่มีตัวสะกดมาตราต่าง ๆ กัน
3. ฝึกฟังและออกเสียงคำที่มีเสียงสระคล้าย ๆ กัน
4. ฝึกฟังและออกเสียงข้อความหีบออกเล่า ปฏิเสธ และคำถาม
5. ฝึกฟังและออกเสียงคำที่มีเสียงพยัญชนะต้นคล้ายกัน
6. ฝึกถาม-ตอบ
7. ฝึกสนทนา (ลอยเชล (Leushel) และคนอื่น ๆ, 2503 : 305)

วิธีสอนและกิจกรรม

ในประวัติการสอนภาษาเป็นภาษาต่างประเทศ มีวิธีสอนหลายวิธีที่ใช้กันมาเพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ของการเรียนภาษา วิธีใหญ่ได้แก่

1. วิธีไวยากรณ์ - แปล (Grammar-Translation Method)
2. วิธีตรง (Direct Method)
3. วิธีอ่าน (Reading Method)
4. วิธีฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) (กานคา ณ ถลาง, 2515 : 27)

วิธีฟัง-พูด (Audio-Lingual Method) เป็นวิธีสอนภาษาต่างประเทศที่ถูกต้อง ความหลักที่สุด คือมีลำดับชั้นการเรียนเช่นเดียวกับเด็กเรียนภาษาแม่ของตนเอง คือเริ่มจาก ฟัง-พูด-อ่าน-เขียน (กานดา ณ ถลาง, 2515 : 25)

การสอนภาษาไทยแก่เด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ก็ควรเริ่มด้วยการฝึกฟังเสียง ฝึกออกเสียง จากนั้นก็ฝึกฟังและออกเสียงเป็นคำ กลุ่มคำและประโยค ในที่สุดก็ฝึกการ สนทนา จากนั้นก็สอนเช่นเดียวกับเด็กที่พูดภาษาไทยกลุ่มอื่น ๆ

ในการสอนให้หลักการสอน 5 ชั้น คือ

1. ให้จุดที่ต้องเอาใจใส่ คือบอกให้นักเรียนรู่ว่าจะสอนเรื่องอะไร เช่น จะสอน เรื่องเสียง
2. ให้ตัวอย่างที่เหมาะสมกับจุดที่สอน คือ ยกตัวอย่างให้ฟัง เช่น เสียง /k/ กับ /kh/
3. ให้นักเรียนสรุปกฎเองเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างเสียงที่ได้ยิน
4. การฝึก-ฝึกฟังให้เห็นข้อแตกต่างและฝึกเขียนให้ถูกต้อง
5. การนำไปใช้ ฝึกโดยการใช้อุปกรณ์ หรือสร้างสถานการณ์ขึ้น (ไซออก, 1963 : 62-66)

อุปกรณ์การสอนและคู่มือครู

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้สรุปคุณภาพของอุปกรณ์การสอนไว้ดังนี้

1. อุปกรณ์ช่วยใหญ่ เรียนได้ประสบการณ์ตามสภาพความเป็นจริงช่วยใหญ่เรียนมีรากฐานของการเรียนและความเข้าใจ
2. อุปกรณ์การสอน สามารถจะเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงทัศนคติของผู้เรียนได้
3. การใช้สื่อ-ทัศนอุปกรณ์ ช่วยใหญ่เรียนทั้งชั้นหรือทั้งหมดได้รับประสบการณ์ร่วมกัน ประสบการณ์รวมนี้จะช่วยให้เด็กได้เรียนร่วมกันโดยแบ่งปันความรู้แก่กัน ร่วมให้ความคิดความเห็นและร่วมทำงานกันได้ ทั้งจะช่วยส่งเสริมให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและทัศนคติอันดีต่อระบบประชาธิปไตย

4. โสต-ทัศนอุปกรณ์สามารถจัดปัญหาเรื่องระยะทางและเวลาได้
 5. โสต-ทัศนอุปกรณ์ยังสามารถช่วยให้เราได้เห็นกระบวนการบางอย่างที่ไม่สามารถมองเห็นด้วยตาเปล่า
 6. โสต-ทัศนอุปกรณ์ทำให้ผู้เรียนมีความตั้งใจเรียนมากขึ้น (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2503 : 4-5)
- และได้จำแนกประเภทอุปกรณ์ไว้ดังนี้
1. อุปกรณ์การสอนที่ใช้งานได้แก่ กระดานดำหน้าชั้น กระดานรอบห้องเรียน ป้ายนิเทศ ป้ายประชาสัมพันธ์ อุปกรณ์การเขียนและอัดสำเนา
 2. อุปกรณ์ประเภทภาพและผัง เช่น รูปภาพ กราฟ แผนภูมิ แผนที่และลูกโลก
 3. อุปกรณ์ประเภทภาพยนตร์ ได้แก่ फिल्मสตริป ภาพเลื่อน ฯลฯ
 4. ภาพยนตร์
 5. อุปกรณ์ประเภทสามมิติได้แก่ วัตถุของจริง ตัวอย่างสิ่งของ หุ่นจำลอง หุ่นล้อ กระบะทราย ตุ๊กตา
 6. พิพิธภัณฑน์ นิทรรศการกรมทองสมุด
 7. อุปกรณ์ประเภทโสตทัศนได้แก่ วิหุญ โทรทัศน์ แผ่นเสียง เครื่องบันทึกเสียง
 8. ชุมนุมชนศึกษา การแรมคีน
 9. นาฏการ เช่น ละคร โชน ลีเก หุ่นกระบอก ละครเล็ก¹ หนึ่งทะลุง การเล่นสมมุติ
 10. การสาธิต
 11. เบ็คเคิล็ค เช่น บัตรคำ สมุดภาพ เอกสารและหนังสือต่าง ๆ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2503 : 6-8)

¹ ละครเล็ก คือการ เล่นหุ่นเท็มตัว ขนาดกลางและขนาดเล็ก คุรายละเยื่คีน มนตรี ตราไมท การละเอนของไทย หน้า 6

การวัดผล

วิธีทดสอบการรับรู้เสียง

วิธีที่ 1 ครูออกเสียง 2 ชุด ให้นักเรียนตอบว่า "เหมือน" "ไม่เหมือน" เช่น ค-ค คี-คี ฉนั้นคฺหมา-ฉนั้นคฺมา ฯลฯ

วิธีที่ 2 ครูออกเสียงแล้วให้นักเรียนตอบว่า "เหมือนทุกเสียง" หรือ "ไม่เหมือนเลย" หรือ "เสียง 1-2" เช่น คี-คี-คี คา-นา-กา กู-กู-กู ฯลฯ

วิธีที่ 3 ครูชูรูป (มา) กับรูป (หมา) แล้วออกเสียงเรียกชื่อภาพให้ฟัง ให้นักเรียนตอบว่า ภาพ 1 หรือ ภาพ 2

วิธีทดสอบการออกเสียง

วิธีที่ 1 ครูถามคำถามให้นักเรียนตอบเป็นภาษาไทยสั้น ๆ (ถามภาษามลายู หรือ ภาษาไทยก็ได้) เช่น นี่คืออะไร นักเรียนตอบ เสื่อ ฯลฯ

วิธีที่ 2 ครูให้ดูภาพแล้วให้นักเรียนตอบว่าภาพอะไร เช่น หนังสือ เสื่อ ฯลฯ

วิธีทดสอบการรับรู้ระเบียบของภาษา

วิธีที่ 1 ถามปากเปล่าให้นักเรียนตอบเป็นรายบุคคล (ใช้คำที่นักเรียนรูแล้วเท่านั้น) เช่น หน้าตางเปิดอยู่หรือเปล่า ฯลฯ

วิธีที่ 2 ให้ดูภาพ เช่น 1. ภาพเด็กยืน 2. ภาพเด็กนั่ง แล้วพูดว่า "เด็กไม่ได้ยืน" นักเรียนตอบ ภาพ 2 ฯลฯ

วิธีทดสอบการแสดงออกซึ่งระเบียบของภาษา

วิธีที่ 1 ให้ดูภาพเด็กยืน แล้วถามว่า เด็กยืนอยู่ใช่ไหม ให้นักเรียนตอบ ฯลฯ

วิธีที่ 2 ใช้ภาพหรือคำถาม ถามนำแล้วให้นักเรียนตอบ เช่น ให้ดูภาพเด็กนอนหลับ แล้วถามว่า "เด็กนอนหลับแล้วหรือยัง" ฯลฯ (ศูนย์พัฒนาการศึกษา ภาคศึกษา 2, 2506 : 21)

นักเรียน

เกตเทนบี (Gatenby) กล่าวว่า เด็กหรือผู้ใหญ่ก็ตามอาจจะเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพูดภาษาต่างประเทศขึ้นเริ่มต้นได้ในเวลาไม่เกินหนึ่งปี การพูดนี้จะเป็นที่มาของทักษะอื่น ๆ ด้วย (Gatenby, 1965 : 14-15) ผู้เรียนจะคงรู้จักเสียงและโครงสร้างของเสียง แล้วจากนั้นผู้เรียนของฝึกฝนออกเสียงจนเกิดความชำนาญ หึ่งเป็นเสียงเดี่ยว ๆ และรวมกันในประโยค เมื่อผู้เรียนออกเสียงได้ถูกต้องแล้ว และสามารถที่จะใช้เสียงเหล่านั้นสื่อความหมายที่ต้องการได้ก็เท่ากับว่าผู้นั้นเรียนภาษานั้นได้ (อังกฤษ ฆลากกรกุล, 2510 : 20-21)

ครูปกครองและสิ่งแวดล้อม

สมิธ (Smith) กล่าวว่าสิ่งแวดล้อมในบ้านมีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ในโรงเรียน ค่านิยม (values) และทัศนคติของเด็กจะเหมือนกับค่านิยมและทัศนคติของพ่อแม่ และกล่าวอีกว่า เด็กส่วนมากเรียนรู้โดยตรงจากพ่อแม่ของเขา (Smith, 1968 : 92)

การที่จะให้ครูปกครองและสิ่งแวดล้อมมีส่วนส่งเสริมการใช้ภาษาไทย โรงเรียนต้องดำเนินการหลายอย่าง เช่น

1. สร้างความชื่นชมในภาษาไทยและให้เห็นประโยชน์ในการใช้ภาษาไทย
2. สร้างบุคคลประเภทที่ชุมชนไทยมุสลิมภาคใต้นิยมและนับถือเป็นตัวอย่าง
3. สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลชาวไทยที่นับถือศาสนาพุทธกับชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม
4. สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนไทยมุสลิม
5. สร้างความเข้าใจในหมู่ชุมชนไทยมุสลิมว่า การรู้ภาษาไทยจะเป็นหนทางทำให้การดำรงชีวิตดีขึ้น (ศูนย์พัฒนาการศึกษา ภาคศึกษา 2, 2506 : 110)

การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการสอนภาษาที่สอง ได้มีผู้ศึกษาค้นคว้ากันบางพอสมควร คงจะโลกลาวต่อไป

เรซซาเดห์ (Rezzadeh) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์เปรียบเทียบแบบการสร้างของภาษาอังกฤษกับภาษาสเปน เพื่อเสนอแนะพื้นฐานในการปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองแก่นักเรียนปอร์โตริกัน ในการศึกษาที่จัดทำในมดรัฐอินเดียนา กับนักเรียนในระดับเกรด 1 จำนวน 100 คน โดยศึกษาถึงแบบการสร้างของทั้งสองภาษาในแง่ความคล้ายกันและความแตกต่างกัน การศึกษานี้มีคุณค่าแก่ผู้สร้างหลักสูตรและเขียนแบบเรียน และอาจเป็นสิ่งเราให้นักการศึกษาใดคนควาเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ต่อไปอีกควย (Rezzadeh, 1967 :

2231 A - 2232 A)

มาร์ทีเนซ (Martinez) ได้วิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองแก่ชาวปอร์โตริกันในเมืองนิวยอร์ก โดยใช้แบบสอบถามถามผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับการเตรียมครู วัตถุประสงค์ วัสดุอุปกรณ์ วิธีสอนและเทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในการสอน ตลอดจนเรื่องราอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน โดยเฉพาะวิธีสอนและเทคนิคการสอนผู้วิจัยใช้แบบบันทึกการสังเกตไปสังเกตการสอนของครูผู้สอน ซึ่งเลือกแบบสุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายสำคัญของโครงการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้พูดภาษาสเปน คือ ช่วยให้นักที่ม้งานทำอยู่แล้วทำงานได้ดียิ่งขึ้น และช่วยคนว่างงานให้หางานทำได้
2. มีโครงการ 2 โครงการ ใน 5 โครงการ ที่ทดสอบนักเรียนเพื่อจัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่าง ๆ กัน
3. ครูที่ตอบแบบสอบถามประมาณ 75 % พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ นอกจากนี้พูดภาษาสเปน
4. ครูที่ตอบแบบสอบถามประมาณ 45 % บอกว่าเคยเรียนวิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือเป็นภาษาต่างประเทศ หรือเรียนภาษาศาสตร์
5. วิธีสอนที่ครูชอบใช้ คือวิธีสอนแบบ ฟัง-พูด (Audio-lingual Method) และเน้นทักษะการฟังและการพูดเป็นขั้นแรกในการสอน

6. การใช้เวลาฝึกอย่างเพียงพอจะช่วยพัฒนาภาษาอังกฤษของผู้เรียนเท่า ๆ กับคุณภาพของการสอน ความถนัดทางภาษา ความยากง่าย และสติปัญญาของผู้เรียน

นอกจากนี้ ยังมีข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงการดำเนินโครงการสอนให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ (Martinez, 1970 : 5749-A)

ฮาสส์ (Hass) ได้สำรวจทัศนคติของครูประถมศึกษาที่มีต่อการสอนเด็กที่มีลักษณะค้อย (disadvantaged children) และความเห็นเกี่ยวกับโครงการฝึกหัดครูในอนาคต โดยใช้แบบสอบถามถามครูจำนวน 332 คน จากโรงเรียนประถมศึกษาในเมืองเคนเวอร์จำนวน 36 โรงเรียน สรุปผลได้ดังนี้

1. จากแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา 295 ชุด มีครู 37 % ที่มีประสบการณ์การสอน 1-3 ปี
2. โครงการฝึกหัดครูมีช่องว่างอย่างมากกับการเป็นครูในท้องถิ่นที่มีลักษณะค้อย (disadvantaged area schools) ในเมืองเคนเวอร์ ที่สำคัญคือการเตรียมครูยังไม่เพียงพอสำหรับงานที่จะองทำ
3. ครูเห็นควายอย่างมากกับผู้สำรวจว่า โรงเรียนต้องรับผิดชอบในการช่วยให้เด็กมีทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ และครูเหล่านั้นต้องการการเตรียมอย่างเพียงพอ ทั้งระยะก่อนออกสอนและระยะออกสอนเพื่อที่จะให้งานนี้สำเร็จ เขาเชื่อว่าสถาบันฝึกหัดครูควรจะเน้นการเตรียมครูประถม เพื่อสอนในโรงเรียนในท้องถิ่นที่มีลักษณะค้อยโดยเฉพาะ และโรงเรียนต้องการความช่วยเหลือในการช่วยครูให้มีความสำเร็จ และความพึงพอใจในการสอนเด็กที่มีลักษณะค้อย
4. ครูจำนวนมากเห็นว่า การจัดชั้นขนาดเล็ก การช่วยเหลือในรูปแบบของวัสดุช่วยสอน ค่าใช้จ่ายในการสอน คนช่วยงานในห้องเรียน และสิ่งพิเศษคล้าย ๆ กันนี้มีความสำคัญมากกว่าการเพิ่มเงินเดือน
5. ทัศนคติและการเตรียมของครูเป็นองค์ประกอบสำคัญกว่าเชื้อชาติ หรือพื้นฐานทางสังคม และทางเศรษฐกิจของครูที่จะสอนเด็กกลุ่มน้อยนี้ให้ไคยผล และเขาเชื่อว่า

เขาจะได้ประโยชน์มากจากการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับพื้นฐานทางวัฒนธรรมของเด็กที่เขาสอน
 ทฤษฎีการเรียนรู้ เทคนิคในการควบคุมชั้น และการสร้างวินัยที่ดี และสถานการณ์การเรียนรู้
 เขาไม่เชื่อว่าครูจะไม่หวังหรือต้องการไปเยี่ยมบ้านนักเรียนในห้องดินซึ่งเขาสอน

ความเห็นของครูเกี่ยวกับโครงการฝึกหัดครูในอนาคตสรุปได้ดังนี้

1. โครงการเตรียมครู ควรมีความรู้ซึ่งเมื่อสำเร็จแล้วสามารถนำไปใช้ในโรงเรียน
 ห้องดินที่มีลักษณะคล้ายคลึงลาวได้โดยเฉพาะ
2. โครงการเตรียมครู ควรเน้นในวิชาต่อไปนี้ การศึกษาเด็กเล็ก เทคนิคการ
 เริ่มอ่าน การพัฒนาตนเอง การจูงใจเด็กที่มีลักษณะคล้าย เทคนิคพัฒนาภาษา ประสิทธิภาพการ
 ฝึกงาน เทคนิคในการสร้างวินัยที่ดี สังคมชนบทและชีวิตเด็กที่มีลักษณะคล้าย และจิตวิทยาการ
 เรียนการสอน
3. โรงเรียนประถมศึกษาควรร่วมมือกับวิทยาลัยครู ในการเตรียมครูที่มีประสพ-
 การณ์ในการสอนเด็กที่มีลักษณะคล้าย และครูควรทำงานอย่างใกล้ชิดกับอาจารย์วิทยาลัยครู
4. ควรมีการวัดผลการบริการและการช่วยเหลือที่ให้แก่ครู และสำรวจความต้องการ
 ของครูประถมศึกษาซึ่งสอนเด็กที่มีลักษณะคล้ายเสมอ เพื่อหาทางช่วยเหลือครูให้เหมาะสมกับ
 สถานการณ์ในห้องเรียน (Hass, 1970 : 4005-4006-A)

รัตนา ศิริพานิช ได้วิจัยเรื่อง "ความเข้าใจในการฟังและผลสัมฤทธิ์ในการเรียน
 ของเด็กเริ่มเรียนที่ไม่ได้พูดภาษากลาง" โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนแรกเข้าเรียนใน
 จังหวัดปัตตานี ประมาณ 200 คน ผลสรุปโดยย่อดังนี้

โดยทั่วไปแล้วนักเรียนแรกเข้าเรียนที่พูดภาษามาเลย์ที่บ้าน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการ
 เรียน อ่าน เลชคณิต และเขียน โดยใช้ภาษากลางสูงนักเรียนในภาคกลางที่ใช้ภาษากลางเป็น
 ประจำไม่ได้ และยังรู้เด็กที่พูดภาษาถิ่น เช่น ไทยเหนือ ไทยใต้ หรือไทยอีสานไม่ได้

นอกจากนี้ ยังปรากฏว่านักเรียนแรกเรียนที่พูดภาษามาเลย์ที่บ้านและไปโรงเรียน
 ตามเกณฑ์บังคับ ถ้าตกซ้ำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แล้วจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน เขียน และฟัง ก็ว่า
 พวกเดียวกันที่เพิ่งเข้าเรียนใหม่โดยยังไม่ได้ซ้ำชั้น

ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า "ควรจะให้ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนเด็กเหล่านี้พูดได้ ทั้งสองภาษา คือพูดได้ทั้งภาษามลายูและภาษาไทยกลาง เพื่อที่จะอธิบายเด็กแรกเขาเรียน เป็นภาษามลายูก่อนในครั้งแรก แล้วจึงพยายามดึงเด็กแรกเขาเรียนเหล่านี้ให้ใช้ภาษาไทยกลางให้มากขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อนักเรียนจะได้มีความรู้ภาษาไทยกลางอันถือเป็นภาษาราชการในประเทศเราให้ได้ดี ในเมื่อจบชั้นประถม คือ อ่านออกเขียนได้ ฟังรู้เรื่องพร้อมที่จะออกไปช่วยเหลือตัวเองได้ (รัตนา ศิริพานิช, 2507)

ชจกภัย บุรุษพัฒน์ ได้กล่าวถึงปัญหาการศึกษาในสามจังหวัดภาคใต้ไว้พอสรุปได้ดังนี้

1. ผู้ปกครองไม่นิยมส่งบุตรหลานของตนเข้าเรียนภาษาไทย เพราะมองไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาไทย นอกจากนี้ ยิ่งเกรงไปว่าหากเรียนรู้อาษาไทยแล้วจะทำให้เด็กหันเหไปจากภาษาและวัฒนธรรมเดิมของตน บางคนยังเข้าใจไปว่าภาษาที่ถูกกดขี่ของผู้มีเชื้อศาสนาอิสลาม คือภาษามลายูเท่านั้น
2. ผู้ปกครองไม่นิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา แต่ชอบให้เข้าเรียนในปอเนาะ เพราะสังคมยอมรับและยกย่องผู้สำเร็จการเล่าเรียนทางศาสนา มาก ประกอบกับการเรียนในปอเนาะสะดวกกว่าด้วย
3. เด็กขาดเรียน 20-30 % เพราะผู้ปกครองยากจนและอพยพเสมอ
4. เด็กจะพูดภาษาไทยเฉพาะในห้องเรียน เมื่อกลับบ้านก็พูดภาษาถิ่น สำเร็จจากโรงเรียนแทบจะไม่ได้พูดภาษาไทย จึงไม่กล้าพูดและในที่สุดก็ลืมภาษาไทย
5. ประเพณีให้เด็กแต่งงานเร็วเกินไปยังไม่ทันเรียนจบประถมศึกษาปีที่ 4
6. การสอนของครูโดยล้นอยู่ เพราะคุณวุฒิทางครูยังมีน้อยมากและจำนวนครูมีไม่เพียงพอ ที่มีอยู่แล้วก็มิได้ตั้งใจสอนเด็กจริงจัง เพราะครูส่วนมากเป็นครูที่นับถือศาสนาพุทธ มิใช่คนพื้นเมือง เกิดความว่าเหวไม่อยากอยู่
7. รัฐบาลไม่จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ
8. ชาวไทยมุสลิมไม่ค่อยยินดีเสียเงินเพื่อการศึกษาเล่าเรียน
9. โรงเรียนมีไม่ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน ทุกตำบล โรงเรียนที่มีอยู่แล้วยังมีสภาพไม่ดีพอ อาคารไม่ดี ขาดอุปกรณ์การสอน ไม่ดึงดูดเด็กเขาเรียน (ชจกภัย บุรุษพัฒน์, 2515 : 245-269)

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. มวลประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

มวลประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นครูผู้สอนชั้นเด็กเริ่มเรียนที่นักเรียนพูดภาษาไทยไม่ได้ หรือพูดไบบ้างแต่ไม่คล่องแคล่วในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดยะลา จำนวน 122 คน จำแนกได้ดังนี้

ตาราง 1 จำนวนครู จำแนกตามเพศ

ประเภท	จำนวน	อัตราส่วนร้อยละ
ชาย	46	37.70
หญิง	76	62.29
รวม	122	100.00

ตาราง 2 จำนวนครู จำแนกตามศาสนา

ประเภท	จำนวน	อัตราส่วนร้อยละ
อิสลาม	24	19.68
พุทธ	98	80.72
รวม	122	100.00

ตาราง 3 จำนวนครู จำแนกตามอายุ

ประเภท	จำนวน	อัตราส่วนร้อย
ต่ำกว่า 25 ปี	48	39.34
25-35 ปี	50	40.98
36-45 ปี	18	14.76
มากกว่า 45 ปี	6	4.92
รวม	122	100.00

ตาราง 4 จำนวนครู จำแนกตามวุฒิ

ประเภท	จำนวน	อัตราส่วนร้อย
ม.ศ. 3, 5 และเทียบเท่า	14	11.48
ป.กศ. และเทียบเท่า	66	54.10
ป.กศ.สูง และเทียบเท่า	40	32.78
ปริญญาและสูงกว่า	2	1.64
รวม	122	100.00

ตาราง 5 จำนวนครู จำแนกตามภาษาพูดในครอบครัว

ประเภท	จำนวน	อัตราส่วนร้อย
ภาษาไทยกลาง	22	18.03
ภาษาไทยถิ่นใต้	82	67.21
ภาษามลายู	18	14.76
รวม	122	100.00

ตาราง 6 จำนวนครู จำแนกตามภูมิลำเนา

ประเภท	จำนวน	อัตราส่วนร้อย
ภูมิลำเนาไกลโรงเรียนที่สอน	40	32.79
ภูมิลำเนาใกล้โรงเรียนที่สอน	82	67.21
รวม	122	100.00

ตาราง 7 จำนวนครู จำแนกตามจำนวนปีที่สอนชั้นเด็กเริ่มเรียน

ประเภท	จำนวน	อัตราส่วนร้อย
1-3 ปี	90	73.77
4-6 ปี	20	16.39
7-9 ปี	6	4.92
มากกว่า 9 ปี	6	4.92
รวม	122	100.00

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 การสร้างแบบสอบถาม

2.1.1 ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ถึงหลักการสอนภาษาที่สอง ตลอดจนปัญหาในการสอน นำมาสร้างแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (คุณภาพแนว ก. แบบสอบถาม ชุดที่ 1)

2.1.2 นำแบบสอบถามชนิดปลายเปิดที่สร้างขึ้นไปให้ครูที่มาอบรม ณ วิทยาลัยครูยะลา ตอบเมื่อวันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2517 จำนวน 50 ชุด ได้รับคืนมา 37 ชุด คิดเป็น 74 %

2.1.3 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาให้คะแนนแต่ละคน และแต่ละหัวข้อคำถาม

2.1.4 พิจารณาเลือกคำถามที่มีอำนาจจำแนกหรือคะแนนสูงเอาไว้

2.1.5 พิจารณาข้อคำถามที่มีอำนาจจำแนกต่ำหรือคะแนนต่ำ ถ้าเห็นว่ามีมีความสำคัญมากจะคัดเอาไว้ ที่เห็นว่าไม่สำคัญคัดทิ้งไป

2.1.6 พิจารณาคำตอบที่กลุ่มตัวอย่างเขียนตอบมา ถ้าเห็นว่ามีความสำคัญจะคัดเอาไว้ ที่เห็นว่าไม่สำคัญจะคัดทิ้งไป

2.1.7 ซักเกลาสำนวนภาษาของข้อคำถามที่เลือกไว้

2.1.8 นำข้อคำถามในข้อ 2.1.5 มาเรียงลำดับจากข้อที่คะแนนสูงจนถึงข้อที่มีคะแนนต่ำ และข้อคำถามที่เพิ่มตามข้อ 2.1.6 ไขว้กันสร้างเป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด (ดูภาคผนวก ค. แบบสอบถาม ชุดที่ 2) เสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจแก้ไข

2.1.9 นำแบบสอบถามชนิดปลายปิดตามข้อ 2.1.8 ไปทดสอบสอบถาม (pre-test) และทดสอบซ้ำ กับครูสอนชั้นเด็กเริ่มเรียน โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานี ตามโรงเรียนต่อไปนี้ โรงเรียนบ้านเขาตุม โรงเรียนบ้านคนไฟ โรงเรียนบ้านคนแซะ โรงเรียนบ้านยะรัง โรงเรียนบ้านเบ็ก โรงเรียนบ้านสะเอะ โรงเรียนบ้านประจัน โรงเรียนบ้านสะเนิง โรงเรียนบ้านปยุค โรงเรียนบ้านกาหลง โรงเรียนบ้านลดา โรงเรียนบ้านรามง และโรงเรียนบ้านแมรอจรัง รวมแบบสอบถามจำนวน 14 ชุด แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) แบบสอบถามฉบับนี้มีความเชื่อมั่น .82

2.2 ลักษณะแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยมีลักษณะดังนี้

ตอนที่ 1 ถามรายละเอียดเกี่ยวกับมวลประชากรผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เพศ อายุ วุฒิ ศาสนา ภาษาที่ใช้พูดในครอบครัว ภูมิภาค และจำนวนปีที่เคยสอนชั้นเด็กเริ่มเรียน มีข้อคำถามจำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 ถามเกี่ยวกับสภาพการสอน คือ ประสบการณ์ ความรู้ความสามารถของครู การดำเนินการของผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์ต่อการเรียนการสอน จุดมุ่งหมาย เนื้อหา การใช้วิธีสอนและกิจกรรม อุปกรณ์การสอน คู่มือครู วัสดุวิดิทัศน์ รวมข้อคำถามจำนวน 128 ข้อ

ตอนที่ 3 ถามเกี่ยวกับปัญหาในการสอน มีข้อคำถามจำนวน 82 ข้อ

ตอนที่ 4 ถามเกี่ยวกับการปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาของครู มีข้อคำถามจำนวน 65 ข้อ

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้มวลประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าและเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตัวเอง แบบสอบถามส่งไปทั้งหมด 146 ชุด ได้รับคืนมาและเป็นฉบับที่สมบูรณ์ 122 ชุด คิดเป็นร้อยละ 82.19

การจัดกระทำกับข้อมูล

- 4.1 ตรวจสอบแบบสอบถามที่ใกล้กลับคืนมาทั้งหมด คัดเลือกเอาฉบับที่ตอบอย่างสมบูรณ์ไว้
- 4.2 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วมาแจกแจงความถี่ โดยจำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิสถาสนา ภาษาที่ใช้พูดในครอบครัว ภูมิลำเนา และจำนวนปีที่เคยสอนชั้นเด็กเริ่มเรียน
- 4.3 ให้นำหนักประเมินค่าแต่ละมาตราส่วนของแต่ละข้อคำถาม สำหรับข้อมูลในตอนที่ 2-4 ดังนี้ มากที่สุด = 5 มาก = 4 ปานกลาง = 3 น้อย = 2 และน้อยที่สุด = 1

5. สถิติวิเคราะห์ข้อมูล

- 5.1 ข้อมูลตอนที่ 1 คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ
- 5.2 หาค่าเฉลี่ยของแต่ละข้อคำถามในแต่ละรายการ โดยใช้สูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N} \quad (\text{Ferguson, 1966 : 46})$$

$$\text{เมื่อ } \bar{x} = \text{ค่าเฉลี่ย}$$

$$\sum x = \text{ผลรวมของคะแนน}$$

$$N = \text{จำนวนมวลประชากร}$$

- 5.3 หาค่าความแปรปรวนของคะแนน โดยใช้สูตร

$$s^2 = \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N^2} \quad (\text{Guildford, 1965 : 44})$$

$$\text{เมื่อ } s^2 = \text{ความแปรปรวน}$$

$$\sum x^2 = \text{ผลบวกสะสมของคะแนนกับแต่ละตัวยกกำลังสอง}$$

Σx = ผลบวกของคะแนนทุกตัว

N = จำนวนมวลประชากร

5.4 ทดสอบความแตกต่างของปัญหาในการสอนของครูที่มี เพศ ศาสนา ภูมิฐานะ และ จำนวนปีที่สอนชั้นเด็กเริ่มเรียนต่างกัน โดยใช้

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}}} \quad (\text{Edwards, 1962 : 94})$$

เมื่อ t = อัตราส่วนระหว่างผลต่างของรายเฉลี่ยสองจำนวนที่ต้องการ
เปรียบเทียบกับความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างระหว่าง
รายเฉลี่ยของสองจำนวนที่ต้องการเปรียบเทียบกัน

5.5 ใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) ทดสอบความแตกต่าง
ของปัญหาในการสอนของครูที่มีอายุ วุฒิ ภาษาที่ใช้พูดในครอบครัวต่างกัน โดยใช้สูตร

$$F = \frac{\text{MS Between}}{\text{MS within}} \quad (\text{winner, 1962 : 160-162})$$

โดย F = F - Ratio

$$\text{MS Between} = \frac{\text{SS Between}}{\text{df Between}}$$

$$\text{MS Within} = \frac{\text{SS within}}{\text{df within}}$$

$$\text{SS Between} = \frac{\Sigma T_i^2}{N} - \frac{G^2}{KN}$$

เมื่อ

$$\sum T_i = \text{ผลบวกสะสมของ } \bar{x} \text{ จำนวน } N$$

$$G = \text{ผลบวกสะสมของ } \bar{x} \text{ ทั้งหมด}$$

$$N = \text{จำนวนข้อสอบถาม}$$

$$K = \text{จำนวนกลุ่ม}$$

$$\text{df Between} = \text{degree of freedom ของ Between}$$

$$= K - 1$$

$$\text{SS within} = \sum \sum \bar{x}^2 - \frac{\sum T_i^2}{N} - \frac{\sum P_i^2}{K} + \frac{G^2}{NK}$$

$$\sum \sum \bar{x}^2 = \text{ผลบวกสะสมของ } \bar{x} \text{ ยกกำลังสอง}$$

$$\sum P_i = \text{ผลบวกสะสมของ } \bar{x} \text{ จำนวน } N$$

$$\text{df Within} = \text{degree of freedom ของ Within}$$

$$= (N - 1) (K - 1)$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 11 ตอน คือ

- ตอน 1 สภาพการสอน
- ตอน 2 ปัญหาในการสอน
- ตอน 3 ปัญหาในการสอนจำแนกตามเพศ
- ตอน 4 ปัญหาในการสอนจำแนกตามศาสนา
- ตอน 5 ปัญหาในการสอนจำแนกตามภูมิสำเนา
- ตอน 6 ปัญหาในการสอนจำแนกตามจำนวนปีที่สอน
- ตอน 7 ปัญหาในการสอนจำแนกตามอายุ
- ตอน 8 ปัญหาในการสอนจำแนกตามวุฒิ
- ตอน 9 ปัญหาในการสอนจำแนกตามภาษาพูดในครอบครัว
- ตอน 10 ทดสอบสมมุติฐาน
- ตอน 11 การปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาในการสอน

ตอน 1. สภาพการสอน

ก. ครูมีประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถและลักษณะต่าง ๆ มากน้อยตามลำดับดังนี้

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยของประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถ และ
ลักษณะต่าง ๆ ของครู

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย
1.	มีความพอใจในตำแหน่งการงานปัจจุบันของตน	4.336
2.	สามารถพูดภาษาไทยได้ถูกต้องทุกเสียง	4.065
3.	มีทัศนคติที่ดีต่อเด็กมุสลิมที่พูดภาษาไทยไม่ได้	4.016
4.	เป็นกันเองกับนักเรียนทั้งในและนอกเวลาเรียน	4.016
5.	มีทัศนคติที่ดีต่อการสอนภาษาไทย	3.967
6.	สามารถอธิบาย แนะนำวิธีออกเสียงภาษาไทยแก่นักเรียนได้	3.704
7.	สามารถควบคุมอารมณ์ของตนได้ดี	3.704
8.	มีทัศนคติที่ดีต่อศาสนา วัฒนธรรมประเพณีของชาวมุสลิม	3.655
9.	ติดต่อสมาคมกับครูปกครองนักเรียนเสมอ	3.295
10.	มีความพอใจในฐานะการเงินปัจจุบันของตน	3.228
11.	เคยอบรมวิธีออกเสียงภาษาไทยให้ถูกต้อง	2.885
12.	มีความรู้และเข้าใจศาสนา วัฒนธรรมประเพณีของมุสลิม	2.819
13.	สามารถพูดและฟังภาษามลายูได้	2.754
14.	เคยอบรมเรื่องวิธีสอนภาษาไทยแก่เด็กที่พูดภาษามลายู	2.475
15.	เคยฝึกงานเกี่ยวกับการสอนเด็กที่พูดภาษามลายู	2.180
16.	เคยอบรมจิตวิทยาเกี่ยวกับเด็กที่พูดภาษามลายู	1.983
17.	รู้ว่าไวยากรณ์ภาษาไทยกับภาษามลายูแตกต่างกันอย่างไร	1.918

ตาราง 8 (ต่อ)

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย
18.	เคยอบรมเรื่องศาสนา วัฒนธรรมประเพณีของชาวมุสลิม	1.868
19.	เคยอบรมเรื่องการศึกษาติดต่อสมาคมกับชาวมุสลิม	1.688
20.	เคยอบรมเรื่องความแตกต่างระหว่างภาษาไทยกับภาษามลายู	1.655

จากตาราง 8 ปรากฏว่า ครูมีลักษณะต่าง ๆ ต่อไปนี้เรียงลำดับจากน้อยที่สุด คือ ครูเคยอบรมเรื่องความแตกต่างระหว่างภาษาไทยกับภาษามลายู เคยอบรมเรื่องการศึกษาติดต่อสมาคมกับชาวมุสลิม เคยอบรมเรื่องศาสนา วัฒนธรรมประเพณีของชาวมุสลิม รู้ว่าไวยากรณ์ภาษาไทยกับภาษามลายูแตกต่างกันอย่างไร เคยอบรมจิตวิทยาเกี่ยวกับเด็กที่พูดภาษามลายู เคยปฏิบัติงานเกี่ยวกับการสอนเด็กที่พูดภาษามลายู และเคยอบรมเรื่องวิธีสอนภาษาไทยแก่เด็กที่พูดภาษามลายู

ข. ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ดำเนินการเกี่ยวกับการสอนมากน้อยดังนี้

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ยของการดำเนินการของผู้บริหารและศึกษานิเทศก์

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย
1.	จัดเวลาเรียนให้นักเรียนได้เรียนมากพอ	3.327
2.	จัดครูเข้าสอนชั้นเรียนที่เหมาะสมกับความสามารถของครู	3.049
3.	จัดนักเรียนในแต่ละห้องไม่มากเกินไป	3.000
4.	รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอของครู	2.918
5.	ส่งเสริมให้ครูได้ไปอบรม	2.852
6.	แนะนำวิธีสอนใหม่ ๆ แก่ครู	2.786
7.	แนะนำวิธีทำและใช้อุปกรณ์การสอน	2.770
8.	มีการให้กำลังใจแก่ครู	2.721
9.	ร่วมประชุมปรึกษาหารือกับครูเกี่ยวกับการสอน	2.573
10.	ติดตามผลทุกครั้งที่มีการอบรมครู	2.459
11.	จัดหาอุปกรณ์การสอนและหนังสือต่าง ๆ ให้พอเพียง	2.409
12.	แนะนำหนังสือหรือเอกสารใหม่ ๆ แก่ครู	2.344
13.	สำรวจความต้องการของครู	2.278
14.	จัดการอบรมครูบ่อย ๆ	2.213
15.	แสดงวิธีสอนใหม่ ๆ ให้ครูดู	2.196
16.	เข้าสังเกตและแนะนำการสอนของครูในชั้นเรียน	2.196
17.	จัดงบประมาณให้พอตามที่ครูจะใช้ในการสอน	2.016

จากตาราง 9 ปรากฏว่า ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ดำเนินการเรื่องต่อไปนี้
เรียงลำดับจากน้อยที่สุด คือจัดงบประมาณให้พอตามที่ครูจะใช้ในการสอน เข้าสังเกตและแนะนำ
การสอนของครูในชั้นเรียน แสดงวิธีสอนใหม่ ๆ ให้ครูดู จัดอบรมครู สำรวจความต้องการ
ของครู แนะนำหนังสือหรือเอกสารใหม่ ๆ แก่ครู จัดหาอุปกรณ์การสอนและหนังสือต่าง ๆ ให้
พอเพียง และติดตามผลการอบรมครู

ค. ครูสอนเน้นจุดมุ่งหมายมากน้อยตามลำดับดังนี้

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ยการเน้นจุดมุ่งหมายของครู

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย
1.	ให้นักเรียนสามารถออกเสียงภาษาไทยได้ถูกต้องชัดเจน	4.147
2.	ให้นักเรียนสามารถตอบคำถามง่าย ๆ ของครูได้	4.114
3.	ให้นักเรียนสามารถฟังครูพูดได้เข้าใจ	4.065
4.	ให้นักเรียนสามารถฟังเพื่อนพูดได้เข้าใจ	4.000
5.	ให้นักเรียนมีความสนใจอยากเรียนภาษาไทย	3.967
6.	ให้นักเรียนเขียนคำง่าย ๆ ได้	3.852
7.	ให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน	3.836
8.	ให้นักเรียนสามารถฟังเสียงภาษาไทยที่ต่างจากภาษามลายูได้	3.786
9.	ให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำและเรื่องที่อ่าน	3.721
10.	ให้นักเรียนกล้าแสดงออกด้วยการพูดตามกาลอันควร	3.704
11.	ให้นักเรียนสามารถฟังเสียงพูดหรือเสียงอ่านของคนอื่นได้เข้าใจ	3.688
12.	ให้นักเรียนสามารถสนทนาพูดคุยกับเพื่อน ๆ ได้	3.590
13.	ให้นักเรียนสามารถจำเรื่องที่ฟังแล้วได้พอสมควร	3.360
14.	ให้นักเรียนสามารถฟังได้อย่างตั้งใจและมีสมาธิเหมาะสม	3.360
15.	ให้นักเรียนสามารถเล่าเรื่องง่าย ๆ ได้	3.098
16.	ให้นักเรียนสามารถพูดแสดงความรู้สึกและเล่าประสบการณ์ได้	2.983

จากตาราง 10 ปรากฏว่า ครูเน้นจุดมุ่งหมายต่อไปนี้เพียงปานกลาง เรียงลำดับจากเน้นน้อยที่สุดคือ ให้นักเรียนสามารถพูดแสดงความรู้สึกและเล่าประสบการณ์ได้ ให้นักเรียนสามารถเล่าเรื่องง่าย ๆ ได้ ให้นักเรียนสามารถฟังได้อย่างตั้งใจและมีสมาธิเหมาะสม และให้นักเรียนสามารถจำเรื่องที่ฟังแล้วได้พอสมควร

ง. ครูสอนเนื้อหาต่าง ๆ มากน้อยตามลำดับดังนี้

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ยการสอนเนื้อหาต่าง ๆ ของครู

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย
1.	ฝึกฟังและพูดข้อความที่เป็นประโยคปฏิเสธ	4.401
2.	ฝึกพูดให้ถูกต้องตามสำเนียงภาษากลาง	4.009
3.	ฝึกคัดคำและข้อความสั้น ๆ ที่ได้อ่านไปแล้ว	4.000
4.	ฝึกอ่านคำและข้อความประกอบรูปภาพ	3.639
5.	ฝึกฟังและออกเสียงคำที่มีเสียงสระคล้ายกัน	3.573
6.	ฝึกฟังและพูดข้อความที่เป็นคำถาม	3.540
7.	ฝึกฟังครูหรือเพื่อนพูดให้เข้าใจ	3.508
8.	ฝึกฟังและออกเสียงคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่างกัน	3.459
9.	ฝึกฟังและออกเสียงคำที่มีตัวสะกด	3.459
10.	ฝึกการสนทนา	3.360
11.	ฝึกความพร้อมในการอ่าน เช่น ให้เลือกคำประกอบภาพ	3.360
12.	ฝึกฟังและออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้นคล้ายกัน	3.344
13.	ฝึกฟังและพูดประโยคที่มีข้อความยาว ๆ	3.245
14.	ฝึกเล่าเรื่องง่าย ๆ	2.885
15.	ฝึกท่องจำคำประพันธ์ง่าย ๆ	2.770
16.	ฝึกความพร้อมในการเขียน เช่น หัดเขียนในกะเบาะทราย	2.540

จากตาราง 11 ปรากฏว่า เนื้อหาที่ครูสอนเพียงปานกลาง เรียงลำดับจากสอนน้อย
ที่สุด คือ

- ฝึกความพร้อมในการเขียน เช่น หักเขียนในกะบะทราย
- ฝึกท่องจำคำประพันธ์ง่าย ๆ
- ฝึกเล่าเรื่องง่าย ๆ
- ฝึกฟังและพูดประโยคที่มีข้อความยาว ๆ
- ฝึกฟังและออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้นคล้ายกัน
- ฝึกความพร้อมในการอ่าน เช่น ให้เลือกคำประกอบภาพ
- ฝึกการสนทนา
- ฝึกฟังและออกเสียงคำที่มีตัวสะกด
- ฝึกฟังและออกเสียงคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่างกัน

จ. ครูใช้หลักวิธีสอนและกิจกรรมต่าง ๆ มากน้อยตามลำดับดังนี้

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้หลักวิธีสอนและกิจกรรมต่าง ๆ ของครู

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย
1.	ครูออกเสียงให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนออกเสียงตาม	4.393
2.	เริ่มฝึกสิ่งง่าย ๆ นักเรียนทำได้ - ครูชมเชย - นักเรียนมีกำลังใจ	4.295
3.	ให้นักเรียนอ่านออกเสียงใหญ่ของชัดเจน	4.262
4.	ให้นักเรียนเล่นเกมส์และร้องเพลงง่าย ๆ	4.213
5.	ให้นักเรียนคัดคำและข้อความที่เรียนไปแล้ว	4.196
6.	ฝึกออกเสียงพร้อมกันทั้งห้องแล้วฝึกกลุ่มเล็กและฝึกรายคน	4.180
7.	เริ่มสอนควยการฝึกฟังให้เข้าใจและฝึกพูดให้ไคก่อน	4.081
8.	ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งของครูและเพื่อน	4.049
9.	ให้นักเรียนตอบคำถามง่าย ๆ ของครู	4.000
10.	ครูแนะนำให้นักเรียนแก้ไขข้อบกพร่องในการออกเสียงภาษาไทย	3.967
11.	ทำบรรยากาศในห้องเรียนให้สนุกสนานน่าเรียน	3.950
12.	ให้นักเรียนอ่านคำและข้อความประกอบภาพ	3.852
13.	ครูแสดงความหมายของคำและประโยคให้นักเรียนเข้าใจ	3.377
14.	ครูอ่านหนังสือให้ฟังแล้วให้นักเรียนตอบคำถามครู	3.228
15.	ให้นักเรียนสนทนากับเพื่อน ๆ โดยครูคอยแนะนำ	3.049
16.	ครูให้นักเรียนดูแผนผังแสดงวิธีออกเสียงและอธิบาย	2.442
17.	ให้นักเรียนเล่าเรื่องง่าย ๆ หน้าชั้น	2.409

จากตาราง 12 ปรากฏว่า ครูใช้หลักวิธีสอนและกิจกรรมต่อไปนี้บ่อยคือ ให้นักเรียนเล่าเรื่องง่าย ๆ หน้าชั้น และครูให้นักเรียนดูแผนผังแสดงวิธีออกเสียงสระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์ภาษาไทย พร้อมทั้งอธิบาย

ฉ. ครูใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ มากน้อยตามลำดับดังนี้

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการสอนของครู

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย
1.	รูปภาพต่าง ๆ	3.901
2.	บัตรคำ	3.838
3.	เกมส์และบทเพลงต่าง ๆ	3.803
4.	แบบฝึกหัดสำหรับฝึกฟังและฝึกออกเสียงภาษาไทย	3.229
5.	หนังสือสอนอ่านภาษาไทย เล่ม 1, 2, 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สำหรับเด็กที่พูดภาษามลายูของกรมวิชาการ	3.106
6.	หนังสือคู่มือครูในการสอนออกเสียงภาษาไทยแก่ผู้พูดภาษามลายูของกรมวิชาการ	3.049
7.	หนังสือคู่มือครู แบบเรียนภาษาไทยสำหรับผู้พูดภาษามลายู ของโครงการพัฒนาภาคใต้	3.049
8.	หนังสือคู่มือครูในการสอนสนทนาภาษาไทยแก่เด็กที่พูดภาษามลายู ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของกรมวิชาการ	2.901
9.	ของจริงหรือหุ่นจำลอง	2.836
10.	อุปกรณ์ที่ใช้ฝึกความพร้อมในการอ่านและเขียน	2.836
11.	หนังสือประกอบการอ่านสำหรับเด็ก	2.852
12.	แบบเรียนภาษาไทยชุดสอนอ่านเบื้องต้นของภาคศึกษา 2	2.721

ตาราง 13 (ต่อ)

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย
13.	แผนภูมิแสดงวิธีออกเสียงพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ภาษาไทย	2.311
14.	หนังสือนิทานต่าง ๆ	2.295
15.	หนังสือวิธีพิเศษในการสอนภาษาไทย ของภาคศึกษา 2	1.967
16.	บทประพันธ์ต่าง ๆ	1.786
17.	เครื่องบันทึกเสียง	1.344
18.	แผ่นเสียงและเครื่องเล่นแผ่นเสียง	1.262

จากตาราง 13 ปรากฏว่า อุปกรณ์การสอนที่ครูใช้น้อยที่สุดคือ แผ่นเสียง เครื่องเล่นแผ่นเสียงและเครื่องบันทึกเสียง อุปกรณ์การสอนที่ครูใช้น้อยคือ บทประพันธ์ต่าง ๆ หนังสือวิธีพิเศษในการสอนภาษาไทยของภาคศึกษา 2 หนังสือนิทานต่าง ๆ แผนภูมิแสดงวิธีออกเสียงสระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์ภาษาไทย

ข. ครูวัดผลด้วยวิธีต่าง ๆ มากน้อยตามลำดับดังนี้

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ยของวิธีวัดผลที่ครูใช้

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย
1.	ครูสนทนากับนักเรียนอย่างเป็นกันเองในเวลาว่าง	3.967
2.	ครูสังเกตการฟัง พูด อ่าน และเขียนของนักเรียน	3.909
3.	ครูให้นักเรียนดูภาพแล้วให้ตอบว่าเป็นภาพอะไร	3.885
4.	ครูถามคำถามให้นักเรียนตอบสั้น ๆ	3.590
5.	ครูออกเสียงให้ฟังสองเสียงแล้วให้นักเรียนบอกว่าเหมือนกันหรือต่างกัน	3.295
6.	ครูออกเสียงให้ฟังสามเสียงแล้วให้นักเรียนบอกว่าเสียงไหนเหมือนกัน	2.918
7.	ครูให้นักเรียนดูภาพสองภาพ แล้วออกเสียงเรียกภาพใดภาพหนึ่ง แล้วให้นักเรียนตอบว่าเป็นเสียงเรียกภาพใด	2.885
8.	ให้นักเรียนเลือกคำตอบ เช่น ไปคูนั่ง...? ก. ไม่ ข. ไหม ค. เปล่า เป็นต้น	2.704
9.	ครูเล่าเรื่องหรืออ่านหนังสือให้ฟังแล้วให้นักเรียนตอบคำถาม	2.655

จากตาราง 14 ปรากฏว่า ครูใช้วิธีวัดผลวิธีต่อไปนี้มาก เรียงตามลำดับจากมากที่สุดคือ ครูสนทนาอย่างเป็นกันเองกับนักเรียนในเวลาว่าง ครูสังเกตการฟัง พูด อ่าน และเขียนของนักเรียน ครูให้นักเรียนดูภาพแล้วให้ตอบว่าเป็นภาพอะไร และครูถามคำถามให้นักเรียนตอบสั้น ๆ

ซ. นักเรียนมีลักษณะต่าง ๆ มากน้อยดังนี้

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ยลักษณะต่าง ๆ ของนักเรียน

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย
1.	หู-สามารถฟังเสียงที่ครูกล่าวออกมาได้ถูกต้อง	3.540
2.	นักเรียนมีความสนใจรักที่จะเรียนภาษาไทย	3.131
3.	นักเรียนมีความกล้าไม่ขี้อาย	3.131
4.	มีสุขภาพทางร่างกายอุดมสมบูรณ์แข็งแรง	3.149
5.	มาเรียนสม่ำเสมอไม่ขาดเรียน	2.854
6.	นักเรียนมีอุปกรณ์การเรียน เช่น หนังสือ เครื่องเขียนพร้อม	2.591

จากตาราง 15 ปรากฏว่า นักเรียนมีลักษณะต่อไปนี้เพียงปานกลาง เรียงลำดับจากน้อยคือ มีอุปกรณ์การเรียน เช่น หนังสือ เครื่องเขียน เป็นต้น มาเรียนสม่ำเสมอ ไม่ขาดเรียน มีสุขภาพทางร่างกายอุดมสมบูรณ์ มีความกล้า ไม่ขี้อาย และมีความสนใจรักที่จะเรียนภาษาไทย

๗. สิ่งแวดล้อมและผู้ปกครองของนักเรียนมีลักษณะต่าง ๆ มากน้อยดังนี้

ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ยลักษณะสิ่งแวดล้อมและผู้ปกครองนักเรียน

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย
1.	ผู้ปกครองเห็นประโยชน์ในการเรียนภาษาไทย	2.688
2.	โรงเรียนเป็นศูนย์กลางชุมชน จัดกิจกรรมทางศาสนา ประเพณี กีฬา การแสดงต่าง ๆ ร่วมกับชุมชน	2.491
3.	ผู้ปกครองส่งเสริมให้เด็กไปศึกษานอกสถานที่	2.344
4.	ผู้ปกครองร่วมวางแผนกับครูในการส่งเสริมการเรียนของเด็ก	2.262
5.	โรงเรียนส่งเสริมให้เด็กยืมหนังสือไปให้ผู้ใหญ่อ่านให้ฟัง	2.196
6.	ผู้ปกครองจัดเวลาให้เด็กทำกรบ้านได้โดยสะดวก	2.131
7.	ผู้ปกครองส่งเสริมให้เด็กฟังวิทยุโทรทัศน์ภาคภาษาไทย	1.983
8.	มีหนังสือภาษาไทยเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีของชาวมุสลิม แพร่หลายในท้องถิ่น	1.950
9.	ผู้ปกครองส่งเสริมให้เด็กไปห้องสมุด	1.573

จากตาราง 16 ปรากฏว่า สิ่งแวดล้อมและผู้ปกครองนักเรียนมีลักษณะที่จะส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทยเพียงเล็กน้อย

ตอน 2 ปัญหาในการสอน

ก. ครูประสบปัญหาเกี่ยวกับตัวครูมากน้อยดังนี้

ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับตัวครู

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย
1.	ครูไม่มีโอกาสรับความรู้ใหม่ ๆ มาปรับปรุงการสอน	3.049
2.	ครูไม่มีความสนใจในการสอน เพราะสวัสดิการไม่เพียงพอ	2.918
3.	ครูไม่เข้าใจศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีของชาวมุสลิม	2.819
4.	ครูไม่สามารถติดต่อสมาคมกับผู้บริหารของนักเรียนได้	2.786
5.	ครูไม่ได้รับการฝึกฝนเพื่อเป็นครูสอนภาษาไทยชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้โดยเฉพาะ	2.754
6.	ครูไม่มีความรู้ภาษามลายู ฟังไม่เข้าใจ และพูดไม่ได้	2.721
7.	ครูไม่รู้ลักษณะภาษาไทยที่จะเป็นปัญหาสำหรับเด็กมุสลิม	2.721
8.	ครูไม่รู้จิตวิทยาเกี่ยวกับการสอนภาษาที่สอง	2.665
9.	ครูไม่รู้หลักและทฤษฎีการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง	2.622
10.	ครูได้รับเงินเดือนต่ำกว่าค่างานอื่นเพื่อหารายได้มาชดเชย	2.442
11.	ครูไม่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยมาก่อน	2.442
12.	ครูไม่พอใจการทำงานที่ทำอยู่เพราะต้องการย้ายกลับภูมิลำเนา	2.344
13.	ครูไม่มีเวลาเตรียมการสอนเพราะค่างานอื่น	2.229

ตาราง 17 (ต่อ)

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย
14.	ครูไม่รุวิธีที่จะแนะนำให้นักเรียนออกเสียงภาษาไทยได้ถูกต้อง	2.180
15.	ครูไม่มีความรู้ในการทำและใช้อุปกรณ์การสอน	2.131
16.	ครูไม่ชอบศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีของชาวมุสลิม	1.983
17.	ครูพูดออกเสียงภาษาไทยไม่ได้ทุกเสียง	1.916
18.	ครูไม่ชอบการสอนภาษาไทย	1.737
19.	ครูไม่ชอบเด็กมุสลิม	1.721

จากตาราง 17 ปรากฏว่า ครูประสบปัญหาเรื่องต่อไปนี้มาก เรียงลำดับจากมากคือ ครูไม่มีโอกาสรับความรู้ใหม่ ๆ มาปรับปรุงการสอน ครูไม่มีความตั้งใจในการสอนเพราะสวัสดิการไม่เพียงพอ ครูไม่เข้าใจศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีของชาวมุสลิม ครูไม่สามารถติดต่อกับสมาคมกับครูปกครองของนักเรียนได้ ครูไม่ได้รับการฝึกฝนเพื่อเป็นครูสอนภาษาไทยชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้โดยเฉพาะ ครูไม่มีความรู้ภาษามลายู ฟังไม่เข้าใจและพูดไม่ได้ ครูไม่รู้ลักษณะภาษาไทยที่จะเป็นปัญหาสำหรับเด็กมุสลิม เรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ข. ครูประสบปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์มากน้อยดังนี้

ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย
1.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยสำรวจความต้องการของครู	3.622
2.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยมาสังเกตการสอนของครู	3.262
3.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยแนะนำและแสดงวิธีสอนให้ดู	3.000
4.	ศึกษานิเทศก์ได้แต่สั่งให้ทำ ไม่คิดตามผลงาน	3.000
5.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยแนะนำหนังสือ หรือเอกสารใหม่ ๆ	2.934
6.	ครูใหญ่ไม่สนับสนุนการใช้เงินค่าบำรุงการศึกษาในการสร้างอุปกรณ์การสอนให้เพียงพอ	2.665
7.	ครูใหญ่จัดครูสอนไม่เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจ	2.360
8.	ครูใหญ่ส่งเสริมกิจกรรมมากเกินไปจนเวลาเรียนไม่เพียงพอ	2.229
9.	ครูใหญ่ไม่สนับสนุนให้ครูไปอบรมหรือศึกษาหาความรู้	2.163

จากตาราง 18 ปรากฏว่า ครูประสบปัญหามาก เรื่องศึกษานิเทศก์ไม่เคยสำรวจความต้องการของครู ศึกษานิเทศก์ไม่เคยมาสังเกตการสอนของครู ไม่เคยแนะนำและแสดงวิธีสอนให้ดู ได้แต่สั่งให้ทำ แต่ไม่คิดตามผลงาน ไม่เคยแนะนำหนังสือหรือเอกสารใหม่ ๆ แก่ครู และครูใหญ่ไม่สนับสนุนการใช้เงินค่าบำรุงการศึกษาในการซื้อและทำอุปกรณ์การสอนให้เพียงพอ ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ค. ครูประสบปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอนมากน้อยดังนี้

ตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอน

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย
1.	จุดมุ่งหมายกว้างและสูงเกินไป ปฏิบัติไม่ได้	3.032
2.	จุดมุ่งหมายยังเลื่อนลอยสับสน ไม่มีหลักเกณฑ์ที่ดี	2.770
3.	ครูไม่สามารถหาวิธีปฏิบัติให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้	2.737
4.	ครูไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายว่ามุ่งหวังให้เกิดเกิดผลอะไร	2.295
5.	ไม่มีการประเมินผลว่าสอนบรรลุจุดมุ่งหมายหรือไม่	2.213
6.	ครูสอนไปเรื่อย ๆ ไม่คำนึงถึงจุดมุ่งหมาย	2.163

จากตาราง 19 ปรากฏว่า ครูประสบปัญหาเรื่องจุดมุ่งหมายกว้างและสูงเกินไป ปฏิบัติไม่ได้ จุดมุ่งหมายยังเลื่อนลอยสับสน ไม่มีหลักเกณฑ์ที่ดี และครูไม่สามารถหาวิธีปฏิบัติให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้เพียงปานกลาง

ง. ครูประสบปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอนมากน้อยดังนี้

ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอน

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย
1.	เนื้อหามากเกินไปสอนไม่ทัน	2.786
2.	เนื้อหาเป็นเรื่องไกลตัวนักเรียนเกินไป	2.737
3.	เนื้อหายังสับสนไม่มีหลักเกณฑ์ที่ดี	2.639
4.	เนื้อหายากเกินความสามารถของนักเรียน	2.540
5.	เนื้อหาขัดกับศาสนา วัฒนธรรมประเพณีของชาวมุสลิม	2.147
6.	ครูไม่บรรยายละเอียดของเนื้อหาที่จะสอน	2.147
7.	ครูไม่รู้ว่าจะสอนเนื้อหาอะไรก่อนอะไรหลัง	2.131
8.	ครูไม่ทราบว่า จะสอนอะไรบ้าง	2.114

จากตาราง 20 ปรากฏว่า ปัญหาของครูเกี่ยวกับเรื่องเนื้อหามากเกินไป สอนไม่ทัน เนื้อหาเป็นเรื่องไกลตัวนักเรียนเกินไป เนื้อหายังสับสนไม่มีหลักเกณฑ์ที่ดี และเนื้อหายากเกินความสามารถของนักเรียนมีเพียงปานกลาง

จ. ครูประสบปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรมมากน้อยดังนี้

ตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรม

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย
1.	นักเรียนเรียนภาษาไทยแล้วไม่สามารถนำไปใช้ในสังคมได้	2.836
2.	ครูฝึกนักเรียนเป็นรายคนไม่ได้ เพราะนักเรียนมีมากเกินไป	2.770
3.	การสอนเป็นพฤติกรรมที่จำเจน่าเบื่อหน่าย	2.590
4.	ครูต้องสอนซ้ำแล้วซ้ำอีกในเรื่องเดียวกัน ทำให้เกิดความเบื่อ	2.475
5.	สอนตามความเคยชินไม่มีการปรับปรุงวิธีสอนใหม่ ๆ	2.360
6.	จัดกิจกรรมประกอบการเรียนไม่ได้เพราะเวลาไม่พอ	2.295

จากตาราง 21 ปรากฏว่า ปัญหาของครูเกี่ยวกับเรื่องนักเรียนเรียนภาษาไทยแล้วไม่สามารถนำไปใช้ในสังคมได้ ครูฝึกนักเรียนเป็นรายคนไม่ได้เพราะนักเรียนมีมากเกินไป และการสอนเป็นพฤติกรรมที่จำเจน่าเบื่อหน่าย มีเพียงปานกลาง

ฉ. ครอบคลุมปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนมากน้อยดังนี้

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย
1.	ไม่มีเครื่องบันทึกเสียง แผ่นเสียง และเครื่องเล่นแผ่นเสียง	3.795
2.	ขาดแคลนของจริงและหุ่นจำลองต่าง ๆ	3.720
3.	ไม่มีหนังสือภาษาไทยเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีมุสลิม	3.475
4.	ไม่มีหนังสือนิทานสำหรับเด็ก	3.344
5.	ไม่มีบทประพันธ์ง่าย ๆ สำหรับเด็ก	3.311
6.	ไม่มีแบบฝึกหัดสำหรับฝึกฟังและฝึกออกเสียง	3.311
7.	ไม่มีแผนภูมิแสดงวิธีออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ภาษาไทย	3.279
8.	ไม่มีอุปกรณ์สำหรับฝึกความพร้อมทางการอ่านและการเขียน	3.262
9.	ขาดแคลนหนังสือคู่มือครู	3.147
10.	ขาดแคลนรูปภาพ	3.114
11.	ขาดแคลนบัตรคำ	2.672
12.	ไม่มีเกมส์และบทเพลงสำหรับเด็ก	2.360

จากตาราง 22 ปรากฏว่า ครอบคลุมปัญหามาก เรื่องไม่มีเครื่องบันทึกเสียง แผ่นเสียง และเครื่องเล่นแผ่นเสียง ขาดแคลนของจริงและหุ่นจำลองต่าง ๆ ครอบคลุมปัญหาอื่น ๆ ปานกลาง ส่วนปัญหาเรื่องไม่มีเกมส์และบทเพลงสำหรับเด็ก ครอบคลุมน้อย

ข. ครูประสบปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลมากน้อยดังนี้

ตาราง 23 แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย
1.	ขาดแคลนอุปกรณ์การวัดผล	3.147
2.	ครูไม่มีความรู้ในวิธีการวัดผล	2.426
3.	ไม่ค่อยได้มีการวัดผลกัน	2.327

จากตาราง 23 ปรากฏว่า ครูประสบปัญหาเรื่องขาดแคลนอุปกรณ์การวัดผลเพียงปานกลาง

ข. ครอบคลุมปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนดังนี้

ตาราง 24 แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย
1.	นักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน	4.049
2.	นักเรียนไม่มีแบบเรียนและเครื่องเขียนเพราะยากจน	3.704
3.	นักเรียนขาดเรียนเสมอ	3.377
4.	นักเรียนไม่เห็นความจำเป็นและประโยชน์ในการเรียนภาษาไทย	3.180
5.	นักเรียนมีเวลาเรียนภาษาไทยน้อยเกินไป	3.131
6.	นักเรียนมีสุขภาพทางร่างกายไม่สมบูรณ์	3.114
7.	นักเรียนประหม่า อาย กลัวและถ่อมตนทำให้เรียนภาษาไทยไม่ได้ดี	2.868
8.	นักเรียนไม่ยอมออกเสียงหรือพูดภาษาไทยเพราะเชื่อว่าขัดกับหลักศาสนาอิสลาม	2.754
9.	นักเรียนคนอื่น ๆ หัวเราะเยาะเพื่อนเมื่อเพื่อนพูดภาษาไทย	2.213
10.	นักเรียนทำอะไรไม่ได้ตามที่ครูสอน	2.491
11.	นักเรียนไม่รู้สึกเป็นกันเองกับครูและไม่ศรัทธาตัวครู	2.213

จากตาราง 24 ปรากฏว่า ครอบคลุมปัญหามาก เรื่องนักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน และนักเรียนไม่มีแบบเรียนและเครื่องเขียนเพราะยากจน ครอบคลุมปัญหาอื่น ๆ ปานกลาง ส่วนเรื่องนักเรียนทำไม่ได้ตามที่ครูสอน และนักเรียนไม่รู้สึกเป็นกันเองกับครูและไม่ศรัทธาตัวครูนั้น มีปัญหาน้อย

๗. ครอบัฒประสพปัญหาเก็วกับผูปกครองและสิ่งแวกลอมมามากนอยคั้งนี้

ตาราง 25 แสดงค่าเฉล็ปัญหาเก็วกับผูปกครองและสิ่งแวกลอม

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉล็
1.	ไม่มีห้องสมุดหรือที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน	4.016
2.	คนในบ้นไม่นิยมฟังวิทยุ โทรทัศน์ภาคภาษาไทย	3.967
3.	ผูปกครองนิยมให้ลูกไปเรียนในปอเนาะมากกว่า	3.868
4.	คนในบ้นของนักเรียนไม่มีใครพูดภาษาไทยได้	3.770
5.	ผูปกครองไม่รวมมือกับโรงเรียนในการสอนภาษาไทย	3.344
6.	โรงเรียนตั้งอยู่ในถิ่นกันดาร ครูเดินทางไปสอนลำบาก	3.114
7.	ครูไม่สามารถคิดคอปรักษาหรือกับผูปกครองนักเรียนได้	3.098
8.	ผูปกครองยากจนจึงให้นักเรียนช่วยงานบ้านมากกว่าเรียน	2.540

จากตาราง 25 ปรากฏว่า ครอบัฒประสพปัญหาต่อไปนี้มาก เร็งตามลำดับจากมาก
ที่สุด คือ

- ไม่มีห้องสมุดหรือที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน
- คนในบ้นไม่นิยมฟังวิทยุ โทรทัศน์ภาคภาษาไทย
- ผูปกครองนิยมให้ลูกหลานไปเรียนในปอเนาะมากกว่า
- คนในบ้นของนักเรียนไม่มีใครพูดภาษาไทยได้

ปัญหานอกจากนี้ครอบัฒประสพเพียงปานกลาง

ตอน 3 ปัญหาในการสอนจำแนกตามเพศ

ก. ครูผู้ชายและครูหญิงประสบปัญหาเกี่ยวกับตัวครูมากน้อยดังนี้

ตาราง 26 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับตัวครูจำแนกตามเพศ

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		ชาย	หญิง
1.	ครูไม่มีโอกาสรับความรู้ใหม่ ๆ มาปรับปรุงการสอน	2.869	2.570
2.	ครูไม่มีกำลังใจในการสอนเพราะสวัสดิการไม่เพียงพอ	3.130	2.780
3.	ครูไม่เข้าใจศาสนา วัฒนธรรมประเพณีของชาวมุสลิม	2.413	2.921
4.	ครูไม่สามารถติดต่อสมาคมกับผู้บริหารของนักเรียนได้	2.413	2.973
5.	ครูไม่ได้รับการฝึกฝนเพื่อเป็นครูสอนภาษาไทยชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้โดยเฉพาะ	3.173	2.447
6.	ครูไม่มีความรู้ภาษามลายู ฟังไม่เข้าใจ และพูดไม่ได้	2.689	2.763
7.	ครูไม่รู้ลักษณะภาษาไทยที่จะเป็นปัญหาสำหรับเด็กมุสลิม	2.512	2.842
8.	ครูไม่รู้จิตวิทยาเกี่ยวกับการสอนภาษาที่สอง	2.565	2.552
9.	ครูไม่รู้หลักและทฤษฎีการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง	2.739	2.684
10.	ครูได้รับเงินเดือนค่าของทำงานอื่นเพื่อหารายได้มาชดเชย	2.739	2.210
11.	ครูไม่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยมาก่อน	2.347	2.500
12.	ครูไม่พอใจการงานที่ทำอยู่เพราะต้องการย้ายกลับภูมิลำเนา	2.565	2.157
13.	ครูไม่มีเวลาเตรียมการสอนเพราะต้องทำงานอื่น	2.391	2.002

ตาราง 26 (ต่อ)

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		ชาย	หญิง
14.	ครูไม่รู้วิธีที่จะแนะนำให้นักเรียนออกเสียงภาษาไทยได้ถูกต้อง	2.434	2.002
15.	ครูไม่มีความรู้ในการท่าและใช้อุปกรณ์การสอน	2.217	1.973
16.	ครูไม่ชอบศาสนา วัฒนธรรมประเพณีของชาวมุสลิม	1.956	1.894
17.	ครูพูดออกเสียงภาษาไทยไม่ได้ทุกเสียง	1.826	1.894
18.	ครูไม่ชอบการสอนภาษาไทย	1.913	1.631
19.	ครูไม่ชอบเด็กมุสลิม	1.739	1.710

จากตาราง 26 ปรากฏว่า ครูผู้ชายประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรียงตามลำดับคือ ครูไม่ได้รับการฝึกฝนเพื่อเป็นครูสอนภาษาไทยชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ โดยเฉพาะครูไม่มีกำลังใจในการสอนเพราะสวัสดิการไม่เพียงพอ ครูไม่มีโอกาสรับความรู้ใหม่ ๆ มาปรับปรุงการสอน ครูไม่รู้หลักและทฤษฎีการสอนภาษาที่สอง ครูได้รับเงินเดือนค่าตอบแทนงานอื่นเพื่อหารายได้มาชดเชย ครูไม่มีความรู้ภาษามลายู ฟังไม่เข้าใจและพูดไม่ได้ ครูไม่รู้จักวิทยาเกี่ยวกับการสอนภาษาที่สอง ครูไม่พอใจงานที่ทำอยู่เพราะต้องการย้ายกลับภูมิลำเนา และครูไม่รู้ลักษณะภาษาไทยที่จะเป็นปัญหาสำหรับเด็กมุสลิม

ครูผู้หญิงประสบปัญหาปานกลาง เรียงตามลำดับปัญหาคือ ครูไม่สามารถติดต่อกับสมาคมกับผู้นปกครองของนักเรียนได้ ครูไม่เข้าใจศาสนา วัฒนธรรมประเพณีของชาวมุสลิม ครูไม่รู้ลักษณะภาษาไทยที่จะเป็นปัญหาสำหรับเด็กมุสลิม ครูไม่มีกำลังใจในการสอนเพราะสวัสดิการไม่เพียงพอ ครูไม่มีความรู้ภาษามลายู ฟังไม่เข้าใจและพูดไม่ได้ ครูไม่รู้หลักและทฤษฎีการสอนภาษาที่สอง ครูไม่มีโอกาสรับความรู้ใหม่ ๆ มาปรับปรุงการสอน ครูไม่รู้จักวิทยาเกี่ยวกับการสอนภาษาที่สอง และครูไม่มีประสบการณ์การสอนภาษาไทยมาก่อน

ข. ครูผู้ชายและครูผู้หญิงประสบปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์มากน้อย
ดังนี้

ตาราง 27 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์จำแนกตามเพศ

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		ชาย	หญิง
1.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยสำรวจความต้องการของครู	3.652	3.605
2.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยมาสังเกตการสอนของครู	3.304	3.236
3.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยแนะนำและแสดงวิธีสอนให้ครู	3.304	2.815
4.	ศึกษานิเทศก์ได้แต่สั่งให้ทำ ไม่ติดตามผลงาน	3.130	2.921
5.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยแนะนำหนังสือหรือเอกสารใหม่ ๆ	3.217	2.780
6.	ครูใหญ่ไม่สนับสนุนการใช้จ่ายเงินบำรุงการศึกษา ในการสร้างอุปกรณ์การสอนให้เพียงพอ	2.689	2.184
7.	ครูใหญ่จัดครูสอนไม่เหมาะสมกับความสามารถและความ สนใจ	2.565	2.236
8.	ครูใหญ่ส่งเสริมกิจกรรมมากเกินไปจนเวลาเรียนไม่เพียงพอ	2.391	2.132
9.	ครูใหญ่ไม่สนับสนุนให้ครูไปอบรมหรือศึกษาหาความรู้	2.247	2.052

จากตาราง 27 ปรากฏว่า ครูผู้ชายและครูผู้หญิงประสบปัญหามาก เรื่องศึกษานิเทศก์ไม่เคยสำรวจความต้องการของครู ปัญหาอื่น ๆ ครูประสบเพียงปานกลาง

ค. ครูผู้ชายและครูผู้หญิงประสบปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอนมากน้อยดังนี้

ตาราง 28 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอนจำแนกตามเพศ

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		ชาย	หญิง
1.	จุดมุ่งหมายกว้างและสูงเกินไป ปฏิบัติไม่ได้	2.826	3.157
2.	จุดมุ่งหมายยังเลื่อนลอย สับสน ไม่มีหลักเกณฑ์ชัดเจน	2.896	2.710
3.	ครูไม่สามารถหาวิธีปฏิบัติใหม่บรรลุจุดมุ่งหมายได้	2.739	2.736
4.	ครูไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายว่ามุ่งหวังให้เกิดเกิดผลอะไร	2.304	2.263
5.	ไม่มีการประเมินผลว่าสอนบรรลุจุดมุ่งหมายหรือไม่	2.391	2.263
6.	ครูสอนไปเรื่อย ๆ ไม่คำนึงถึงจุดมุ่งหมาย	2.391	2.078

จากตาราง 28 ปรากฏว่า ครูผู้ชายและครูผู้หญิงประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องจุดมุ่งหมายกว้างและสูงเกินไป ปฏิบัติไม่ได้ จุดมุ่งหมายยังเลื่อนลอย สับสน ไม่มีหลักเกณฑ์ชัดเจน และครูไม่สามารถหาวิธีปฏิบัติใหม่บรรลุจุดมุ่งหมายได้

ง. ครูผู้ชายและครูหญิงประสบปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอนมากน้อยดังนี้

ตาราง 29 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอนจำแนกตามเพศ

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		ชาย	หญิง
1.	เนื้อหามากเกินไปสอนไม่ทัน	2.521	2.421
2.	เนื้อหาเป็นเรื่องไกลตัวนักเรียนเกินไป	2.652	2.473
3.	เนื้อหายังสับสนไม่มีหลักเกณฑ์ชัดเจน	2.869	2.570
4.	เนื้อหายากเกินความสามารถของนักเรียน	2.869	2.394
5.	เนื้อหาขัดกับศาสนา วันนธรรมประเพณีของชาวมุสลิม	2.043	2.157
6.	ครูไม่บรรยายละเอียดของเนื้อหาที่จะสอน	2.430	2.002
7.	ครูไม่ทราบว่าสอนเนื้อหาอะไรก่อนอะไรหลัง	2.347	1.894
8.	ครูไม่ทราบว่าจะต้องสอนอะไรบ้าง	2.260	1.947

จากตาราง 29 ปรากฏว่า ครูผู้ชายประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องเนื้อหายังสับสนไม่มีหลักเกณฑ์ชัดเจน เนื้อหายากเกินความสามารถของนักเรียน เนื้อหาเป็นเรื่องไกลตัวนักเรียนเกินไป และเนื้อหามากเกินไป สอนไม่ทัน

ครูหญิงประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องเนื้อหายังสับสนไม่มีหลักเกณฑ์ชัดเจน เนื้อหาเป็นเรื่องไกลตัวนักเรียนเกินไป และเนื้อหามากเกินไป สอนไม่ทัน

จ. ครูผู้ชายและครูหญิงประสบปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรมมากน้อยดังนี้

ตาราง 30 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรม จำแนกตามเพศ

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		ชาย	หญิง
1.	นักเรียนเรียนภาษาไทยแล้วไม่สามารถนำไปใช้ในสังคมได้	3.043	2.710
2.	ครูฝึกนักเรียนเป็นรายคนไม่ได้ เพราะนักเรียนมีมากเกินไป	2.652	2.842
3.	การสอนเป็นพฤติกรรมที่จำเอนาเพื่อหน้าย	2.434	2.684
4.	ครูต้องสอนซ้ำแล้วซ้ำอีกในเรื่องเดียวกัน ทำให้เกิดความเบื่อ	2.434	2.500
5.	สอนตามความเคยชินไม่มีการปรับปรุงวิธีสอนใหม่ ๆ	2.521	2.184
6.	จัดกิจกรรมการเรียนไม่ได้เพราะเวลาไม่พอ	2.608	2.105

จากตาราง 30 ปรากฏว่า ครูผู้ชายประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องนักเรียนเรียนภาษาไทยแล้วไม่สามารถนำไปใช้ในสังคมได้ จัดกิจกรรมการเรียนไม่ได้เพราะเวลาไม่พอ ครูฝึกนักเรียนเป็นรายคนไม่ได้เพราะนักเรียนมีมากเกินไป และสอนตามความเคยชิน ไม่มีการปรับปรุงวิธีสอนใหม่ ๆ

ครูหญิงประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องครูฝึกนักเรียนเป็นรายคนไม่ได้ เพราะนักเรียนมีมากเกินไป นักเรียนเรียนภาษาไทยแล้วไม่สามารถนำไปใช้ในสังคมได้ การสอนเป็นพฤติกรรมที่จำเอนาเพื่อหน้าย และครูต้องสอนซ้ำแล้วซ้ำอีกในเรื่องเดียวกัน ทำให้เกิดความเบื่อ

ฉ. ครูผู้ชายและครูหญิงประสบปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนมากน้อยดังนี้

ตาราง 31 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน จำแนกตามเพศ

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		ชาย	หญิง
1.	ไม่มีเครื่องบันทึกเสียง แผ่นเสียง และเครื่องเล่นแผ่นเสียง	3.521	3.947
2.	ขาดแคลนของจริงและหุ่นจำลองต่าง ๆ	3.260	4.000
3.	ไม่มีหนังสือภาษาไทยเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรมประเพณีมุสลิม	3.434	3.486
4.	ไม่มีหนังสือนิทานสำหรับเด็ก	3.304	3.368
5.	ไม่มีบทประพันธ์ราย ๆ สำหรับเด็ก	3.260	3.342
6.	ไม่มีแบบฝึกหัดสำหรับฝึกฟังและฝึกออกเสียง	2.956	3.525
7.	ไม่มีแผนภูมิแสดงวิธีออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ภาษาไทย	3.000	2.421
8.	ไม่มีอุปกรณ์สำหรับฝึกความพร้อมทางการอ่านและการเขียน	3.173	3.315
9.	ขาดแคลนหนังสือคู่มือครู	3.217	3.236
10.	ขาดแคลนรูปภาพ	3.000	3.105
11.	ขาดแคลนบัตรคำ	2.782	2.605
12.	ไม่มีเกมส์และบทเพลงสำหรับเด็ก	2.217	2.421

จากตาราง 31 ปรากฏว่า ครูผู้ชายประสบปัญหามาก เรื่องไม่มีเครื่องบันทึกเสียง แผ่นเสียง และเครื่องเล่นแผ่นเสียง และประสบปัญหาน้อย เรื่องไม่มีเกมส์และบทเพลงสำหรับเด็ก ส่วนปัญหาอื่น ๆ มีปานกลาง

ครูหญิงประสบปัญหามากที่สุด เรื่องขาดแคลนของจริงและหุ่นจำลองต่าง ๆ ไม่มีเครื่องบันทึกเสียง แผ่นเสียงและเครื่องเล่นแผ่นเสียง และไม่มีแบบฝึกหัดสำหรับฝึกฟังและฝึกออกเสียง ส่วนปัญหาเรื่องไม่มีเกมส์และบทเพลงสำหรับเด็กนั้นน้อย ปัญหาอื่น ๆ ครูประสบปานกลาง

ช. ครูผู้ชายและครูผู้หญิงประสบปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลมากน้อยดังนี้

ตาราง 32 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล จำแนกตามเพศ

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		ชาย	หญิง
1.	ขาดแคลนอุปกรณ์การวัดผล	3.347	3.052
2.	ครูไม่มีความรู้ในวิธีการวัดผล	2.521	2.368
3.	ไม่ค่อยได้มีการวัดผลกัน	2.304	1.947

จากตาราง 32 ปรากฏว่า ครูผู้ชายประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องขาดแคลนอุปกรณ์การวัดผล และครูไม่มีความรู้ในวิธีการวัดผล

ครูผู้หญิงประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องขาดแคลนอุปกรณ์การวัดผล

ข. ครูผู้ชายและครูหญิงประสบปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนมากน้อยดังนี้

ตาราง 33 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน จำแนกตามเพศ

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		ชาย	หญิง
1.	นักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน	4.200	4.105
2.	นักเรียนไม่มีแบบเรียนและเครื่องเขียนเพราะยากจน	3.869	3.605
3.	นักเรียนขาดเรียนเสมอ	3.565	3.263
4.	นักเรียนไม่เห็นความจำเป็นและประโยชน์ในการเรียนภาษาไทย	3.391	3.052
5.	นักเรียนมีเวลาเรียนภาษาไทยน้อยเกินไป	3.043	3.131
6.	นักเรียนมีสุขภาพทางร่างกายไม่สมบูรณ์	3.130	3.278
7.	นักเรียนประหม่า อาย กลัว และถ่อมตนทำให้เรียนภาษาไทยไม่ได้ดี	2.956	2.894
8.	นักเรียนไม่ยอมออกเสียงหรือพูดภาษาไทยเพราะเชื่อว่าซัดกับหลักศาสนาอิสลาม	2.565	2.868
9.	นักเรียนคนอื่น ๆ หัวเราะเยาะเพื่อนเมื่อเพื่อนพูดภาษาไทย	2.413	2.550
10.	นักเรียนทำอะไร ๆ ไม่ได้ตามที่ครูสอน	2.608	2.421
11.	นักเรียนไม่รู้สึกเป็นกันเองกับครูและไม่ศรัทธาตัวครู	2.217	2.210

จากตาราง 33 ปรากฏว่า ครูผู้ชายประสบปัญหามาก เรื่องนักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน นักเรียนไม่มีแบบเรียนและเครื่องเขียนเพราะยากจน และนักเรียนขาดเรียนเสมอ

ครูหญิงประสบปัญหามาก เรื่องนักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน และนักเรียนไม่มีแบบเรียนและเครื่องเขียนเพราะยากจน

ส่วนเรื่องนักเรียนไม่รู้สึกเป็นกันเองกับครู และไม่ศรัทธาตัวครูนั้น มีปัญหาน้อย

๗. ครูผู้ชายและครูหญิงประสบปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อมมากน้อยดังนี้

ตาราง 34 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามเพศ

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		ชาย	หญิง
1.	ไม่มีห้องสมุดหรือห้องหนังสือประจำหมู่บ้าน	3.869	4.236
2.	คนในบ้านไม่นิยมฟังวิทยุโทรทัศน์ภาคภาษาไทย	4.086	3.921
3.	ผู้ปกครองนิยมให้ลูกหลานไปเรียนในปอเนาะมากกว่า	4.347	3.776
4.	คนในบ้านของนักเรียนไม่มีใครพูดภาษาไทยได้	3.717	3.763
5.	ผู้ปกครองไม่ร่วมมือกับโรงเรียนในการสอนภาษาไทย	3.304	3.368
6.	โรงเรียนตั้งอยู่ในถิ่นก้นถ้ำ ครูเดินทางไปสอนลำบาก	3.304	3.000
7.	ครูไม่สามารถติดต่อปรึกษาหารือกับผู้ปกครองนักเรียนได้	3.130	3.078
8.	ผู้ปกครองยากจนจึงให้นักเรียนช่วยงานบ้านมากกว่าเรียน	3.391	4.052

จากตาราง 34 ปรากฏว่า ครูผู้ชายประสบปัญหามาก เรื่องผู้ปกครองนิยมให้ลูกหลานไปเรียนในปอเนาะมากกว่า คนในบ้านไม่นิยมฟังวิทยุโทรทัศน์ภาคภาษาไทย ไม่มีห้องสมุดหรือห้องหนังสือประจำหมู่บ้าน และคนในบ้านของนักเรียนไม่มีใครพูดภาษาไทยได้

ครูหญิงประสบปัญหามาก เรื่องไม่มีห้องสมุดหรือห้องหนังสือประจำหมู่บ้าน ผู้ปกครองยากจนจึงให้นักเรียนช่วยงานบ้านมากกว่าเรียน คนในบ้านไม่นิยมฟังวิทยุโทรทัศน์ภาคภาษาไทย ผู้ปกครองนิยมให้ลูกหลานไปเรียนในปอเนาะมากกว่า และคนในบ้านของนักเรียนไม่มีใครพูดภาษาไทยได้

ตอน 4 ปัญหาในการสอนจำแนกตามศาสนา

ก. ครูต่างศาสนากันประสบปัญหาเกี่ยวกับตัวครูมากน้อยดังนี้

ตาราง 35 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับตัวครู จำแนกตามศาสนา

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		ศาสนาพุทธ	ศาสนาอิสลาม
1.	ครูไม่มีโอกาสรับความรู้ใหม่ ๆ มาปรับปรุงการสอน	2.734	2.500
2.	ครูไม่มีกำลังใจในการสอนเพราะสวัสดิการไม่เพียงพอ	3.000	2.483
3.	ครูไม่เข้าใจศาสนา วัฒนธรรมประเพณีของชาวมุสลิม	3.040	2.000
4.	ครูไม่สามารถติดต่อกับผู้ปกครองของนักเรียนได้	2.816	2.666
5.	ครูไม่ได้รับการฝึกฝนเพื่อเป็นครูสอนภาษาไทยชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้โดยเฉพาะ	2.673	2.916
6.	ครูไม่มีความรู้ภาษามลายู ฟังไม่เข้าใจ และพูดไม่ได้	3.061	1.750
7.	ครูไม่รู้ลักษณะภาษาไทยที่จะเป็นปัญหาสำหรับเด็กมุสลิม	2.918	1.916
8.	ครูไม่รู้จิตวิทยาเกี่ยวกับการสอนภาษาที่สอง	2.653	2.166
9.	ครูไม่รู้หลักและทฤษฎีการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง	2.469	2.500
10.	ครูได้รับเงินเดือนต่ำกว่าค่างานอื่นเพื่อหารายได้มาชดเชย	2.346	2.666

ตาราง 35 (ต่อ)

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		ศาสนาพุทธ	ศาสนาอิสลาม
11.	ครูไม่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยมาก่อน	2.469	2.333
12.	ครูไม่พอใจภาระงานที่ทำเพราะต้องการขยายกลัภูมิสำเนา	2.285	2.500
13.	ครูไม่มีเวลาเตรียมการสอนเพราะต้องทำงานอื่น	2.163	2.166
14.	ครูไม่รู้วิธีที่จะแนะนำให้นักเรียนออกเสียงภาษาไทย ไต่ถูกตอง	2.122	2.416
15.	ครูไม่มีความรู้ในการทำและใช้อุปกรณ์การสอน	2.020	2.250
16.	ครูไม่ชอบศาสนา วัฒนธรรมประเพณีของชาวมุสลิม	2.040	1.816
17.	ครูพูดออกเสียงภาษาไทยไม่ได้ทุกเสียง	1.836	2.000
18.	ครูไม่ชอบการสอนภาษาไทย	1.734	1.666
19.	ครูไม่ชอบเด็กมุสลิม	1.775	1.500

จากตาราง 35 ปรากฏว่า ครูที่นับถือศาสนาพุทธประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องครูไม่มีความรู้ภาษามลายู ฟังไม่เข้าใจและพูดไม่ได้ ครูไม่เข้าใจศาสนาวัฒนธรรมประเพณีของชาวมุสลิม ครูไม่มีกำลังใจในการสอนเพราะสวัสดิการไม่เพียงพอ ครูไม่รู้ลักษณะภาษาไทยที่จะเป็นปัญหาสำหรับเด็กมุสลิม ครูไม่สามารถติดต่อกับผู้ปกครองของนักเรียนได้ ครูไม่มีโอกาสรับความรู้ใหม่ ๆ มาปรับปรุงการสอน ครูไม่ได้รับการฝึกฝนเพื่อเป็นครูสอนภาษาไทย ชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้โดยเฉพาะ และครูไม่รู้จิตวิทยาเกี่ยวกับการสอนภาษาที่สอง

ครูที่นับถือศาสนาอิสลามประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องครูไม่ได้รับการฝึกฝนเพื่อเป็นครูสอนภาษาไทยชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้โดยเฉพาะ ครูไม่สามารถติดต่อกับผู้ปกครองของนักเรียนได้ ครูได้รับเงินเดือนต่ำ ต้องทำงานอื่นเพื่อหารายได้มาชดเชย ครูไม่มีกำลังใจในการสอนเพราะสวัสดิการไม่เพียงพอ ครูไม่มีโอกาสรับความรู้ใหม่ ๆ มาปรับปรุงการสอน ครูไม่รู้หลักและทฤษฎีการสอนภาษาที่สอง และครูไม่พอใจภาระงานที่ทำอยู่เพราะต้องการขยายกลัภูมิสำเนา

ข. ครูต่างศาสนากันประสบปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์มากน้อยดังนี้

ตาราง 36 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ จำแนกตามศาสนา

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		ศาสนาพุทธ	ศาสนาอิสลาม
1.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยสำรวจความต้องการของครู	3.693	3.333
2.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยมาสังเกตการสอนของครู	3.306	3.083
3.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยแนะนำและแสดงวิธีสอนให้ดู	3.122	2.500
4.	ศึกษานิเทศก์ได้แต่สั่งให้ทำ ไม่คิดตามผลงาน	2.979	3.083
5.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยแนะนำหนังสือหรือเอกสารใหม่ ๆ	3.000	2.916
6.	ครูใหญ่ไม่สนับสนุนการใช้จ่ายเงินค่าบำรุงการศึกษาในการสร้างอุปกรณ์การสอนให้เพียงพอ	2.428	2.500
7.	ครูใหญ่จัดครูสอนไม่เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจ	2.346	2.583
8.	ครูใหญ่ส่งเสริมกิจกรรมมากเกินไปจนเวลาเรียนไม่เพียงพอ	2.244	2.416
9.	ครูใหญ่ไม่สนับสนุนให้ครูไปอบรมหรือศึกษาหาความรู้	2.244	2.333

จากตาราง 36 ปรากฏว่า ครูที่นับถือศาสนาพุทธประสบปัญหามาก เรื่องศึกษานิเทศก์ไม่เคยสำรวจความต้องการของครู และประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องศึกษานิเทศก์ไม่เคยมาสังเกตการสอนของครู ศึกษานิเทศก์ไม่เคยแนะนำหรือแสดงวิธีสอนให้ดู ศึกษานิเทศก์ไม่เคยแนะนำหนังสือหรือเอกสารใหม่ ๆ และศึกษานิเทศก์ได้แต่สั่งให้ทำ ไม่คิดตามผลงาน

ครูที่นับถือศาสนาอิสลามประสบปัญหาต่าง ๆ ปานกลาง ส่วนเรื่องครูใหญ่ส่งเสริมกิจกรรมมากเกินไปจนเวลาเรียนไม่เพียงพอ และครูใหญ่ไม่สนับสนุนให้ครูไปอบรมหรือศึกษาหาความรู้ นั้น มีปัญหาน้อย

ค. ครูต่างศาสนากันประสบปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอนมากน้อยดังนี้

ตาราง 37 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอน จำแนกตามศาสนา

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		ศาสนาพุทธ	ศาสนาอิสลาม
1.	จุดมุ่งหมายกว้างและสูงเกินไป ปฏิบัติไม่ได้	3.081	2.916
2.	จุดมุ่งหมายยังเลื่อนลอย สับสน ไม่มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน	2.693	3.166
3.	ครูไม่สามารถหาวิธีปฏิบัติให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้	2.734	3.000
4.	ครูไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายว่ามุ่งหวังให้เกิดผลอะไร	2.285	2.500
5.	ไม่มีการประเมินผลว่าสอนบรรลุจุดมุ่งหมายหรือไม่	2.142	2.750
6.	ครูสอนไปเรื่อย ๆ ไม่คำนึงถึงจุดมุ่งหมาย	2.122	2.583

จากตาราง 37 ปรากฏว่า ครูที่นับถือศาสนาพุทธประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องจุดมุ่งหมายกว้างและสูงเกินไป ปฏิบัติไม่ได้ ครูไม่สามารถหาวิธีปฏิบัติให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ และจุดมุ่งหมายยังเลื่อนลอย สับสน ไม่มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน

ครูที่นับถือศาสนาอิสลามประสบปัญหาทาง ๆ เพียงปานกลาง

ง. ครูต่างศาสนากันประสบปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอนมากน้อยดังนี้

ตาราง 38 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอน จำแนกตามศาสนา

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		ศาสนาพุทธ	ศาสนาอิสลาม
1.	เนื้อหามากเกินไปสอนไม่ทัน	2.530	2.833
2.	เนื้อหาเป็นเรื่องไกลตัวนักเรียนเกินไป	2.489	2.750
3.	เนื้อหายังสับสน ไม่มีหลักเกณฑ์ชัดเจน	2.551	3.183
4.	เนื้อหายากเกินความสามารถของนักเรียน	2.510	2.833
5.	เนื้อหาขัดกับศาสนา วัฒนธรรมประเพณีของชาวมุสลิม	2.244	2.083
6.	ครูไม่บรรยายละเอียดของเนื้อหาที่จะสอน	2.122	2.666
7.	ครูไม่รู้ว่าจะสอนเนื้อหาอะไรก่อนอะไรหลัง	2.040	2.416
8.	ครูไม่ทราบว่าจะต้องสอนอะไรบ้าง	2.244	2.333

จากตาราง 38 ปรากฏว่า ครูที่นับถือศาสนาพุทธประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องเนื้อหายังสับสน ไม่มีหลักเกณฑ์ชัดเจน เนื้อหามากเกินไป สอนไม่ทัน และเนื้อหายากเกินความสามารถของนักเรียน

ครูที่นับถือศาสนาอิสลามประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องเนื้อหายังสับสนไม่มีหลักเกณฑ์ชัดเจน เนื้อหามากเกินไปสอนไม่ทัน เนื้อหายากเกินความสามารถของนักเรียน เนื้อหาเป็นเรื่องไกลตัวนักเรียนเกินไป และครูไม่บรรยายละเอียดของเนื้อหาที่จะสอน

จ. ครูต่างสาขานักประสบปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรมมากน้อยดังนี้

ตาราง 39 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรมจำแนกตามศาสนา

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		ศาสนาพุทธ	ศาสนาอิสลาม
1.	นักเรียนเรียนภาษาไทยแล้วไม่สามารถนำไปใช้ในสังคมได้	2.938	2.416
2.	ครูฝึกนักเรียนเป็นรายคนไม่ได้ เพราะนักเรียนมีมากเกินไป	2.755	2.833
3.	การสอนเป็นพฤติกรรมที่จำเจน่าเบื่อหน่าย	2.653	2.333
4.	ครูต้องสอนซ้ำแล้วซ้ำอีกในเรื่องเดียวกัน ทำให้เกิดความเบื่อ	2.510	2.333
5.	สอนตามความเคยชินไม่มีการปรับปรุงวิธีสอนใหม่ ๆ	1.836	2.250
6.	จัดกิจกรรมการเรียนไม่ได้เพราะเวลาไม่พอ	2.306	2.225

จากตาราง 39 ปรากฏว่า ครูที่นับถือศาสนาพุทธประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องนักเรียนเรียนภาษาไทยแล้วไม่สามารถนำไปใช้ในสังคมได้ ครูฝึกนักเรียนเป็นรายคนไม่ได้ เพราะนักเรียนมีมากเกินไป การสอนเป็นพฤติกรรมที่จำเจน่าเบื่อหน่าย และครูต้องสอนซ้ำแล้วซ้ำอีกในเรื่องเดียวกัน ทำให้เกิดความเบื่อ

ครูที่นับถือศาสนาอิสลามประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องครูฝึกนักเรียนเป็นรายคนไม่ได้ เพราะนักเรียนมีมากเกินไป

ฉ. ครูต่างศาสนากันประสบปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนมากน้อยดังนี้

ตาราง 40 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน จำแนกตามศาสนา

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		ศาสนาพุทธ	ศาสนาอิสลาม
1.	ไม่มีเครื่องบันทึกเสียง แขนเสียง และเครื่องเล่นแผ่นเสียง	3.918	3.250
2.	ขาดแคลนของจริงและหุ่นจำลองต่าง ๆ	3.714	3.750
3.	ไม่มีหนังสือภาษาไทยเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีมุสลิม	3.653	2.750
4.	ไม่มีหนังสือนิทานสำหรับเด็ก	3.489	2.750
5.	ไม่มีบทประพันธ์ต่าง ๆ สำหรับเด็ก	3.285	3.416
6.	ไม่มีแบบฝึกหัดสำหรับฝึกฟังและฝึกออกเสียง	3.469	2.666
7.	ไม่มีแผนภูมิแสดงวิธีออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ภาษาไทย	3.387	2.833
8.	ไม่มีอุปกรณ์สำหรับฝึกความพร้อมทางการอ่านและการเขียน	3.367	2.833
9.	ขาดแคลนหนังสือคู่มือครู	3.265	2.833
10.	ขาดแคลนรูปภาพ	3.285	2.416
11.	ขาดแคลนบัตรคำ	2.775	2.250
12.	ไม่มีเกมส์และบทเพลงสำหรับเด็ก	2.367	2.333

จากตาราง 40 ปรากฏว่า ครูที่นับถือศาสนาพุทธประสบปัญหา มาก เรื่องไม่มีเครื่อง
บันทึกเสียง แผ่นเสียง และเครื่องเล่นแผ่นเสียง ซากแคลนของจริงและทุนจำลองต่าง ๆ
และไม่มีหนังสือภาษาไทยเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรมประเพณีมุสลิม ส่วนเรื่องไม่มีเกมส์และ
บทเพลงสำหรับเด็กนั้นมีปัญหาน้อย เรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้มีปัญหากลาง

ครูที่นับถือศาสนาอิสลามประสบปัญหา มาก เรื่องซากแคลนของจริงและทุนจำลองต่าง ๆ
ส่วนเรื่องซากแคลนรูปภาพ ซากแคลนบัตรคำ และไม่มีเกมส์และบทเพลงสำหรับเด็กนั้นมีปัญหา
น้อย เรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้มีปัญหากลาง

ข. ครูทางศาสนากันประสบปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลมากน้อยดังนี้

ตาราง 41 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล จำแนกตามศาสนา

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		ศาสนาพุทธ	ศาสนาอิสลาม
1.	ขาดแคลนอุปกรณ์การวัดผล	4.326	3.000
2.	ครูไม่มีความรู้ในวิธีการวัดผล	3.632	2.083
3.	ไม่ค่อยได้มีการวัดผลกัน	2.387	2.000

จากตาราง 41 ปรากฏว่า ครูที่นับถือศาสนาพุทธประสบปัญหามาก เรื่องขาดแคลนอุปกรณ์การวัดผล และครูไม่มีความรู้ในวิธีการวัดผล

ครูที่นับถือศาสนาอิสลามประสบปัญหาเรื่องขาดแคลนอุปกรณ์การวัดผล เพียงปานกลาง

ซ. ครูทางศาสนากันประสบปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนมากน้อยดังนี้

ตาราง 42 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน จำแนกตามศาสนา

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		ศาสนาพุทธ	ศาสนาอิสลาม
1.	นักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน	4.244	3.333
2.	นักเรียนไม่มีแบบเรียนและเครื่องเขียนเพราะยากจน	3.653	3.916
3.	นักเรียนขาดเรียนเสมอ	3.571	2.750
4.	นักเรียนไม่เห็นความจำเป็นและประโยชน์ในการเรียนภาษาไทย	3.265	2.833
5.	นักเรียนมีเวลาเรียนภาษาไทยน้อยเกินไป	3.244	2.416
6.	นักเรียนมีสุขภาพทางร่างกายไม่สมบูรณ์	3.265	2.500
7.	นักเรียนประหม่า อาย และถ่อมคนทำให้เรียนภาษาไทยไม่ได้	2.979	2.666
8.	นักเรียนไม่ยอมออกเสียงหรือพูดภาษาไทยเพราะเชื่อว่าขัดกับหลักศาสนาอิสลาม	2.877	2.250
9.	นักเรียนคนอื่น ๆ หัวเราะเยาะเพื่อนเมื่อเพื่อนพูดภาษาไทย	2.510	2.416
10.	นักเรียนทำอะไร ๆ ไม่ได้ตามที่ครูสอน	2.979	2.666
11.	นักเรียนไม่รู้สึกรู้เป็นกันเองกับครูและไม่ศรัทธาตัวครู	2.265	2.000

จากตาราง 42 ปรากฏว่า ครูที่นับถือศาสนาพุทธประสบปัญหาการเรียน เรื่องนักเรียน ไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน นักเรียนไม่มีแบบเรียนและเครื่องเขียนเพราะยากจน และนักเรียนขาดเรียนเสมอ ส่วนเรื่องนักเรียนไม่รู้สึกเป็นกันเองกับครูและไม่ศรัทธาตัวครูนั้นมีปัญหาน้อย เรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้มีปัญหาเพียงปานกลาง

ครูที่นับถือศาสนาอิสลามประสบปัญหาการเรียน เรื่องนักเรียนไม่มีแบบเรียนและเครื่องเขียน เพราะยากจน และครูประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องนักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน นักเรียนไม่เห็นความจำเป็นและประโยชน์ของการเรียนภาษาไทย นักเรียนขาดเรียนเสมอ นักเรียนประหม่า อาย และดอมคนทำให้เรียนภาษาไทยไม่ได้ดี นักเรียนทำไม่ได้ตามที่ครูสอน และนักเรียนมีสุขภาพทางร่างกายไม่สมบูรณ์

๗. ครูทางศาสนาที่ประสบปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อมมากน้อยดังนี้

ตาราง 43 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อมจำแนกตามศาสนา

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		ศาสนาพุทธ	ศาสนาอิสลาม
1.	ไม่มีห้องสมุดหรือที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน	4.204	3.666
2.	คนในบ้านไม่นิยมฟังวิทยุโทรทัศน์ภาคภาษาไทย	4.183	3.916
3.	ผู้ปกครองนิยมให้ลูกหลานไปเรียนในปอเนาะมากกว่า	4.000	3.333
4.	คนในบ้านของนักเรียนไม่มีใครพูดภาษาไทยได้	3.755	3.000
5.	ผู้ปกครองไม่ร่วมมือกับโรงเรียนในการสอนภาษาไทย	3.877	2.500
6.	โรงเรียนตั้งอยู่ในดินกันดาร ครูเดินทางไปสอนลำบาก	3.061	3.333
7.	ครูไม่สามารถติดต่อปรึกษารื้อกับผู้ปกครองนักเรียนได้	3.204	2.250
8.	ผู้ปกครองยากจนจึงให้นักเรียนช่วยงานบ้านมากกว่าเรียน	4.081	3.416

จากตาราง 43 ปรากฏว่า ครูที่นับถือศาสนาพุทธประสบปัญหาเรื่อง ครูไม่สามารถติดต่อ ปรึกษารื้อกับผู้ปกครองของนักเรียนได้ และโรงเรียนตั้งอยู่ในดินกันดาร ครูเดินทางไปสอนลำบากเพียงปานกลาง ส่วนเรื่องอื่น ๆ ครูประสบปัญหามาก

ครูที่นับถือศาสนาอิสลามประสบปัญหามาก เรื่องคนในบ้านไม่นิยมฟังวิทยุโทรทัศน์ภาคภาษาไทย และไม่มีห้องสมุดหรือที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน ส่วนเรื่องครูไม่สามารถติดต่อ ปรึกษารื้อกับผู้ปกครองของนักเรียนได้นั้นมีปัญหาเพียงเล็กน้อย เรื่องอื่น ๆ นอกจากนั้นมีปัญหปานกลาง

ตอน 5 ปัญหาในการสอนจำแนกตามภูมิสำเนา

ก. ครูที่มีภูมิสำเนาต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับตัวครูมากน้อยดังนี้

ตาราง 44 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับตัวครู จำแนกตามภูมิสำเนา

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		ภูมิสำเนาไกลโรงเรียน	ภูมิสำเนาใกล้โรงเรียน
1.	ครูไม่มีโอกาสรับความรู้ใหม่ ๆ มาปรับปรุงการสอน	2.585	2.900
2.	ครูไม่มีความตั้งใจในการสอนเพราะสวัสดิการไม่เพียงพอ	2.975	2.650
3.	ครูไม่เข้าใจศาสนา วัฒนธรรมประเพณีของชาวมุสลิม	2.829	2.750
4.	ครูไม่สามารถติดต่อสมาคมกับผู้นปกครองของนักเรียนได้	2.707	2.600
5.	ครูไม่ได้รับการฝึกฝนเพื่อเป็นครูสอนภาษาไทยชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้โดยเฉพาะ	2.804	2.550
6.	ครูไม่มีความรู้ภาษามลายู ฟังไม่เข้าใจและพูดไม่ได้	2.780	2.650
7.	ครูไม่รู้จักขณะภาษาไทยที่จะเป็นปัญหาสำหรับเด็กมุสลิม	2.634	2.900
8.	ครูไม่รู้จักวิทยาเกี่ยวกับการสอนภาษาที่สอง	2.609	2.650
9.	ครูไม่รู้จักและทฤษฎีการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง	2.829	2.000

ตาราง 44 (ต่อ)

ลำดับที่	รายการ	คะแนน	
		ภูมิคำเนาไกลโรงเรียน	ภูมิคำเนาไกลโรงเรียน
10.	ครูได้รับเงินเดือนค่าของทำงานอื่นเพื่อหารายได้มาชดเชย	2.487	2.350
11.	ครูไม่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยมาก่อน	2.560	2.150
12.	ครูไม่พอใจการงานที่ทำอยู่เพราะต้องการย้ายกลับภูมิคำเนา	2.585	1.750
13.	ครูไม่มีเวลาเตรียมการสอนเพราะต้องทำงานอื่น	2.243	2.000
14.	ครูไม่รู้วิธีที่จะแนะนำให้นักเรียนออกเสียงภาษาไทยได้ถูกต้อง	2.292	1.950
15.	ครูไม่มีความรู้ในการทำและใช้อุปกรณ์การสอน	2.146	1.900
16.	ครูไม่ชอบศาสนา วัฒนธรรมประเพณีของชาวมุสลิม	2.048	1.800
17.	ครูพูดออกเสียงภาษาไทยไม่ได้ทุกเสียง	1.926	1.800
18.	ครูไม่ชอบการสอนภาษาไทย	1.779	1,650
19.	ครูไม่ชอบเด็กมุสลิม	1.756	1.650

จากตาราง 44 ปรากฏว่า ครูที่มีภูมิคำเนาไกลโรงเรียนประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องครูไม่มีกำลังใจในการสอนเพราะสวัสดิการไม่เพียงพอ ครูไม่เข้าใจศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีของชาวมุสลิม และครูไม่รู้หลักและทฤษฎีการสอนภาษาที่สอง ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่มีภูมิคำเนาไกลโรงเรียนที่สอนประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องครูไม่มีโอกาสรับความรู้ใหม่ ๆ มาปรับปรุงการสอน และครูไม่รู้ลักษณะภาษาไทยที่จะเป็นปัญหาสำหรับเด็กมุสลิม ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ข. ครูที่มีภูมิลำเนาต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์มากน้อยดังนี้

ตาราง 45 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์จำแนกตามภูมิลำเนา

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		ภูมิลำเนาไกลโรงเรียน	ภูมิลำเนาไกลโรงเรียน
1.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยสำรวจความต้องการของครู	3.804	3.250
2.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยมาสังเกตการสอนของครู	3.463	2.850
3.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยแนะนำและแสดงวิธีสอนให้ครู	2.926	3.100
4.	ศึกษานิเทศก์ได้แต่สั่งให้ทำ ไม่ติดตามผลงาน	3.365	2.250
5.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยแนะนำหนังสือหรือเอกสารใหม่ ๆ	2.853	3.100
6.	ครูใหญ่ไม่สนับสนุนการใช้เงินค่าบำรุงการศึกษาในการสร้างอุปกรณ์การสอนให้เพียงพอ	2.365	2.400
7.	ครูใหญ่จัดครูสอนไม่เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจ	2.390	2.300
8.	ครูใหญ่ส่งเสริมกิจกรรมมากเกินไปจนเวลาเรียนไม่เพียงพอ	2.170	2.350
9.	ครูใหญ่ไม่สนับสนุนให้ครูไปอบรมหรือศึกษาหาความรู้	2.073	2.350

จากตาราง 45 ปรากฏว่า ครูที่มีภูมิลำเนาไกลโรงเรียนประสบปัญหามาก เรื่องศึกษานิเทศก์ไม่เคยสำรวจความต้องการของครู และศึกษานิเทศก์ไม่เคยมาสังเกตการสอนของครู ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่มีภูมิลำเนาไกลโรงเรียนประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องศึกษานิเทศก์ไม่เคยสำรวจความต้องการของครู ศึกษานิเทศก์ไม่เคยแนะนำหรือแสดงวิธีสอนให้ครู และศึกษานิเทศก์ไม่เคยแนะนำหนังสือหรือเอกสารใหม่ ๆ ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ค. ครูที่มีภูมิสำเนาต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอนมากน้อยดังนี้

ตาราง 46 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอนจำแนกตาม
ภูมิสำเนา

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		ภูมิสำเนาไกล โรงเรียน	ภูมิสำเนาไกล โรงเรียน
1.	จุดมุ่งหมายกว้างและสูงเกินไป ปฏิบัติไม่ได้	3.170	2.750
2.	จุดมุ่งหมายยังเลื่อนลอย สับสน ไม่มีหลักเกณฑ์ยึดถือ	2.951	2.400
3.	ครูไม่สามารถหาวิธีปฏิบัติให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้	2.902	2.400
4.	ครูไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายว่ามุ่งหวังให้เด็กเกิดผล อะไร	2.365	2.050
5.	ไม่มีการประเมินผลว่าสอนบรรลุจุดมุ่งหมายหรือไม่	2.414	1.800
6.	ครูสอนไปเรื่อย ๆ ไม่คำนึงถึงจุดมุ่งหมาย	2.365	1.750

จากตาราง 46 ปรากฏว่า ครูที่มีภูมิสำเนาไกลโรงเรียนประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องจุดมุ่งหมายกว้างและสูงเกินไป ปฏิบัติไม่ได้ จุดมุ่งหมายยังเลื่อนลอย สับสน ไม่มีหลักเกณฑ์ยึดถือและครูไม่สามารถหาวิธีปฏิบัติให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่มีภูมิสำเนาไกลโรงเรียนประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องจุดมุ่งหมายกว้างและสูงเกินไป ปฏิบัติไม่ได้ ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ง. ครูที่มีภูมิลำเนาต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอนมากน้อยดังนี้

ตาราง 47 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอนจำแนกตามภูมิลำเนา

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		ภูมิลำเนาไกล โรงเรียน	ภูมิลำเนาไกล โรงเรียน
1.	เนื้อหามากเกินไปสอนไม่ทัน	2.658	2.400
2.	เนื้อหาเป็นเรื่องไกลตัวนักเรียนเกินไป	2.634	2.250
3.	เนื้อหาข้งสับสน ไม่มีหลักเกณฑ์ที่ดี	2.756	2.400
4.	เนื้อหายากเกินความสามารถของนักเรียน	2.731	2.150
5.	เนื้อหาขัดกับศาสนา วัฒนธรรมประเพณีของ มุสลิม	2.268	1.900
6.	ครูไม่รู้รายละเอียดของเนื้อหาที่จะสอน	2.341	1.850
7.	ครูไม่รู้ว่าจะสอนเนื้อหาอะไรก่อนอะไรหลัง	2.292	1.700
8.	ครูไม่ทราบว่าจะต้องสอนอะไรบ้าง	2.195	1.800

จากตาราง 47 ปรากฏว่า ครูที่มีภูมิลำเนาไกลโรงเรียนประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องเนื้อหาข้งสับสน ไม่มีหลักเกณฑ์ที่ดี เนื้อหายากเกินความสามารถของนักเรียน เนื้อหา
มากเกินไปสอนไม่ทัน และเนื้อหาเป็นเรื่องไกลตัวนักเรียนเกินไป ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหา
น้อย

ครูที่มีภูมิลำเนาไกลโรงเรียนประสบปัญหาน้อย

จ. ครูที่มีภูมิสำเนาต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรมมากนักดังนี้

ตาราง 48 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรมจำแนกตามภูมิสำเนา

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		ภูมิสำเนาไกล โรงเรียน	ภูมิสำเนาใกล้ โรงเรียน
1.	นักเรียนเรียนภาษาไทยแล้วไม่สามารถนำไปใช้ในสังคมได้	3.121	2.250
2.	ครูฝึกนักเรียนเป็นรายคนไม่ได้เพราะนักเรียนมีมากเกินไป	2.951	2.400
3.	การสอนเป็นพฤติกรรมที่จำเจน่าเบื่อหน่าย	2.634	2.500
4.	ครูต้องสอนซ้ำแล้วซ้ำอีกในเรื่องเดียวกันทำให้เกิดความเบื่อ	2.487	2.450
5.	สอนตามความเคยชินไม่มีการปรับปรุงวิธีสอนใหม่ ๆ	2.463	2.000
6.	จัดกิจกรรมการเรียนไม่ได้เพราะเวลาไม่พอ	2.439	2.000

จากตาราง 48 ปรากฏว่า ครูที่มีภูมิสำเนาไกลโรงเรียนประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องนักเรียนเรียนภาษาไทยแล้วไม่สามารถนำไปใช้ในสังคมได้ ครูฝึกนักเรียนเป็นรายคนไม่ได้ เพราะนักเรียนมีมากเกินไป และการสอนเป็นพฤติกรรมที่จำเจน่าเบื่อหน่าย ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่มีภูมิสำเนาใกล้โรงเรียนประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องการสอนเป็นพฤติกรรมที่จำเจน่าเบื่อหน่าย ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ด. ครูที่มีภูมิสำเนาต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนมากน้อยดังนี้

ตาราง 49 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนจำแนกตามภูมิสำเนา

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		ภูมิสำเนาไกล โรงเรียน	ภูมิสำเนาไกล โรงเรียน
1.	ไม่มีเครื่องบันทึกเสียง แผ่นเสียง และเครื่องเล่น แผ่นเสียง	3.902	3.550
2.	ขาดแคลนของจริงและหุ่นจำลองต่าง ๆ	2.707	3.300
3.	ไม่มีหนังสือภาษาไทยเกี่ยวกับศาสนา วันฉัตร ประเพณีมุสลิม	3.634	3.150
4.	ไม่มีหนังสือนิทานสำหรับเด็ก	3.365	3.400
5.	ไม่มีบทประพันธ์ง่าย ๆ สำหรับเด็ก	3.219	3.500
6.	ไม่มีแบบฝึกหัดสำหรับฝึกฟังและฝึกออกเสียง	3.317	3.350
7.	ไม่มีแผนภูมิแสดงวิธีออกเสียงพยัญชนะ สระ และ วรรณยุกต์ภาษาไทย	3.268	3.300
8.	ไม่มีอุปกรณ์สำหรับฝึกความพร้อมทางการอ่านและ การเขียน	3.243	3.300
9.	ขาดแคลนหนังสือคู่มือครู	3.190	3.250
10.	ขาดแคลนรูปภาพ	3.219	2.900
11.	ขาดแคลนบัตรคำ	2.682	2.700
12.	ไม่มีเกมส์และบทเพลงสำหรับเด็ก	2.463	2.150

จากตาราง 49 ปรากฏว่า ครูที่มีภูมิลำเนาใกล้โรงเรียนประสบปัญหามาก เรื่องไม่มีเครื่องบันทึกเสียง แผ่นเสียงและเครื่องเล่นแผ่นเสียง และไม่มีหนังสือภาษาไทยเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรมประเพณีมุสลิม ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่มีภูมิลำเนาใกล้โรงเรียนประสบปัญหามาก เรื่องไม่มีเครื่องบันทึกเสียง แผ่นเสียงและเครื่องเล่นแผ่นเสียง และไม่มีบทประพันธ์ง่าย ๆ สำหรับเด็ก ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ช. ครูที่มีภูมิลำเนาต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลมากน้อยดังนี้

ตาราง 50 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลจำแนกตามภูมิลำเนา

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		ภูมิลำเนาไกลโรงเรียน	ภูมิลำเนาใกล้โรงเรียน
1.	ขาดแคลนอุปกรณ์การวัดผล	3.121	3.250
2.	ครูไม่มีความรู้ในวิธีการวัดผล	2.487	2.300
3.	ไม่ค่อยได้มีการวัดผลกัน	2.341	2.300

จากตาราง 50 ปรากฏว่า ครูทั้งที่มีภูมิลำเนาไกลโรงเรียนและใกล้โรงเรียนประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องขาดแคลนอุปกรณ์การวัดผล ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ช. ครูที่มีภูมิลำเนาต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนมากน้อยดังนี้

ตาราง 51 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนจำแนกตามภูมิลำเนา

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		ภูมิลำเนาไกล โรงเรียน	ภูมิลำเนาใกล้ โรงเรียน
1.	นักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน	4.268	3.600
2.	นักเรียนไม่มีแบบเรียนและเครื่องเขียนเพราะ ยากจน	2.634	3.400
3.	นักเรียนขาดเรียนเสมอ	3.390	3.350
4.	นักเรียนไม่เห็นความจำเป็นและประโยชน์ในการ เรียนภาษาไทย	3.463	2.600
5.	นักเรียนมีเวลาเรียนภาษาไทยน้อยเกินไป	3.146	3.000
6.	นักเรียนมีสุขภาพร่างกายไม่สมบูรณ์	3.073	3.200
7.	นักเรียนประหม่า อาย กลัว และถ่อมตน ทำให้ เรียนภาษาไทยไม่ได้	3.190	2.350
8.	นักเรียนไม่ยอมออกเสียงหรือพูดภาษาไทยเพราะ เชื่อว่าขัดกับหลักศาสนาอิสลาม	2.780	2.700
9.	นักเรียนคนอื่น ๆ หัวเราะเพื่อนเมื่อเพื่อนพูด ภาษาไทย	2.487	2.500
10.	นักเรียนทำอะไร ๆ ไม่ได้ตามที่ครูสอน	2.585	2.300
11.	นักเรียนไม่รู้สึกเป็นกันเองกับครูและไม่ศรัทธาตัวครู	2.221	2.200

จากตาราง 51 ปรากฏว่า ครูที่มีภูมิลำเนาใกล้โรงเรียนประสบปัญหา มาก เรื่อง
นักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน นักเรียนไม่เห็นความจำเป็นและประโยชน์
ของการเรียนภาษาไทย และนักเรียนขาดเรียนเสมอ ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่มีภูมิลำเนาใกล้โรงเรียนประสบปัญหา มาก เรื่องนักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทย
ในชีวิตประจำวัน นักเรียนไม่มีแบบเรียนและเครื่องเขียนเพราะยากจน และนักเรียนขาดเรียน
เสมอ ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ฉ. ครูที่มีภูมิลำเนาต่างถิ่นประสบปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อมมากน้อยดังนี้

ตาราง 52 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อมจำแนกตามภูมิลำเนา

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		ภูมิลำเนาไกลโรงเรียน	ภูมิลำเนาไกลโรงเรียน
1.	ไม่มีห้องสมุดหรือที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน	4.048	4.350
2.	คนในบานไม่นิยมฟังวิทยุโทรทัศน์ภาคภาษาไทย	3.878	4.200
3.	ผู้ปกครองนิยมให้ลูกหลานไปเรียนในปอเนาะมากกว่า	3.804	4.000
4.	คนในบานของนักเรียนไม่มีใครพูดภาษาไทยได้	3.731	3.850
5.	ผู้ปกครองไม่ร่วมมือกับโรงเรียนในการสอนภาษาไทย	3.292	3.450
6.	โรงเรียนตั้งอยู่ในถิ่นกันดาร ครูเดินทางไปสอนลำบาก	3.097	3.150
7.	ครูไม่สามารถติดต่อบริษัทหรือกับผู้ปกครองนักเรียนได้	3.170	2.825
8.	ผู้ปกครองยากจนจึงให้นักเรียนช่วยงานบ้านมากกว่าเรียน	3.707	3.800

จากตาราง 52 ปรากฏว่า ครูที่มีภูมิลำเนาไกลโรงเรียนประสบปัญหามาก เรื่องไม่มีห้องสมุดหรือที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน คนในบานไม่นิยมฟังวิทยุและโทรทัศน์ภาคภาษาไทย และผู้ปกครองนิยมให้ลูกหลานไปเรียนในปอเนาะมากกว่า ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาเพียงปานกลาง

ครูที่มีภูมิลำเนาไกลโรงเรียนประสบปัญหามาก เรื่องไม่มีห้องสมุดหรือที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน คนในบานไม่นิยมฟังวิทยุโทรทัศน์ภาคภาษาไทย ผู้ปกครองนิยมให้ลูกหลานไปเรียนในปอเนาะมากกว่า คนในบานของนักเรียนไม่มีใครพูดภาษาไทยได้ และผู้ปกครองยากจน จึงให้นักเรียนช่วยงานบ้านมากกว่าเรียน ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาเพียงปานกลาง

ตอน 6 ปัญหาในการสอนจำแนกตามจำนวนปีที่สอน
 ก. ครูที่มีจำนวนปีที่สอนต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับตัวครูมากน้อยดังนี้
 ตาราง 53 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับตัวครูจำแนกตามจำนวนปีที่สอน

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		กลุ่มสอน 1-3 ปี	กลุ่มสอน 4 ปีขึ้นไป
1.	ครูไม่มีโอกาสรับความรู้ใหม่ ๆ มาปรับปรุงการสอน	2.755	2.500
2.	ครูไม่มีความตั้งใจในการสอนเพราะสวัสดิการไม่เพียงพอ	2.955	3.093
3.	ครูไม่เข้าใจศาสนา วัฒนธรรมประเพณีของชาวมุสลิม	2.822	2.750
4.	ครูไม่สามารถติดต่อสมาคมกับผูปกครองของนักเรียนได้	2.955	2.437
5.	ครูไม่ได้รับการฝึกฝนเพื่อเป็นครูสอนภาษาไทยชั้นเด็ก เริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้โดยเฉพาะ	2.866	2.500
6.	ครูไม่มีความรู้ภาษามลายู ฟังไม่เข้าใจและพูดไม่ได้	2.866	2.562
7.	ครูไม่รู้จักขณะภาษาไทยที่จะเป็นปัญหาสำหรับเด็กมุสลิม	2.711	2.750
8.	ครูไม่รู้จักวิทยายุทธเกี่ยวกับการสอนภาษาที่สอง	2.488	2.750
9.	ครูไม่รู้จักและทฤษฎีการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง	2.600	2.375
10.	ครูได้รับเงินเดือนค่าของทำงานอื่นเพื่อหารายได้มาชดเชย	2.400	2.375
11.	ครูไม่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยมาก่อน	2.533	2.187
12.	ครูไม่พอใจการงานที่ทำอยู่เพราะต้องการย้ายกลับภูมิลำเนา	2.377	2.000
13.	ครูไม่มีเวลาเตรียมการสอนเพราะต้องทำงานอื่น	2.111	2.187
14.	ครูไม่รู้วิธีที่จะแนะนำให้นักเรียนออกเสียงภาษาไทยได้ถูก ต้อง	2.200	2.125
15.	ครูไม่มีความรู้ในการทำและใช้อุปกรณ์การสอน	2.000	2.250
16.	ครูไม่ชอบศาสนา วัฒนธรรมประเพณีของชาวมุสลิม	1.955	2.062
17.	ครูพูดออกเสียงภาษาไทยไม่ได้ทุกเสียง	2.000	1.437
18.	ครูไม่ชอบการสอนภาษาไทย	1.711	1.875
19.	ครูไม่ชอบเด็กมุสลิม	1.733	1.562

จากตาราง 53 ปรากฏว่า ครูที่เคยสอน 1 - 3 ปีประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องครูไม่มีกำลังใจในการสอนเพราะสวัสดิการไม่เพียงพอ ครูไม่สามารถติดต่อกับผู้ปกครอง ของนักเรียนได้ ครูไม่ได้รับการฝึกฝนเพื่อเป็นครูสอนภาษาไทยชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทย ไม่ได้โดยเจตนา ครูไม่มีความรู้ภาษามลายู ฟังไม่เข้าใจและพูดไม่ได้และครูไม่เข้าใจศาสนา วัฒนธรรมประเพณีของชาวมุสลิม ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่เคยสอนมากกว่า 4 ปีประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องครูไม่มีกำลังใจในการสอนเพราะสวัสดิการไม่เพียงพอ ครูไม่เข้าใจศาสนา วัฒนธรรมประเพณีของชาวมุสลิม ครูไม่รู้ลักษณะภาษาไทยที่จะเป็นปัญหาสำหรับเด็กมุสลิม และครูไม่รู้จักวิทยายุทธเกี่ยวกับการสอนภาษาที่สอง ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ข. ครูที่มีจำนวนปีที่สอนต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์
มากน้อยดังนี้

ตาราง 54 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์จำแนก
ตามจำนวนปีที่สอน

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		กลุ่มสอน 1-3 ปี	กลุ่มสอน 4 ปีขึ้นไป
1.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยสำรวจความต้องการของครู	3.800	2.937
2.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยมาสังเกตการสอนของครู	3.422	2.750
3.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยแนะนำและแสดงวิธีสอนให้ครู	3.044	2.937
4.	ศึกษานิเทศก์ได้แต่สั่งให้ทำ แต่ไม่คิดตามผลงาน	3.133	2.750
5.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยแนะนำหนังสือหรือเอกสารใหม่ ๆ	2.888	3.125
6.	ครูใหญ่ไม่สนับสนุนการใช้เงินค่าบำรุงการศึกษาในการสร้างอุปกรณ์การสอนให้เพียงพอ	2.333	2.437
7.	ครูใหญ่จัดครูสอนไม่เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจ	2.311	2.250
8.	ครูใหญ่ส่งเสริมกิจกรรมมากเกินไปจนเวลาเรียนไม่เพียงพอ	2.200	2.375
9.	ครูใหญ่ไม่สนับสนุนให้ครูไปอบรมหรือศึกษาหาความรู้	2.066	2.312

จากตาราง 54 ปรากฏว่า ครูที่เลยสอน 1-3 ปีประสบปัญหามาก เรื่องศึกษานิเทศก์
ไม่เคยสำรวจความต้องการของครู ศึกษานิเทศก์ไม่เคยมาสังเกตการสอนของครู ศึกษานิเทศก์
ได้แต่สั่งให้ทำแต่ไม่คิดตามผลงาน และศึกษานิเทศก์ไม่เคยแนะนำและแสดงวิธีสอนให้ครู ส่วน
เรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่เคยสอนมากกว่า 4 ปี ประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องศึกษานิเทศก์ไม่เคย
แนะนำหนังสือหรือเอกสารใหม่ ๆ ศึกษานิเทศก์ไม่เคยสำรวจความต้องการของครู และศึกษา-
นิเทศก์ไม่เคยแนะนำและแสดงวิธีสอนให้ครู ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ค. ครูที่มีจำนวนปีที่สอนต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอนมากน้อย
ดังนี้

ตาราง 55 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอนจำแนกตาม
จำนวนปีที่สอน

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		กลุ่มสอน 1-3 ปี	กลุ่มสอน 4 ปีขึ้นไป
1.	จุดมุ่งหมายกว้างและสูงเกินไปปฏิบัติไม่ได้	3.111	2.750
2.	จุดมุ่งหมายยังเลื่อนลอย สับสน ไม่มีหลักเกณฑ์ชัดเจน	2.866	2.500
3.	ครูไม่สามารถหาวิธีปฏิบัติให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้	2.866	2.250
4.	ครูไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายว่ามุ่งหวังให้เกิดเกิดผลอะไร	2.222	2.625
5.	ไม่มีการประเมินผลว่าบรรลุจุดมุ่งหมายหรือไม่	2.177	2.250
6.	ครูสอนไปเรื่อย ๆ ไม่คำนึงถึงจุดมุ่งหมาย	2.133	2.250

จากตาราง 55 ปรากฏว่า ครูที่เลยสอน 1 - 3 ปีประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องจุดมุ่งหมายกว้างและสูงเกินไปปฏิบัติไม่ได้ จุดมุ่งหมายยังเลื่อนลอย สับสน ไม่มีหลักเกณฑ์ชัดเจน และครูไม่สามารถหาวิธีปฏิบัติให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่เลยสอนตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป ประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องจุดมุ่งหมายกว้างและสูงเกินไปปฏิบัติไม่ได้ ครูไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายว่ามุ่งหวังให้เกิดเกิดผลอะไร และจุดมุ่งหมายยังเลื่อนลอย สับสน ไม่มีหลักเกณฑ์ชัดเจน ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ง. ครูที่มีจำนวนปีที่สอนต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอนมากน้อยดังนี้
 ตาราง 56 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอนจำแนกตามจำนวนปี
 ที่สอน

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		กลุ่มสอน 1-3 ปี	กลุ่มสอน 4 ปีขึ้นไป
1.	เนื้อหาหนักเกินไปสอนไม่ทัน	2.555	2.437
2.	เนื้อหาเป็นเรื่องไกลตัวนักเรียนเกินไป	2.422	2.625
3.	เนื้อหายังสับสนไม่มีหลักเกณฑ์ชัดเจน	2.622	2.687
4.	เนื้อหายากเกินความสามารถของนักเรียน	2.400	2.750
5.	เนื้อหาขัดกับศาสนา วัฒนธรรมประเพณีของชาวมุสลิม	2.244	1.937
6.	ครูไม่บรรยายละเอียดของเนื้อหาที่จะสอน	2.200	2.000
7.	ครูไม่ทราบว่าสอนเนื้อหาอะไรก่อนอะไรหลัง	4.344	1.875
8.	ครูไม่ทราบว่าจะต้องสอนอะไรบ้าง	2.155	1.812

จากตาราง 56 ปรากฏว่า ครูที่สอน 1 - 3 ปีประสบปัญหาเรื่องครูไม่รู้อะไรก่อนอะไรหลัง เนื้อหายังสับสนไม่มีหลักเกณฑ์ชัดเจน และเนื้อหาหนักเกินไป สอนไม่ทัน ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่สอนตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป ประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องเนื้อหายากเกินความสามารถของนักเรียน เนื้อหายังสับสนไม่มีหลักเกณฑ์ชัดเจน และเนื้อหาเป็นเรื่องไกลตัวนักเรียนเกินไป ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

จ. ครูที่มีจำนวนปีที่สอนต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรมมากน้อยดังนี้

ตาราง 57 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรมจำแนกตามจำนวนปีที่สอน

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		กลุ่มสอน 1-3 ปี	กลุ่มสอน 4 ปีขึ้นไป
1.	นักเรียนเรียนภาษาไทยแล้วไม่สามารถนำไปใช้ในสังคมได้	2.822	2.875
2.	ครูฝึกนักเรียนเป็นรายคนไม่ได้เพราะนักเรียนมีมากเกินไป	2.888	2.500
3.	การสอนเป็นพฤติกรรมที่จำเจน่าเบื่อหน่าย	2.688	2.187
4.	ครูต้องสอนซ้ำแล้วซ้ำอีกในเรื่องเดียวกันทำให้เกิดความเบื่อ	2.311	2.187
5.	สอนตามความเคยชินไม่มีการปรับปรุงวิธีสอนใหม่ ๆ	2.311	2.312
6.	จัดกิจกรรมการเรียนไม่ได้เพราะเวลาไม่พอ	2.244	2.437

จากตาราง 57 ปรากฏว่า ครูที่สอน 1 - 3 ปีประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องครูฝึกนักเรียนเป็นรายคนไม่ได้เพราะนักเรียนมีมากเกินไป นักเรียนเรียนภาษาไทยแล้วไม่สามารถนำไปใช้ในสังคมได้ และการสอนเป็นพฤติกรรมที่จำเจน่าเบื่อหน่าย ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่สอนตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป ประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องนักเรียนเรียนภาษาไทยแล้วไม่สามารถนำไปใช้ในสังคมได้ และครูฝึกนักเรียนเป็นรายคนไม่ได้เพราะนักเรียนมีมากเกินไป ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

จ. ครูที่มีจำนวนปีที่สอนต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนมากน้อยดังนี้
 ตาราง 58 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนจำแนกตามจำนวนปี
 ที่สอน

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		กลุ่มสอน 1-3 ปี	กลุ่มสอน 4 ปีขึ้นไป
1.	ไม่มีเครื่องบันทึกเสียง แผ่นเสียงและเครื่องเล่นแผ่นเสียง	3.977	3.500
2.	ขาดแคลนของจริงและหุ่นจำลองต่าง ๆ	3.977	3.312
3.	ไม่มีหนังสือภาษาไทยเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรมประเพณี มุสลิม	3.422	3.875
4.	ไม่มีหนังสือนิทานสำหรับเด็ก	3.400	3.062
5.	ไม่มีบทประพันธ์ง่าย ๆ สำหรับเด็ก	3.355	3.125
6.	ไม่มีแบบฝึกหัดสำหรับฝึกฟังและฝึกออกเสียง	3.400	3.062
7.	ไม่มีแผนภูมิแสดงวิธีออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณ- ยุกต์ภาษาไทย	3.244	3.312
8.	ไม่มีอุปกรณ์สำหรับฝึกความพร้อมทางการอ่านและการเขียน	3.222	3.187
9.	ขาดแคลนหนังสือคู่มือครู	3.111	3.187
10.	ขาดแคลนรูปภาพ	3.111	2.875
11.	ขาดแคลนบัตรคำ	2.666	2.625
12.	ไม่มีเกมส์และบทเพลงสำหรับเด็ก	2.400	2.250

จากตาราง 58 ปรากฏว่า ครูที่สอน 1 - 3 ปีประสบปัญหามาก เรื่องไม่มีเครื่อง
 บันทึกเสียง แผ่นเสียงและเครื่องเล่นแผ่นเสียง ขาดแคลนของจริงและหุ่นจำลองต่าง ๆ ส่วน
 เรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่สอนตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป ประสบปัญหามาก เรื่องไม่มีหนังสือภาษาไทยเกี่ยวกับ
 ศาสนา วัฒนธรรมประเพณีมุสลิม ไม่มีเครื่องบันทึกเสียง แผ่นเสียงและเครื่องเล่นแผ่นเสียง
 ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ช. ครูที่มีจำนวนปีที่สอนต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลมากน้อยดังนี้

ตาราง 59 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลจำแนกตามจำนวนปีที่สอน

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		กลุ่มสอน 1-3 ปี	กลุ่มสอน 4 ปีขึ้นไป
1.	ขาดแคลนอุปกรณ์การวัดผล	3.155	3.187
2.	ครูไม่มีความรู้ในวิธีการวัดผล	2.444	2.187
3.	ไม่ค่อยได้มีการวัดผลกัน	2.488	2.062

จากตาราง 59 ปรากฏว่า ครูทั้งสองกลุ่มประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องขาดแคลนอุปกรณ์การวัดผล ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ข. ครูที่มีจำนวนปีที่สอนต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนมากน้อยดังนี้

ตาราง 60 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนจำแนกตามจำนวนปีที่สอน

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		กลุ่มสอน 1-3 ปี	กลุ่มสอน 4 ปีขึ้นไป
1.	นักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน	4.088	3.750
2.	นักเรียนไม่มีแบบเรียนและเครื่องเขียนเพราะยากจน	3.844	3.375
3.	นักเรียนขาดเรียนเสมอ	3.511	3.312
4.	นักเรียนไม่เห็นความจำเป็นและประโยชน์ในการเรียนภาษาไทย	3.133	3.250
5.	นักเรียนมีเวลาเรียนภาษาไทยน้อยเกินไป	3.022	3.125
6.	นักเรียนมีสุขภาพทางร่างกายไม่สมบูรณ์	3.177	3.000
7.	นักเรียนประหม่า อายุ ก้าว และถ่อมตนทำให้เรียนภาษาไทยไม่ได้ดี	3.022	2.437
8.	นักเรียนไม่ยอมออกเสียงหรือพูดภาษาไทยเพราะเชื่อว่าจะขัดกับหลักศาสนาอิสลาม	2.711	2.625
9.	นักเรียนคนอื่น ๆ หัวเราะเยาะเพื่อนเมื่อเพื่อนพูดภาษาไทย	2.511	2.500
10.	นักเรียนทำอะไร ๆ ไม่ได้ตามที่ครูสอน	2.622	2.375
11.	นักเรียนไม่รู้สึกเป็นกันเองกับครูและไม่ศรัทธาตัวครู	2.244	2.062

จากตาราง 60 ปรากฏว่า ครูที่สอน 1 - 3 ปีประสบปัญหามาก เรื่องนักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน นักเรียนไม่มีแบบเรียนและเครื่องเขียนเพราะยากจน และนักเรียนขาดเรียนเสมอ ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่สอนตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไปประสบปัญหามาก เรื่องนักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

๗. ครูที่มีจำนวนปีที่สอนต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองและสิ่งแวดลอมมากน้อยดังนี้

ตาราง 61 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองและสิ่งแวดลอมจำแนกตามจำนวนปีที่สอน

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	
		กลุ่มสอน 1-3 ปี	กลุ่มสอน 4 ปีขึ้นไป
1.	ไม่มีห้องสมุดหรือที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน	3.955	4.125
2.	คนในบานไม่นิยมฟังวิทยุโทรทัศน์ภาคภาษาไทย	4.000	4.000
3.	ผู้ปกครองนิยมให้ลูกหลานไปเรียนในปอเนาะมากกว่า	3.533	3.875
4.	คนในบานของนักเรียนไม่มีใครพูดภาษาไทยได้	3.844	3.750
5.	ผู้ปกครองไม่ร่วมมือกับโรงเรียนในการสอนภาษาไทย	3.301	3.562
6.	โรงเรียนตั้งอยู่ในถิ่นกันดาร ครูเดินทางไปสอนลำบาก	3.088	3.312
7.	ครูไม่สามารถติดต่อปรึกษาหารือกับผู้ปกครองนักเรียนได้	3.133	3.000
8.	ผู้ปกครองยากจนจึงให้นักเรียนชวยงานบานมากกว่า	3.866	3.375

จากตาราง 61 ปรากฏว่า ครูที่สอน 1 - 3 ปีประสบปัญหามาก เรื่องคนในบานไม่นิยมฟังวิทยุโทรทัศน์ภาคภาษาไทย ไม่มีห้องสมุดหรือที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน ผู้ปกครองยากจน จึงให้นักเรียนชวยงานบานมากกว่าเรียน และคนในบานของนักเรียนไม่มีใครพูดภาษาไทยได้ ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่สอนตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไปประสบปัญหามาก เรื่องไม่มีห้องสมุดหรือที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน คนในบานไม่นิยมฟังวิทยุโทรทัศน์ภาคภาษาไทย ผู้ปกครองนิยมให้ลูกหลานไปเรียนในปอเนาะมากกว่า และคนในบานของนักเรียนไม่มีใครพูดภาษาไทยได้ ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ตอน 7 ปัญหาในการสอนจำแนกตามอายุ

ก. ครูที่มีอายุต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับตัวครูมากน้อยดังนี้

ตาราง 62 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับตัวครูจำแนกตามอายุ

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		อายุต่ำกว่า 25 ปี	อายุ 25-35 ปี	อายุ 36 ปีขึ้นไป
1.	ครูไม่มีโอกาสรับความรู้ใหม่ ๆ มาปรับปรุงการสอน	2.500	2.880	2.666
2.	ครูไม่มีกำลังใจในการสอนเพราะสวัสดิการไม่เพียงพอ	3.000	2.960	2.666
3.	ครูไม่เข้าใจศาสนา วัฒนธรรมประเพณีของชาวมุสลิม	2.500	2.760	2.833
4.	ครูไม่สามารถติดต่อสมาคมกับผูปกครองของนักเรียนได้	3.166	2.120	2.583
5.	ครูไม่ได้รับการฝึกฝนเพื่อเป็นครูสอนภาษาไทยชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้โดยเฉพาะ	2.791	2.720	2.583
6.	ครูไม่มีความรู้ภาษามลายู ทั้งไม่เข้าใจและพูดไม่ได้	2.500	3.400	2.583
7.	ครูไม่รู้ลักษณะภาษาไทยที่จะเป็นปัญหาสำหรับเด็กมุสลิม	2.333	2.960	3.000
8.	ครูไม่รู้จิตวิทยาเกี่ยวกับการสอนภาษาที่สอง	2.666	2.440	2.166
9.	ครูไม่รู้หลักและทฤษฎีการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง	2.625	2.840	2.066

ตาราง 62 (ต่อ)

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		อายุต่ำกว่า 25 ปี	อายุ 25-35 ปี	อายุ 36 ปีขึ้นไป
10.	ครูได้รับเงินเดือนต่ำกว่าทำงานอื่นเพื่อหารายได้มาชดเชย	2.458	2.200	2.750
11.	ครูไม่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยมาก่อน	2.625	2.240	2.166
12.	ครูไม่พอใจการทำงานที่ทำอยู่เพราะต้องการขยายกดับภูมิสำเนา	2.416	2.560	1.750
13.	ครูไม่มีเวลาเตรียมการสอนเพราะต้องทำงานอื่น	2.125	2.400	2.083
14.	ครูไม่รู้วิธีที่จะแนะนำให้นักเรียนออกเสียงภาษาไทยให้ถูกต้อง	2.375	2.040	2.083
15.	ครูไม่มีความรู้ในการทำและใช้อุปกรณ์การสอน	2.083	1.800	2.250
16.	ครูไม่ชอบศาสนาอิสลาม วัฒนธรรมประเพณีของชาวมุสลิม	2.083	1.760	1.916
17.	ครูพูดออกเสียงภาษาไทยไม่ได้ทุกเสียง	2.000	2.040	1.250
18.	ครูไม่ชอบการสอนภาษาไทย	1.708	1.840	1.500
19.	ครูไม่ชอบเด็กมุสลิม	1.791	1.640	1.750

จากตาราง 62 ปรากฏว่า ครูที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปีประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องครูไม่สามารถติดต่อสมาคมกับคุณปกครองของนักเรียนได้ ครูไม่มีกำลังใจในการสอนเพราะสวัสดิการไม่เพียงพอ และครูไม่ได้รับการฝึกฝนเพื่อเป็นครูสอนภาษาไทยชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้โดยเฉพาะ ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่มีอายุระหว่าง 25 - 35 ปี ประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องครูไม่มีความรู้ภาษามลายู ทั้งไม่เข้าใจและพูดไม่ได้ ครูไม่มีกำลังใจในการสอนเพราะสวัสดิการไม่เพียงพอ ครูไม่รู้อัตลักษณ์ภาษาไทยที่จะเป็นปัญหาสำหรับเด็กมุสลิม ครูไม่มีโอกาสรับความรู้ใหม่ ๆ มาปรับปรุงการสอน และครูไม่รู้จักและทฤษฎีการสอนภาษาที่สอง ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่มีอายุ 36 ปีขึ้นไปประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องครูไม่รู้อัตลักษณ์ภาษาไทยที่จะเป็นปัญหาสำหรับเด็กมุสลิม ครูไม่เข้าใจศาสนา วัฒนธรรมประเพณีของชาวมุสลิม และครูได้รับเงินเดือนต่ำกว่างานอื่นเพื่อหารายได้มาชดเชย ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ข. ครูที่มีอายุต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์มากน้อยดังนี้

ตาราง 63 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์จำแนกตามอายุ

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		อายุต่ำกว่า 25 ปี	อายุ 25-35 ปี	อายุ 36 ปีขึ้นไป
1.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยสำรวจความต้องการของครู	4.125	3.600	2.666
2.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยมาสังเกตการสอนของครู	3.708	3.240	2.416
3.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยแนะนำและแสดงวิธีสอนใหญ่	3.125	2.960	2.833
4.	ศึกษานิเทศก์ใจแค่งให้ทำ ไม่ติดตามผลงาน	3.500	2.800	2.833
5.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยแนะนำหนังสือหรือเอกสารใหม่ ๆ	3.00	2.720	3.000
6.	ครูใหญ่ไม่สนับสนุนการใช้เงินค่าบำรุงการศึกษาในการสร้างอุปกรณ์การสอนให้เพียงพอ	2.333	2.320	2.416
7.	ครูใหญ่จัดครูสอนไม่เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจ	2.208	2.600	2.166
8.	ครูใหญ่ส่งเสริมกิจกรรมมากเกินไปจนเวลาเรียนไม่เพียงพอ	2.166	2.320	2.166
9.	ครูใหญ่ไม่สนับสนุนให้ครูไปอบรมหรือศึกษาหาความรู้	1.875	2.360	2.333

จากตาราง 63 ปรากฏว่า ครูที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี ประสบปัญหาการเรียนการสอนมาก เรื่องศึกษานิเทศก์ไม่เคยสำรวจความต้องการของครู ศึกษานิเทศก์ไม่เคยมาสังเกตการสอนของครู และศึกษานิเทศก์ไม่เคยสั่งให้ทำแต่ไม่ติดตามผลงาน ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่มีอายุ 25 - 35 ปี ประสบปัญหาการเรียนการสอนมาก เรื่องศึกษานิเทศก์ไม่เคยสำรวจความต้องการของครู และศึกษานิเทศก์ไม่เคยมาสังเกตการสอนของครู ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่มีอายุ 36 ปีขึ้นไป ประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องศึกษานิเทศก์ไม่เคยแนะนำหนังสือหรือเอกสารใหม่ ๆ ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ค. ครูที่มีอายุต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอนมากน้อยดังนี้
 ตาราง 64 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอนจำแนกตามอายุ

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		อายุต่ำกว่า 25 ปี	อายุ 25-35 ปี	อายุ 36 ปีขึ้นไป
1.	จุดมุ่งหมายกว้างและสูงเกินไปปฏิบัติไม่ได้	3.083	3.280	2.416
2.	จุดมุ่งหมายยังเลื่อนลอย สับสน ไม่มีหลักเกณฑ์ ยึดถือ	3.125	2.720	2.583
3.	ครูไม่สามารถหาวิธีปฏิบัติใหม่บรรลุจุดมุ่งหมาย ใด	3.208	2.720	2.250
4.	ครูไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายว่ามุ่งหวังให้เด็กเกิด ผลอะไร	2.250	2.160	2.666
5.	ไม่มี การประเมินผลว่าสอนบรรลุจุดมุ่งหมาย หรือไม่	2.333	2.120	2.166
6.	ครูสอนไปเรื่อย ๆ ไม่คำนึงถึงจุดมุ่งหมาย	2.166	2.160	2.416

จากตาราง 64 ปรากฏว่า ครูที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี ประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องครูไม่สามารถหาวิธีปฏิบัติใหม่บรรลุจุดมุ่งหมายใด จุดมุ่งหมายยังเลื่อนลอย สับสน ไม่มีหลักเกณฑ์ยึดถือ และจุดมุ่งหมายกว้างและสูงเกินไปปฏิบัติไม่ได้ ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่มีอายุ 25 - 35 ปี ประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องจุดมุ่งหมายกว้างและสูงเกินไปปฏิบัติไม่ได้ จุดมุ่งหมายยังเลื่อนลอยสับสนไม่มีหลักเกณฑ์ยึดถือ และครูไม่สามารถหาวิธีปฏิบัติใหม่บรรลุจุดมุ่งหมายใด ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่มีอายุ 36 ปีขึ้นไป ประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องครูไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายว่ามุ่งหวังให้เด็กเกิดผลอะไร และจุดมุ่งหมายยังเลื่อนลอยไม่มีหลักเกณฑ์ยึดถือ ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ง. ครูที่มีอายุต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอนมากน้อยดังนี้

ตาราง 65 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอนจำแนกตามอายุ

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		อายุต่ำกว่า 25 ปี	อายุ 25-35 ปี	อายุ 36 ปีขึ้นไป
1.	เนื้อหามากเกินไปสอนไม่ทัน	2.416	2.640	2.750
2.	เนื้อหาเป็นเรื่องไกลตัวนักเรียนเกินไป	2.375	2.400	2.833
3.	เนื้อหายังสับสนไม่มีหลักเกณฑ์ชัดเจน	2.750	2.640	2.833
4.	เนื้อหายากเกินความสามารถของนักเรียน	2.500	2.360	2.833
5.	เนื้อหาขัดกับศาสนา วัฒนธรรมประเพณีของ ชาวมุสลิม	2.125	2.160	2.250
6.	ครูไม่บรรยายละเอียดของเนื้อหาที่จะสอน	2.166	2.041	2.500
7.	ครูไม่รู้ว่าจะสอนเนื้อหาอะไรก่อนอะไรหลัง	2.250	1.920	2.083
8.	ครูไม่ทราบว่าจะต้องสอนอะไรบ้าง	2.125	2.120	2.083

จากตาราง 65 ปรากฏว่า ครูที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี ประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องเนื้อหาที่ยังสับสนไม่มีหลักเกณฑ์ชัดเจน และเนื้อหาที่ยากเกินความสามารถของนักเรียน ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่มีอายุ 25 - 35 ปี ประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องเนื้อหาที่มากเกินไปสอนไม่ทัน และเนื้อหาที่ยังสับสนไม่มีหลักเกณฑ์ชัดเจน ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่มีอายุ 36 ปีขึ้นไป ประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องเนื้อหาเป็นเรื่องไกลตัวนักเรียนเกินไป เนื้อหายังสับสนไม่มีหลักเกณฑ์ชัดเจน เนื้อหายากเกินความสามารถของนักเรียน และเนื้อหาที่มากเกินไปสอนไม่ทัน ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

จ. ครูที่มีอายุต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรมมากน้อยดังนี้

ตาราง 66 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรมจำแนกตามอายุ

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		อายุต่ำกว่า 25 ปี	อายุ 25-35 ปี	อายุ 36 ปีขึ้นไป
1.	นักเรียนเรียนภาษาไทยแล้วไม่สามารถนำไปใช้ในสังคมได้	2.750	2.880	2.916
2.	ครูฝึกนักเรียนเป็นรายคนไม่ได้เพราะนักเรียนมีมากเกินไป	3.083	2.040	2.416
3.	การสอนเป็นพฤติกรรมที่จำเจน่าเบื่อหน่าย	2.666	2.600	2.416
4.	ครูต้องสอนซ้ำแล้วซ้ำอีกในเรื่องเดียวกันทำให้เกิดความเบื่อ	2.750	2.320	2.250
5.	สอนตามความเคยชินไม่มีการปรับปรุงวิธีสอนใหม่ ๆ	2.416	2.320	2.333
6.	จัดกิจกรรมการเรียนไม่ได้เพราะเวลาไม่พอ	2.280	2.160	2.750

จากตาราง 66 ปรากฏว่า ครูที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี ประสบปัญหามาก เรื่องครูฝึกนักเรียนเป็นรายคนไม่ได้เพราะนักเรียนมีมากเกินไป นักเรียนเรียนภาษาไทยแล้วไม่สามารถนำไปใช้ในสังคมได้ ครูต้องสอนซ้ำแล้วซ้ำอีกในเรื่องเดียวกันทำให้เกิดความเบื่อ และการสอนเป็นพฤติกรรมที่จำเจน่าเบื่อหน่าย ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่มีอายุ 25 - 35 ปี ประสบปัญหามาก เรื่องนักเรียนเรียนภาษาไทยแล้วไม่สามารถนำไปใช้ในสังคมได้ และการสอนเป็นพฤติกรรมที่จำเจน่าเบื่อหน่าย ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่มีอายุ 36 ปีขึ้นไป ประสบปัญหามาก เรื่องนักเรียนเรียนภาษาไทยแล้วไม่สามารถนำไปใช้ในสังคมได้ และจัดกิจกรรมการเรียนไม่ได้เพราะเวลาไม่พอ ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ฉ. ครูที่มีอายุต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนมากน้อยดังนี้
 ตาราง 67 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนจำแนกตามอายุ

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		อายุต่ำกว่า 25 ปี	อายุ 25-35 ปี	อายุ 36 ปีขึ้นไป
1.	ไม่มีเครื่องบันทึกเสียง แอ่นเสียง และเครื่อง เล่นแผ่นเสียง	3.958	3.920	3.166
2.	ขาดแคลนของจริงและหนังสือต่าง ๆ	4.250	3.840	2.416
3.	ไม่มีหนังสือภาษาไทยเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรมประเพณีมุสลิม	3.500	3.560	3.250
4.	ไม่มีหนังสือนิทานสำหรับเด็ก	3.458	3.600	2.583
5.	ไม่มีบทประพันธ์ต่าง ๆ สำหรับเด็ก	3.500	3.320	2.916
6.	ไม่มีแบบฝึกหัดสำหรับฝึกฟังและฝึกออกเสียง	3.541	3.320	2.833
7.	ไม่มีแผนภูมิแสดงวิธีออกเสียงพยัญชนะสระและ วรรณยุกต์ภาษาไทย	3.416	3.200	3.166
8.	ไม่มีอุปกรณ์สำหรับฝึกความพร้อมทางการอ่าน และเขียน	3.375	3.320	2.916
9.	ขาดแคลนหนังสือคู่มือครู	3.208	3.360	2.666
10.	ขาดแคลนรูปภาพ	3.041	3.480	2.500
11.	ขาดแคลนบัตรคำ	2.583	2.680	2.833
12.	ไม่มีเกมส์และบทเพลงสำหรับเด็ก	2.333	2.400	2.333

จากตาราง 67 ปรากฏว่า ครูที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี ประสบปัญหาเรื่องขาดแคลนของจริงและหุ่นจำลองต่าง ๆ ไม่มีเครื่องบันทึกเสียง แผ่นเสียงและเครื่องเล่นแผ่นเสียง ไม่มีแบบฝึกหัดฝึกฟังและฝึกออกเสียง ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่มีอายุ 25 - 35 ปี ประสบปัญหาเรื่องไม่มีเครื่องบันทึกเสียง แผ่นเสียง และเครื่องเล่นแผ่นเสียง ขาดแคลนของจริงและหุ่นจำลองต่าง ๆ และไม่มีหนังสือนิทานสำหรับเด็ก ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่มีอายุ 36 ปีขึ้นไป ประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องไม่มีหนังสือภาษาไทยเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรมประเพณีสุลิม ไม่มีเครื่องบันทึกเสียง แผ่นเสียงและเครื่องเล่นแผ่นเสียง ไม่มีแผนภูมิแสดงวิธีออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ภาษาไทย

จ. ครูที่มีอายุต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลมากน้อยดังนี้

ตาราง 68 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลจำแนกตามอายุ

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		อายุต่ำกว่า 25 ปี	อายุ 25-35 ปี	อายุ 36 ปีขึ้นไป
1.	ขาดแคลนอุปกรณ์การวัดผล	3.208	3.240	2.916
2.	ครูไม่มีความรู้ในวิธีการวัดผล	2.458	2.520	2.250
3.	ไม่ค่อยได้มีการวัดผลกัน	2.541	2.320	1.916

จากตาราง 69 ปรากฏว่า ครูที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี ประสบปัญหาเพียงปานกลาง ขาดแคลนอุปกรณ์การวัดผล และไม่ค่อยได้มีการวัดผลกัน

ครูที่มีอายุ 25 - 35 ปี ประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องขาดแคลนอุปกรณ์การวัดผล และครูไม่มีความรู้ในวิธีการวัดผล

ครูที่มีอายุ 36 ปีขึ้นไป ประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องขาดแคลนอุปกรณ์การวัดผล

ข. ครูที่มีอายุต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนมากน้อยดังนี้

ตาราง 69 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนจำแนกตามอายุ

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		อายุต่ำกว่า 25 ปี	อายุ 25-35 ปี	อายุ 36 ปีขึ้นไป
1.	นักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน	4.125	4.120	3.750
2.	นักเรียนไม่มีแบบเรียนและเครื่องเขียนเพราะยากจน	3.875	3.800	3.166
3.	นักเรียนขาดเรียนเสมอ	3.458	3.200	3.583
4.	นักเรียนไม่เห็นความจำเป็นและประโยชน์ในการเรียนภาษาไทย	3.416	3.040	3.000
5.	นักเรียนมีเวลาเรียนภาษาไทยน้อยเกินไป	3.000	3.200	3.250
6.	นักเรียนมีสุขภาพทางร่างกายไม่สมบูรณ์	3.083	3.160	3.083
7.	นักเรียนประหม่า อายุ ก้าว และถ่อมคนทำให้เรียนภาษาไทยไม่ได้ดี	3.250	2.720	2.416
8.	นักเรียนไม่ยอมออกเสียงหรือพูดภาษาไทยเพราะเชื่อวาทิตกับหลักศาสนาอิสลาม	2.791	2.680	2.833
9.	นักเรียนคนอื่น ๆ หัวเราะเยาะเพื่อนเมื่อเพื่อนพูดภาษาไทย	2.750	2.520	2.250
10.	นักเรียนทำอะไร ๆ ไม่ได้ตามที่ครูสอน	2.666	2.320	2.500
11.	นักเรียนไม่รู้ลึกเป็นกันเองกับครูและไม่ศรัทธาตัวครู	2.291	2.160	2.166

จากตาราง 69 ปรากฏว่า ครูที่มีอายุ 35 ปีลงมาประสบปัญหา มาก เรื่องนักเรียน
ไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน นักเรียนไม่มีแบบเรียนและเครื่องเขียนเพราะยากจน
ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่มีอายุ 36 ปีขึ้นไปประสบปัญหา มาก เรื่องนักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยใน
ชีวิตประจำวัน นักเรียนขาดเรียนเสมอ ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

๗. ครูที่มีอายุต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อมมากน้อยดังนี้
ตาราง 70 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อมจำแนกตามอายุ

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		อายุต่ำกว่า 25 ปี	อายุ 25-35 ปี	อายุ 36 ปีขึ้นไป
1.	ไม่มีห้องสมุดหรือที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน	4.000	4.080	4.000
2.	คนในบ้านไม่นิยมฟังวิทยุโทรทัศน์ภาคภาษาไทย	4.000	3.880	4.083
3.	ผู้ปกครองนิยมให้ลูกหลานไปเรียนในปอเนาะมากกว่า	3.750	3.920	4.000
4.	คนในบ้านของนักเรียนไม่มีใครพูดภาษาไทยได้	3.958	3.640	3.500
5.	ผู้ปกครองไม่ร่วมมือกับโรงเรียนในการสอนภาษาไทย	3.375	3.160	3.666
6.	โรงเรียนอยู่ในถิ่นกันดาร ครูเดินทางไปสอนลำบาก	3.125	3.000	3.333
7.	ครูไม่สามารถศึกษาคอปรักษาหารือกับผู้ปกครองนักเรียนได้	3.375	2.880	3.000
8.	ผู้ปกครองยากจนจึงให้นักเรียนช่วยงานบ้านมากกว่าเรียน	3.958	3.840	3.250

จากตาราง 70 ปรากฏว่า ครูที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปีประสบปัญหามาก เรื่องไม่มีห้องสมุดหรือที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน คนในบ้านไม่นิยมฟังวิทยุโทรทัศน์ภาคภาษาไทย ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่มีอายุ 25 - 35 ปี ประสบปัญหา มาก เรื่องไม่มีห้องสมุดหรือที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่มีอายุ 36 ปีขึ้นไป ประสบปัญหา มาก เรื่องคนในบ้านไม่นิยมฟังวิทยุโทรทัศน์ภาคภาษาไทย ไม่มีห้องสมุดหรือที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน และผู้ปกครองนิยมให้ลูกหลานไปเรียนในปอเนาะมากกว่า ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ตอน 8 ปัญหาในการสอนจำแนกตามวุฒิ

ก. ครูที่มีวุฒิต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับตัวครูมากน้อยดังนี้

ตาราง 71 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับตัวครูจำแนกตามวุฒิ

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		ม.ศ. 3-5 และเทียบเท่า	ป.กศ. เทียบเท่า	ป.กศ. สูง ขึ้นไป
1.	ครูไม่มีโอกาสรับความรู้ใหม่ ๆ มาปรับปรุง การสอน	3.428	2.333	3.000
2.	ครูไม่มีความตั้งใจในการสอนเพราะสวัสดิการ ไม่เพียงพอ	3.428	2.666	3.142
3.	ครูไม่เข้าใจศาสนา วัฒนธรรมประเพณีของ ชาวมุสลิม	2.857	2.666	3.047
4.	ครูไม่สามารถติดต่อสมาคมกับผู้บริหารของ นักเรียนได้	3.571	2.636	2.761
5.	ครูไม่ได้รับการฝึกฝนเพื่อเป็นครูสอนภาษาไทย ชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้โดยเฉพาะ	4.142	2.363	2.809
6.	ครูไม่มีความรู้ภาษามลายู ทั้งไม่เข้าใจและพูด ไม่ได้	2.142	2.909	2.857
7.	ครูไม่รู้ลักษณะภาษาไทยที่จะเป็นปัญหาสำหรับ เด็กมุสลิม	3.000	2.454	3.047
8.	ครูไม่รู้จิตวิทยาเกี่ยวกับการสอนภาษา ที่สอง	3.000	2.424	2.809

ตาราง 71 (ต่อ)

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		ม.ศ. 3-5 และเทียบเท่า	ป.กศ. เทียบเท่า	ป.กศ. สูง ขึ้นไป
9.	ครูไม่รู้จักและทฤษฎีการสอนภาษาไทย เป็นภาษาที่สอง	3.285	2.363	2.809
10.	ครูได้รับเงินเดือนต่ำกว่าคนอื่นเพื่อ หารายได้มาชดเชย	3.285	2.212	2.619
11.	ครูไม่มีประสบการณ์ในการสอนภาษา- ไทยมาก่อน	3.142	2.000	2.428
12.	ครูไม่พอใจการทำงานที่ทำอยู่เพราะต้อง การขายกลับภูมิลำเนา	2.285	2.424	2.428
13.	ครูไม่มีเวลาเตรียมการสอนเพราะต้อง ทำงานอื่น	2.571	2.151	2.333
14.	ครูไม่รู้วิธีที่จะแนะนำให้นักเรียนออก เสียงภาษาไทยได้ถูกต้อง	2.714	2.000	2.333
15.	ครูไม่มีความรู้ในการทำและใช้อุปกรณ์ การสอน	2.714	2.090	2.142
16.	ครูไม่ชอบศาสนา วัฒนธรรมประเพณีของ ชาวมุสลิม	2.285	1.909	2.142
17.	ครูพูดออกเสียงภาษาไทยไม่ได้ทุกเสียง	2.142	1.787	2.095
18.	ครูไม่ชอบการสอนภาษาไทย	2.142	1.424	1.952
19.	ครูไม่ชอบเด็กมุสลิม	2.142	1.606	1.257

จากตาราง 71 ปรากฏว่า ครูที่มีวุฒิ ม.ศ. 3 - 5 และเทียบเท่าประสบปัญหาการเรียนครูไม่ได้รับการฝึกฝนเพื่อเป็นครูสอนภาษาไทยชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้โดยเฉพาะ และครูไม่สามารถติดต่อสมาคมกับผู้ปกครองของนักเรียนได้

ครูที่มีวุฒิ ป.กศ. และเทียบเท่าประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องครูไม่มีความรู้ภาษามลายู ฟังไม่เข้าใจและพูดไม่ได้ ครูไม่มีกำลังใจในการสอนเพราะสวัสดิการไม่เพียงพอ ครูไม่เข้าใจศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีของชาวมุสลิม และครูไม่สามารถติดต่อสมาคมกับผู้ปกครองของนักเรียนได้

ครูที่มีวุฒิ ป.กศ. สูงขึ้นไป ประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องครูไม่มีกำลังใจในการสอนเพราะสวัสดิการไม่เพียงพอ ครูไม่เข้าใจศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีของชาวมุสลิม ครูไม่รู้ลักษณะภาษาไทยที่จะเป็นปัญหาสำหรับเด็กมุสลิม และครูไม่มีโอกาสรับความรู้ใหม่ ๆ มาปรับปรุงการสอน

ข. ครูที่มีวุฒิต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์มากน้อยดังนี้
 ตาราง 72 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์จำแนก
 ตามวุฒิ

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		ม.ศ.3-5 และเทียบเท่า	ป.กศ. เทียบเท่า	ป.กศ.สูง ขึ้นไป
1.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยสำรวจความต้องการ ของครู	3.285	3.666	3.671
2.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยมาสังเกตการสอน ของครู	2.285	3.060	3.428
3.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยแนะนำและแสดงวิธี สอนให้ดู	2.571	2.969	3.190
4.	ศึกษานิเทศก์ได้แต่สั่งให้ทำ แต่ไม่ติดตาม ผลงาน	3.000	2.909	3.142
5.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยแนะนำหนังสือ หรือ เอกสารใหม่ ๆ	2.714	2.939	2.904
6.	ครูใหญ่ไม่สนับสนุนการใช้จ่ายเงินค่าบำรุงการ ศึกษาในการสร้างอุปกรณ์การสอนให้เพียงพอ	1.857	2.393	2.523
7.	ครูใหญ่จัดครูสอนไม่เหมาะสมกับความสามารถ และความสนใจ	2.428	2.484	2.619
8.	ครูใหญ่ส่งเสริมกิจกรรมมากเกินไปจนเวลา เรียนไม่เพียงพอ	2.000	2.151	2.428
9.	ครูใหญ่ไม่สนับสนุนให้ครูไปอบรมหรือศึกษาหา ความรู้	1.857	2.030	2.486

จากตาราง 72 ปรากฏว่า ครูที่มีวุฒิ ม.ศ. 3 - 5 และเทียบเท่า ประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องศึกษานิเทศก์ไม่เคยสำรวจความต้องการของครู และศึกษานิเทศก์ได้แต่สั่งให้ทำแต่ไม่ติดตามผลงาน ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่มีวุฒิ ป.กศ. และเทียบเท่า ประสบปัญหามาก เรื่องศึกษานิเทศก์ไม่เคยสำรวจความต้องการของครู และศึกษานิเทศก์ไม่เคยมาสังเกตการสอนของครู ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ครูที่มีวุฒิ ป.กศ. สูงขึ้นไป ประสบปัญหามาก เรื่องศึกษานิเทศก์ไม่เคยสำรวจความต้องการของครู ศึกษานิเทศก์ไม่เคยมาสังเกตการสอนของครู ศึกษานิเทศก์ไม่แนะนำและแสดงวิธีสอนให้ดู และศึกษานิเทศก์ได้แต่สั่งให้ทำแต่ไม่ติดตามผลงาน ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ค. ครูที่มีวุฒิต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอนมากน้อยดังนี้
 ตาราง 73 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอนจำแนกตามวุฒิ

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		น.ศ.3-5 และเทียบเท่า	ป.กศ. เทียบเท่า	ป.กศ.สูง ขึ้นไป
1.	จุดมุ่งหมายกว้างและสูงเกินไปปฏิบัติไม่ได้	3.428	2.666	3.238
2.	จุดมุ่งหมายยังเลื่อนลอย สับสน ไม่มีหลัก- เกณฑ์ชัดเจน	3.000	2.666	2.857
3.	ครูไม่สามารถหาวิธีปฏิบัติใหม่บรรลุจุดมุ่งหมาย ได้	2.857	2.545	3.000
4.	ครูไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายว่ามุ่งหวังให้เกิด เกิดผลอะไร	2.428	2.272	2.285
5.	ไม่มีการประเมินผลว่าสอนบรรลุจุดมุ่งหมาย หรือไม่	2.428	2.121	2.285
6.	ครูสอนไปเรื่อย ๆ ไม่คำนึงถึงจุดมุ่งหมาย	1.857	2.121	2.333

จากตาราง 73 ปรากฏว่า ครูที่มีวุฒิ ป.กศ. และเทียบเท่าลงมา ประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องจุดหมายกว้างและสูงเกินไปปฏิบัติไม่ได้ จุดมุ่งหมายยังเลื่อนลอย สับสน ไม่มีหลักเกณฑ์ชัดเจน

ครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง ขึ้นไป ประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องจุดมุ่งหมายกว้างและสูงเกินไปปฏิบัติไม่ได้ และครูไม่สามารถหาวิธีปฏิบัติใหม่บรรลุจุดมุ่งหมายได้

ง. ครูที่มีวุฒิต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอนมากน้อยดังนี้

ตาราง 74 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอนจำแนกตามวุฒิ

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		ม.ศ. 3-5 และเทียบเท่า	ป.กศ. เทียบเท่า	ป.กศ.สูง ขึ้นไป
1.	เนื้อหามากเกินไปสอนไม่ทัน	2.857	2.454	2.523
2.	เนื้อหาเป็นเรื่องไกลตัวนักเรียนเกินไป	3.142	2.424	2.428
3.	เนื้อหายังสับสนไม่มีหลักเกณฑ์ชัดเจน	2.857	2.606	2.619
4.	เนื้อหายากเกินความสามารถของนักเรียน	2.857	2.424	2.619
5.	เนื้อหาขัดกับศาสนา วัฒนธรรมประเพณี อิสลาม	2.428	2.090	2.142
6.	ครูไม่บรรยายละเอียดของเนื้อหาที่จะสอน	2.857	2.030	2.142
7.	ครูไม่ทราบว่าสอนอะไรก่อนอะไรหลัง	2.428	2.000	2.095
8.	ครูไม่ทราบว่าจะต้องสอนอะไรบ้าง	2.142	2.090	2.142

จากตาราง 74 ปรากฏว่า ครูที่มีวุฒิ ม.ศ. 3 - 5 และเทียบเท่า ประสบปัญหา
มาก เรื่องเนื้อหาเป็นเรื่องไกลตัวนักเรียนเกินไป เนื้อหาเกินไปสอนไม่ทัน เนื้อหายัง
สับสนไม่มีหลักเกณฑ์ชัดเจน เนื้อหายากเกินความสามารถของนักเรียน และครูไม่บรรยายละเอียด
ของเนื้อหาที่จะสอน

ครูที่มีวุฒิ ป.กศ. และเทียบเท่า ประสบปัญหามาก เรื่องเนื้อหายังสับสนไม่มีหลักเกณฑ์
ชัดเจน

ครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง ขึ้นไป ประสบปัญหามาก เรื่องเนื้อหายังสับสนไม่มีหลักเกณฑ์
ชัดเจน เนื้อหายากเกินความสามารถของนักเรียน และเนื้อหาเกินไปสอนไม่ทัน

จ. ครูที่มีวุฒิต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรมมากน้อยดังนี้

ตาราง 75 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรมจำแนกตามวุฒิ

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		ม.ศ. 3-5 และเทียบเท่า	ป.กศ. เทียบเท่า	ป.กศ. สูง ขึ้นไป
1.	นักเรียนเรียนภาษาไทยแล้วไม่สามารถนำไปใช้ในสังคมได้	3.000	2.909	2.666
2.	ครูฝึกนักเรียนเป็นรายคนไม่ได้เพราะนักเรียนมีมากเกินไป	3.714	2.606	2.714
3.	การสอนเป็นพฤติกรรมที่จำเจน่าเบื่อหน่าย	3.714	2.303	2.666
4.	ครูของสอนซ้ำแล้วซ้ำอีกในเรื่องเดียวกันทำให้เกิดความเบื่อ	3.000	2.424	2.380
5.	สอนตามความเคยชินไม่มีการปรับปรุงวิธีสอนใหม่ ๆ	2.571	2.333	2.333
6.	จัดกิจกรรมการเรียนไม่ได้เพราะเวลาไม่พอ	2.714	2.242	2.238

จากตาราง 75 ปรากฏว่า ครูที่มีวุฒิ ม.ศ. 3 - 5 และเทียบเท่า ประสบปัญหา มาก เรื่องครูฝึกนักเรียนเป็นรายคนไม่ได้เพราะนักเรียนมีมากเกินไป และการสอนเป็น พฤติกรรมที่จำเจน่าเบื่อหน่าย

ครูที่มีวุฒิ ป.กศ. และเทียบเท่า ประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องนักเรียนเรียน ภาษาไทยแล้วไม่สามารถนำไปใช้ในสังคมได้ และครูฝึกนักเรียนเป็นรายคนไม่ได้เพราะ นักเรียนมีมากเกินไป

ครูที่มีวุฒิ ป.กศ. สูง ขึ้นไป ประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องครูฝึกนักเรียนเป็น รายคนไม่ได้เพราะนักเรียนมีมากเกินไป นักเรียนเรียนภาษาไทยแล้วไม่สามารถนำไปใช้ใน สังคมได้ และการสอนเป็นพฤติกรรมที่จำเจน่าเบื่อหน่าย

ฉ. ครูที่มีวุฒิต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนมากน้อยดังนี้
 ตาราง 76 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนจำแนกตามวุฒิ

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		ม.ศ. 3-5 และเทียบเท่า	ป.กศ. เทียบเท่า	ป.กศ.สูง ขึ้นไป
1.	ไม่มีเครื่องบันทึกเสียง แผ่นเสียงและเครื่อง เล่นแผ่นเสียง	3.285	3.878	4.095
2.	ขาดแคลนของจริงและหนังสือต่าง ๆ	3.714	3.666	3.809
3.	ไม่มีหนังสือภาษาไทยเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีมุสลิม	3.142	3.424	3.666
4.	ไม่มีหนังสือนิทานสำหรับเด็ก	3.000	3.757	3.523
5.	ไม่มีบทประพันธ์ง่าย ๆ สำหรับเด็ก	3.285	3.757	3.428
6.	ไม่มีแบบฝึกหัดสำหรับฝึกฟังและฝึกออกเสียง	2.857	3.757	3.476
7.	ไม่มีแผนภูมิแสดงวิธีออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ภาษาไทย	3.142	3.272	3.333
8.	ไม่มีอุปกรณ์สำหรับฝึกความพร้อมทางการอ่าน และเขียน	3.000	3.121	3.571
9.	ขาดแคลนหนังสือคู่มือครู	2.875	3.242	3.142
10.	ขาดแคลนรูปภาพ	2.857	2.727	2.380
11.	ขาดแคลนบัตรคำ	2.714	2.515	2.904
12.	ไม่มีเกมส์และบทเพลงสำหรับเด็ก	2.285	2.303	2.476

จากตาราง 76 ปรากฏว่า ครูที่มีวุฒิ ม.ศ. 3 - 5 และเทียบเท่า ประสบปัญหา
มาก เรื่องขาดแคลนของจริงและทุนจำลองต่าง ๆ

ครูที่มีวุฒิ ป.กศ. และเทียบเท่า ประสบปัญหาเรื่องไม่มีเครื่องบันทึกเสียง
แผ่นเสียง และเครื่องเล่นแผ่นเสียง ไม่มีหนังสือนิทานสำหรับเด็ก ไม่มีบทประพันธ์ง่าย ๆ
สำหรับเด็ก และไม่มีแบบฝึกหัดสำหรับเด็กฟังและฝึกออกเสียง

ครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง ขึ้นไป ประสบปัญหาเรื่องไม่มีเครื่องบันทึกเสียง แผ่น-
เสียง และเครื่องเล่นแผ่นเสียง ขาดแคลนของจริงและทุนจำลองต่าง ๆ

๖. ครูที่มีวุฒิต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลมากน้อยดังนี้

ตาราง 77 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลจำแนกตามวุฒิ

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		ม.ศ.3-5 และเทียบเท่า	ป.กศ. เทียบเท่า	ป.กศ.สูง ขึ้นไป
1.	ขาดแคลนอุปกรณ์การวัดผล	2.714	3.333	3.333
2.	ครูไม่มีความรู้ในวิธีวัดผล	2.285	2.000	2.666
3.	ไม่ค่อยได้มีการวัดผลกัน	2.142	2.272	2.476

จากตาราง 77 ปรากฏว่า ครูทั้งสามกลุ่มประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องขาดแคลนอุปกรณ์การวัดผล

ช. ครูที่มีวุฒิต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนมากน้อยดังนี้

ตาราง 78 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน จำแนกตามวุฒิ

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		ม.ศ.3-5 และเทียบเท่า	ป.กศ.และ เทียบเท่า	ป.กศ.สูง ขึ้นไป
1.	นักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน	3.285	4.030	4.333
2.	นักเรียนไม่มีแบบเรียนและเครื่องเขียนเพราะยากจน	3.142	3.787	3.666
3.	นักเรียนขาดเรียนเสมอ	3.000	3.242	3.713
4.	นักเรียนไม่เห็นความจำเป็นและประโยชน์ในการเรียนภาษาไทย	2.285	3.424	3.380
5.	นักเรียนมีเวลาเรียนภาษาไทยน้อยเกินไป	2.875	3.757	2.962
6.	นักเรียนมีสุขภาพทางร่างกายไม่สมบูรณ์	2.857	3.333	3.142
7.	นักเรียนประหม่า อาย กลัว และถ่อมตนทำให้เรียนภาษาไทยไม่ได้ดี	2.714	2.939	2.809
8.	นักเรียนไม่ยอมออกเสียงหรือพูดภาษาไทย เพราะเชื่อว่าขัดกับหลักศาสนาอิสลาม	2.875	2.969	2.380
9.	นักเรียนคนอื่น ๆ หัวเราะเยาะเพื่อนเมื่อเพื่อนพูดภาษาไทย	1.714	2.636	2.571
10.	นักเรียนทำอะไร ๆ ไม่ได้ตามที่ครูสอน	2.714	2.363	1.903
11.	นักเรียนไม่รู้ลึกเป็นกันเองกับครู และไม่ศรัทธาตัวครู	2.428	2.151	2.238

จากตาราง 78 ปรากฏว่า ครูที่มีวุฒิ ม.ศ. 3 - 5 และเทียบเท่า ประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องนักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน นักเรียนไม่มีแบบเรียนและเครื่องเขียนเพราะยากจน นักเรียนขาดเรียนเสมอ

ครูที่มีวุฒิ ป.กศ. และเทียบเท่า ประสบปัญหามาก เรื่องนักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน นักเรียนไม่มีแบบเรียนและเครื่องเขียนเพราะยากจน และนักเรียนมีเวลาเรียนภาษาไทยน้อยเกินไป

ครูที่มีวุฒิ ป.กศ. สูง ขึ้นไป ประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องนักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน และนักเรียนขาดเรียนเสมอ

๗. ครูที่มีวุฒิต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อมมากน้อยดังนี้

ตาราง 79 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อมจำแนกตามวุฒิ

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		ม.ศ.3-5 และเทียบเท่า	ป.กศ.และ เทียบเท่า	ป.กศ.สูง ขึ้นไป
1.	ไม่มีห้องสมุดหรือที่อ่านหนังสือประจำ หมู่บ้าน	4.142	3.999	4.190
2.	คนในบ้านไม่นิยมฟังวิทยุโทรทัศน์ภาค- ภาษาไทย	4.000	3.848	4.142
3.	ผู้ปกครองนิยมให้ลูกหลานไปเรียนใน ปอเนาะมากกว่า	3.000	4.000	3.952
4.	คนในบ้านของนักเรียนไม่มีใครพูดภาษา ไทยได้	3.285	3.757	3.952
5.	ผู้ปกครองไม่รวมมือกับโรงเรียนในการ สอนภาษาไทย	3.042	3.363	3.380
6.	โรงเรียนตั้งอยู่ในดินกันดาร ครูเดินทาง ไปสอนลำบาก	3.428	3.333	2.952
7.	ครูไม่สามารถติดต่อบริษัทหาหรือกับ ผู้ปกครองนักเรียนได้	2.857	3.090	3.190
8.	ผู้ปกครองยากจนจึงให้นักเรียนชวยงาน มากกว่าเรียน	3.571	3.757	3.785

จากตาราง 79 ปรากฏว่า ครูที่มีวุฒิ ม.ศ. 3 - 5 และเทียบเท่า และวุฒิ
ป.กศ.สูง ขึ้นไป ประสบปัญหาเรื่องไม่มีห้องสมุดหรือที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน
และคนในบ้านไม่นิยมฟังวิทยุโทรทัศน์ภาคภาษาไทย

ครูที่มีวุฒิ ป.กศ. และเทียบเท่า ประสบปัญหาเรื่องผู้ปกครองนิยมให้ลูกหลาน
ไปเรียนในขอนแก่นมากกว่า และไม่มีห้องสมุดหรือที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน

ตอน 9 ปัญหาในการสอนจำแนกตามภาษาพูดในครอบครัว

ก. ครูที่ใช้ภาษาพูดในครอบครัวต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับตัวครูมากน้อยดังนี้

ตาราง 80 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับตัวครูจำแนกตามภาษาพูดในครอบครัว

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		ภาษาไทยกลาง	ภาษาไทยถิ่นใต้	ภาษามลายู
1.	ครูไม่มีโอกาสรับความรู้ใหม่ ๆ มาปรับปรุงการสอน	3.545	2.487	2.444
2.	ครูไม่มีกำลังใจในการสอนเพราะสวัสดิการไม่เพียงพอ	3.636	2.553	2.333
3.	ครูไม่เข้าใจศาสนา วัฒนธรรมประเพณีของชาวมุสลิม	3.272	2.902	1.777
4.	ครูไม่สามารถติดต่อกับสมาคมกับครูปกครองของนักเรียนได้	3.272	2.756	2.555
5.	ครูไม่ได้รับการฝึกฝนเพื่อเป็นครูสอนภาษาไทยชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้โดยเฉพาะ	3.272	2.560	3.111
6.	ครูไม่มีความรู้ภาษามลายู ฟังไม่เข้าใจ และพูดไม่ได้	3.727	2.756	1.777
7.	ครูไม่รู้ลักษณะภาษาไทยที่จะเป็นปัญหาสำหรับเด็กมุสลิม	3.090	2.780	2.000
8.	ครูไม่รู้จักวิทยาเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง	2.727	2.634	2.333

ตาราง 80 (ต่อ)

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		ภาษาไทยกลาง	ภาษาไทยถิ่นใต้	ภาษามลายู
9.	ครูไม่รู้จักและทฤษฎีการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง	2.818	2.414	2.666
10.	ครูได้รับเงินเดือนต่ำกว่าทำงานอื่นเพื่อหารายได้มาชดเชย	2.363	2.268	3.000
11.	ครูไม่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยมาก่อน	2.727	2.365	2.444
12.	ครูไม่พอใจการงานที่ทำอยู่ เพราะต้องการย้ายกลับภูมิลำเนา	2.272	3.170	2.777
13.	ครูไม่มีเวลาเตรียมการสอนเพราะต้องทำงานอื่น	2.272	2.073	2.333
14.	ครูไม่รู้วิธีที่จะแนะนำให้นักเรียนออกเสียงภาษาไทยให้ถูกต้อง	2.545	2.000	2.555
15.	ครูไม่มีความรู้ในการทำและใช้อุปกรณ์การสอน	2.363	2.853	2.444
16.	ครูไม่ชอบศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีของชาวมุสลิม	2.272	2.024	1.333
17.	ครูพูดออกเสียงภาษาไทยไม่ได้ทุกเสียง	1.727	1.829	2.111
18.	ครูไม่ชอบการสอนภาษาไทย	1.727	1.779	1.666
19.	ครูไม่ชอบเด็กมุสลิม	1.727	1.779	1.444

จากตาราง 80 ปรากฏว่า ครูที่พูดภาษาไทยกลางประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องครูไม่มีความรู้ภาษามลายู ซึ่งไม่เข้าใจและพูดไม่ได้ ครูไม่มีความตั้งใจในการสอนเพราะสวัสดิการไม่เพียงพอ และครูไม่มีโอกาสรับความรู้ใหม่ ๆ มาปรับปรุงการสอน

ครูที่พูดภาษาไทยถิ่นใต้ประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องครูไม่พอใจการทำงานที่ทำอยู่ เพราะต้องการขยายกลับภูมิลำเนา และครูไม่เข้าใจศาสนา วัฒนธรรมประเพณีของชาวมุสลิม

ครูที่พูดภาษามลายูประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องครูไม่ได้รับการฝึกฝนเพื่อเป็นครูสอนภาษาไทยชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้โดยเฉพาะ และครูได้รับเงินเดือนต่ำ ต้องทำงานอื่นเพื่อหารายได้มาชดเชย

ข. ครูที่ใช้ภาษาพูดในครอบครัวต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์
 มากน้อยดังนี้

ตาราง 81 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์จำแนกตาม
 ภาษาพูดในครอบครัว

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		ภาษาไทยกลาง	ภาษาไทยถิ่นใต้	ภาษามลายู
1.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยสำรวจความ ต้องการของครู	3.454	3.634	3.555
2.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยมาสังเกตการ สอนของครู	3.363	3.219	3.444
3.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยแนะนำและ แสดงวิธีสอนให้ดู	3.000	3.048	2.666
4.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยสั่งให้ทำ แต่ไม่ ติดตามผลงาน	3.181	2.926	3.222
5.	ศึกษานิเทศก์ไม่เคยแนะนำหนังสือ หรือเอกสารใหม่ ๆ	3.090	2.926	2.555
6.	ครูใหญ่ไม่สนับสนุนการใช้เงินค่า บำรุงการศึกษาในการสร้าง อุปกรณ์การสอนให้เพียงพอ	2.545	2.341	2.222
7.	ครูใหญ่จัดครูสอนไม่เหมาะสมกับความ สามารถและความสนใจ	2.818	2.221	2.555
8.	ครูใหญ่ส่งเสริมกิจกรรมมากเกินไป จนเวลาเรียนไม่เพียงพอ	2.363	2.195	2.222
9.	ครูใหญ่ไม่สนับสนุนให้ครูไปอบรม หรือศึกษาหาความรู้	2.181	2.170	1.888

จากตาราง 81 ปรากฏว่า ครูที่พูดภาษาไทยกลาง กับครูที่พูดภาษามลายู ประสบปัญหาเรื่องศึกษานิเทศก์ไม่เคยสำรวจความต้องการของครู ศึกษานิเทศก์ไม่เคยมาสังเกตการสอนของครู และศึกษานิเทศก์ไม่เคยสั่งให้ทำแต่ไม่ติดตามผลงาน

ครูที่พูดภาษาไทยถิ่นใต้ ประสบปัญหาเรื่องศึกษานิเทศก์ไม่เคยสำรวจความต้องการของครู และศึกษานิเทศก์ไม่เคยมาสังเกตการสอนของครู

ค. ครูที่ใช้ภาษาพูดในครอบครัวต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอน
มากน้อยดังนี้

ตาราง 82 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอนจำแนกตาม
ภาษาพูดในครอบครัว

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		ภาษาไทยกลาง	ภาษาไทยถิ่นใต้	ภาษามลายู
1.	จุดมุ่งหมายกว้างและสูงเกินไป ปฏิบัติไม่ได้	3.181	2.951	3.000
2.	จุดมุ่งหมายยังเลื่อนลอย สับสน ไม่มีหลักเกณฑ์ยึดถือ	3.090	2.609	3.222
3.	ครูไม่สามารถหาวิธีปฏิบัติใหม่บรรลุ จุดมุ่งหมายได้	3.181	2.609	2.777
4.	ครูไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายว่ามุ่งหวัง ให้เด็กเกิดผลอะไร	2.545	2.221	2.333
5.	ไม่มีการประเมินผลว่าสอนบรรลุ จุดมุ่งหมายหรือไม่	2.272	2.099	2.666
6.	ครูสอนไปเรื่อย ๆ ไม่คำนึงถึงจุด มุ่งหมาย	2.181	2.097	2.444

จากตาราง 82 ปรากฏว่า ครูที่พูดภาษาไทยกลางกับครูที่พูดภาษาไทยถิ่นใต้ ประสบ
ปัญหาเรื่องจุดมุ่งหมายกว้างและสูงเกินไป ปฏิบัติไม่ได้ ครูไม่สามารถหาวิธีปฏิบัติใหม่บรรลุ
จุดมุ่งหมายได้ และจุดมุ่งหมายยังเลื่อนลอย สับสน ไม่มีหลักเกณฑ์ยึดถือ

ครูที่พูดภาษามลายูประสบปัญหาเรื่องจุดมุ่งหมายยังเลื่อนลอย สับสน ไม่มีหลัก
เกณฑ์ยึดถือ และจุดมุ่งหมายกว้างและสูงเกินไป ปฏิบัติไม่ได้

- ง. ครูที่ใช้ภาษาพูดในครอบครัวต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอนมากน้อยดังนี้

ตาราง 83 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอนจำแนกตามภาษาพูดในครอบครัว

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		ภาษาไทยกลาง	ภาษาไทยถิ่นใต้	ภาษามลายู
1.	เนื้อหาหนักเกินไปสอนไม่ทัน	2.727	2.487	2.666
2.	เนื้อหาเป็นเรื่องไกลตัวนักเรียนเกินไป	3.090	2.390	2.333
3.	เนื้อหายังสับสนไม่มีหลักเกณฑ์ชัดเจน	2.727	2.512	3.111
4.	เนื้อหายากเกินความสามารถของนักเรียน	2.727	2.439	2.777
5.	เนื้อหาขัดกับศาสนา วัฒนธรรมประเพณีของชาวมุสลิม	2.181	2.221	1.777
6.	ครูไม่บรรยายละเอียดของเนื้อหาที่จะสอน	2.545	2.001	2.555
7.	ครูไม่รู้ว่าจะสอนอะไรก่อนอะไรหลัง	2.545	1.975	2.333
8.	ครูไม่ทราบว่าจะต้องสอนอะไรบ้าง	2.090	1,975	2.111

จากตาราง 83 ปรากฏว่า ครูที่พูดภาษากลางประสบปัญหามาก เรื่องเนื้อหาเป็นเรื่องไกลตัวนักเรียนเกินไป

ครูที่พูดภาษาไทยถิ่นใต้ กับครูที่พูดภาษามลายูประสบปัญหามาก เรื่องเนื้อหายังสับสนไม่มีหลักเกณฑ์ชัดเจน

จ. ครูที่ใช้ภาษาพูดในครอบครัวต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรม
มากน้อยดังนี้

ตาราง 84 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรมจำแนกตามภาษาพูด
ในครอบครัว

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		ภาษาไทยกลาง	ภาษาไทยถิ่นใต้	ภาษามลายู
1.	นักเรียนเรียนภาษาไทยแล้วไม่สามารถนำไปใช้ในสังคมได้	3.272	2.756	2.666
2.	ครูฝึกนักเรียนเป็นรายคนไม่ได้ เพราะนักเรียนมีมากเกินไป	3.090	2.682	2.777
3.	การสอนเป็นพฤติกรรมที่จำเจน่าเบื่อหน่าย	3.000	2.536	2.333
4.	ครูต้องสอนซ้ำแล้วซ้ำอีกในเรื่องเดียวกัน ทำให้เกิดความเบื่อ	2.545	2.463	2.444
5.	สอนตามความเคยชินไม่มีการปรับปรุงวิธีสอนใหม่ ๆ	2.454	2.243	2.444
6.	จัดกิจกรรมการเรียนไม่ได้เพราะเวลาไม่พอ	2.545	2.221	2.333

จากตาราง 84 ปรากฏว่า ครูที่พูดภาษาไทยกลางกับครูที่พูดภาษาไทยถิ่นใต้ประสบปัญหาเรื่องนักเรียนเรียนภาษาไทยแล้วไม่สามารถนำไปใช้ในสังคมได้ ครูฝึกนักเรียนเป็นรายคนไม่ได้เพราะนักเรียนมีมากเกินไป และการสอนเป็นพฤติกรรมที่จำเจน่าเบื่อหน่าย

ครูที่พูดภาษามลายูประสบปัญหาเรื่องครูฝึกนักเรียนเป็นรายคนไม่ได้ เพราะนักเรียนมีมากเกินไป และนักเรียนเรียนภาษาไทยแล้วไม่สามารถนำไปใช้ในสังคมได้

ฉ. ครูที่ใช้ภาษาพูดในครอบครัวต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน
มากน้อยดังนี้

ตาราง 85 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนจำแนกตามภาษาพูด
ในครอบครัว

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		ภาษาไทยกลาง	ภาษาไทยถิ่นใต้	ภาษามลายู
1.	ไม่มีเครื่องบันทึกเสียง แขนเสียงและ เครื่องเล่นแผ่นเสียง	3.454	3.926	2.000
2.	ขาดแคลนของจริงและหนังสือต่าง ๆ	3.363	2.829	3.777
3.	ไม่มีหนังสือภาษาไทยเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรมประเพณีมุสลิม	2.727	3.829	2.888
4.	ไม่มีหนังสือนิทานสำหรับเด็ก	3.454	3.414	2.666
5.	ไม่มีบทประพันธ์ง่าย ๆ สำหรับเด็ก	3.454	3.390	3.111
6.	ไม่มีแบบฝึกหัดสำหรับฝึกฟังและฝึกออก เสียง	3.727	3.536	2.444
7.	ไม่มีแผนภูมิแสดงวิธีออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ภาษาไทย	2.909	3.439	2.888
8.	ไม่มีอุปกรณ์สำหรับฝึกความพร้อมทางการ อ่านและเขียน	3.090	3.414	666
9.	ขาดแคลนหนังสือคู่มือครู	3.545	3.073	5
10.	ขาดแคลนรูปภาพ	3.090	3.170	
11.	ขาดแคลนบัตรคำ	2.818	2.682	
12.	ไม่มีเกมส์และบทเพลงสำหรับเด็ก	2.454	2.390	2.2

จากตาราง 85 ปรากฏว่า ครูที่พูดภาษาไทยกลางประสบปัญหา มาก เรื่องไม่มีแบบ
ฝึกหัดสำหรับฝึกฟังและฝึกออกเสียง และขาดแคลนหนังสือคู่มือครู

ครูที่พูดภาษาไทยถิ่นใต้ประสบปัญหา มาก เรื่องไม่มีเครื่องบันทึกเสียง แผ่นเสียงและ
เครื่องเล่นแผ่นเสียง ไม่มีหนังสือภาษาไทยเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรมประเพณี สดิม ไม่มีแบบ
ฝึกหัดสำหรับฝึกฟังและฝึกออกเสียง

ครูที่พูดภาษามลายูประสบปัญหา มาก เรื่องขาดแคลนของจริงและหุ่นจำลองต่าง ๆ
ไม่มีบทประพันธ์ต่าง ๆ สำหรับเด็ก

๒. ครูที่ใช้ภาษาพูดในครอบครัวต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลมากน้อยดังนี้

ตาราง 86 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลจำแนกตามภาษาพูดในครอบครัว

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		ภาษาไทยกลาง	ภาษาไทยถิ่นใต้	ภาษามลายู
1.	ขาดแคลนอุปกรณ์ในการวัดผล	3.454	3.190	2.777
2.	ครูไม่มีความรู้ในวิธีการวัดผล	2.636	2.487	2.111
3.	ไม่ค่อยได้มีการวัดผลกัน	2.181	2.463	2.000

จากตาราง 86 ปรากฏว่า ครูทั้งสามกลุ่มประสบปัญหาเพียงปานกลาง เรื่องขาดแคลนอุปกรณ์การวัดผล

๗. ครูที่ใช้ภาษาพูดในครอบครัวต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนมากน้อยดังนี้

ตาราง 87 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนจำแนกตามภาษาพูดในครอบครัว

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		ภาษาไทยกลาง	ภาษาไทยถิ่นใต้	ภาษามลายู
1.	นักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน	4.000	2.824	3.555
2.	นักเรียนไม่มีแบบเรียนและเครื่องเขียนเพราะยากจน	3.545	3.609	4.111
3.	นักเรียนขาดเรียนเสมอ	3.545	3.536	2.777
4.	นักเรียนไม่เห็นความจำเป็นและประโยชน์ในการเรียนภาษาไทย	3.454	2.731	2.777
5.	นักเรียนมีเวลาเรียนภาษาไทยน้อยเกินไป	3.636	3.024	2.333
6.	นักเรียนมีสุขภาพทางร่างกายไม่สมบูรณ์	3.090	3.268	2.333
7.	นักเรียนประหม่า อาย ก้าว และถ่อมตนทำให้เรียนภาษาไทยไม่ได้ดี	3.000	2.829	2.777
8.	นักเรียนไม่ยอมออกเสียงหรือพูดภาษาไทย เพราะเชื่อว่าขัดกับหลักศาสนาอิสลาม	3.181	2.804	2.000
9.	นักเรียนคนอื่น ๆ หัวเราะเยาะเพื่อนเมื่อเพื่อนพูดภาษาไทย	2.272	2.609	2.222
10.	นักเรียนทำอะไร ๆ ไม่ได้ตามที่ครูสอน	2.545	2.658	2.333
11.	นักเรียนไม่รู้ลึกเป็นกันเองกับครูและไม่ศรัทธาตัวครู	2.454	2.443	1.888

จากตาราง 87 ปรากฏว่า ครูที่พูดภาษาไทยกลางประสบปัญหา มาก เรื่องนักเรียน
ไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน นักเรียนมีเวลาเรียนภาษาไทยน้อยเกินไป นักเรียน
ไม่มีแบบเรียนและเครื่องเขียนเพราะยากจน และนักเรียนขาดเรียนเสมอ

ครูที่พูดภาษาไทยถิ่นใต้ประสบปัญหา มาก เรื่องนักเรียนไม่มีแบบเรียนและเครื่องเขียน
เพราะยากจน และนักเรียนขาดเรียนเสมอ

ครูที่พูดภาษามลายูประสบปัญหา มาก เรื่องนักเรียนไม่มีแบบเรียนและเครื่องเขียน
เพราะยากจน

๗. ครูที่ใช้ภาษาพูดในครอบครัวต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อมมากน้อยดังนี้

ตาราง 88 แสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อมจำแนกตามภาษาพูดในครอบครัว

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		ภาษาไทยกลาง	ภาษาไทยถิ่นใต้	ภาษามลายู
1.	ไม่มีห้องสมุดหรือห้องหนังสือประจำหมู่บ้าน	4.363	4.024	3.666
2.	คนในบ้านไม่นิยมฟังวิทยุโทรทัศน์ภาคภาษาไทย	4.000	4.097	3.777
3.	ผู้ปกครองนิยมให้ลูกหลานไปเรียนในปอเนาะมากกว่า	4.454	3.902	3.000
4.	คนในบ้านของนักเรียนไม่มีใครพูดภาษาไทยได้	3.272	2.707	3.666
5.	ผู้ปกครองไม่ร่วมมือกับโรงเรียนในการสอนภาษาไทย	3.727	3.390	2.555
6.	โรงเรียนตั้งอยู่ในถิ่นกันดาร ครูเดินทางไปสอนลำบาก	3.363	2.935	3.444
7.	ครูไม่สามารถติดต่อปรึกษาหารือกับผู้ปกครองนักเรียนได้	3.636	3.097	2.444
8.	ผู้ปกครองยากจนถึงให้นักเรียนช่วยงานบ้านมากกว่าเรียน	3.454	3.829	3.444

จากตาราง 88 ปรากฏว่า ครูที่พูดภาษาไทยกลางประสบปัญหาการ เรียนรู้ผู้ปกครอง นิยมให้ลูกหลานไปเรียนในปอเนาะมากกว่า ไม่มีห้องสมุดหรือที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน และ คนในบ้านไม่นิยมฟังวิทยุโทรทัศน์ภาคภาษาไทย

ครูที่พูดภาษาไทยถิ่นใต้ประสบปัญหาการ เรียนรู้คนในบ้านไม่นิยมฟังวิทยุโทรทัศน์ภาค ภาษาไทย ไม่มีห้องสมุดหรือที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน และผู้ปกครองนิยมให้ลูกหลานไปเรียน ในปอเนาะมากกว่า

ครูที่พูดภาษามลายูประสบปัญหาการ เรียนรู้คนในบ้านไม่นิยมฟังวิทยุโทรทัศน์ภาคภาษา ไทย ไม่มีห้องสมุดหรือที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน และคนในบ้านไม่มีใครพูดภาษาไทยได้

ตอน 10 ทดสอบสมมุติฐาน

ตาราง 89 เปรียบเทียบความแตกต่างของการประสมปัญหาของครูต่างเพศกัน

ประเภทของปัญหา	ชาย		หญิง		t
	\bar{x}	s^2	\bar{x}	s^2	
ปัญหาเกี่ยวกับครู	46.639	19.624	44.505	22.715	2.505*
ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์	26.599	11.558	23.961	18.457	3.751*
ปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย	15.520	5.249	15.207	5.798	0.716
ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหา	19.991	6.972	17.858	7.964	3.948*
ปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรม	15.692	6.921	15.025	6.046	1.401
ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์	33.124	17.433	39.771	19.345	-3.325*
ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล	8.172	5.884	7.367	8.646	1.637
ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน	33.757	13.333	33.127	14.479	0.908
ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อม	29.148	10.632	29.194	10.841	-0.070
รวมทุกประเภท	232.642	97.406	226.015	114.291	3.482*

* มีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 89 ปรากฏว่า

ครูผู้ชายประสมปัญหาเกี่ยวกับตัวครู ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ เนื้อหาในการสอนมากกว่าครูผู้หญิง อย่างมีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับ .01

ครูผู้หญิงประสมปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์มากกว่าครูผู้ชาย อย่างมีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับ .01

เมื่อรวมปัญหาทุกประเภท ครูผู้ชายประสมปัญหาในการสอนมากกว่าครูผู้หญิง อย่างมีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 90 เปรียบเทียบความแตกต่างของการประสพปัญหาของครูที่นับถือศาสนา
ต่างกัน

ประเภทของปัญหา	ศาสนาพุทธ		ศาสนาอิสลาม		t.
	\bar{x}	s^2	\bar{x}	s^2	
ปัญหาเกี่ยวกับครู	46.154	21.121	41.911	37.124	3.196 *
ปัญหาที่เกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์	25.342	12.741	24.747	10.151	0.801
ปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย	15.057	6.710	16.915	1.116	5.624 *
ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหา	18.730	8.156	20.997	2.829	5.056 *
ปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรม	14.998	5.321	14.415	6.364	1.209
ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์	39.974	18.675	34.380	16.168	6.394 *
ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล	10.345	13.744	7.183	4.469	5.709 *
ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน	34.852	14.476	29.746	12.292	6.218 *
ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนและสิ่งแวดล้อม	30.365	10.902	25.414	28.376	4.355 *
รวมทุกประเภท	235.817	111.846	215.307	118.849	8.309 *

* มีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 90 ปรากฏว่า

ครูที่นับถือศาสนาพุทธประสพปัญหาเกี่ยวกับครู อุปกรณ์ การวัดผล นักเรียน ผู้ปกครอง และสิ่งแวดล้อมมากกว่าครูที่นับถือศาสนาอิสลามอย่างมีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับ .01

ครูที่นับถือศาสนาอิสลามประสพปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย เนื้อหา มากกว่าครูที่นับถือศาสนาพุทธ อย่างมีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับ .01

เมื่อรวมปัญหาทุกประเภท ครูที่นับถือศาสนาพุทธประสพปัญหาในการสอนมากกว่าครูที่นับถือศาสนาอิสลามอย่างมีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 91 เปรียบเทียบความแตกต่างของการประสพปัญหาของครูที่มีภูมิลำเนา
ต่างกัน

ประเภทของปัญหา	ภูมิลำเนาไกลโรงเรียน		ภูมิลำเนาใกล้โรงเรียน		t
	\bar{x}	s^2	\bar{x}	s^2	
ปัญหาเกี่ยวกับครู	46.574	21.602	42.650	25.595	4.128*
ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์	25.409	14.903	23.950	12.753	2.029
ปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย	16.167	6.505	13.150	6.994	4.985*
ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหา	19.875	7.859	16.450	10.296	6.046*
ปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรม	16.095	6.683	13.600	9.574	4.549*
ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์	38.209	28.859	37.850	18.011	0.400
ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล	7.949	2.963	7.850	5.957	0.214
ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน	33.237	23.256	31.200	12.954	2.613*
ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนและสิ่งแวดล้อม	28.727	10.903	29.625	10.042	-1.448
รวมทุกประเภท	222.242	123.533	216.325	112.176	7.665*

* มีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 91 ปรากฏว่า

ครูที่มีภูมิลำเนาไกลโรงเรียนประสบปัญหาเกี่ยวกับตัวครู จุดมุ่งหมาย เนื้อหา วิธีสอน และกิจกรรม นักเรียน มากกว่าครูที่มีภูมิลำเนาใกล้โรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับ .01

เมื่อรวมปัญหาทุกประเภท ครูที่มีภูมิลำเนาไกลโรงเรียน ประสบปัญหาในการสอนมากกว่าครูที่มีภูมิลำเนาใกล้โรงเรียนที่สอนอย่างมีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 92 เปรียบเทียบความแตกต่างของการประสพปัญหาของครูที่มีจำนวน
ปีสอนต่างกัน

ประเภทของปัญหา	กลุ่มสอน 1-3 ปี		กลุ่มสอน 4 ปีขึ้นไป		t
	\bar{x}	s^2	\bar{x}	s^2	
ปัญหาเกี่ยวกับครู	46.38	27.339	43.777	18.711	2.398*
ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์	25.197	12.471	23.873	8.730	2.064
ปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย	15.375	6.317	14.625	5.940	1.481
ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหา	20.942	20.031	18.123	7.200	4.287*
ปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรม	15.264	6.271	14.498	5.911	1.518
ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์	39.307	17.273	37.247	15.701	2.492*
ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล	8.087	2.519	7.436	2.362	2.041
ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน	33.885	16.165	31.811	15.453	2.547*
ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อม	28.730	13.939	28.999	7.748	-0.426
รวมทุกประเภท	232.775	122.325	220.389	87.756	6.115*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 92 ปรากฏว่า

ครูที่เคยสอน 1 - 3 ปี ประสพปัญหาเกี่ยวกับตัวครู เนื้อหา อุปกรณ์ และตัวนักเรียนมากกว่าครูที่เคยสอน 4 ปีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับ .01

เมื่อรวมปัญหาทุกประเภท ครูที่เคยสอน 1 - 3 ปี ประสพปัญหามากกว่าครูที่เคยสอน 4 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 93 เปรียบเทียบความแตกต่างของการประสมปัญหาของครูที่มีอายุต่างกัน

ประเภทของปัญหา	SS _b	SS _w	SS _t	df _b	df _w	df _t	MS _b	MS _w	F
ปัญหาเกี่ยวกับครู	212.0210	-428.2067	-216.1857	2	36	38	106.0105	-11.8946	-8.912*
ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและ ศึกษานิเทศก์	0.7669	0.0636	0.8305	2	16	18	0.3834	0.0039	98.307*
ปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย	0.2351	5.1108	5.3459	2	10	12	0.1175	0.5110	0.229
ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหา	4.7107	-1.6073	3.1034	2	14	16	2.3553	0.1148	-20.516*
ปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและ กิจกรรม	0.2010	-1.3413	-1.1403	2	10	12	0.1005	-0.1341	-0.749
ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์	286.7033	-277.9923	8.7110	2	22	24	143.3516	-12.6360	-11.344*
ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล	0.2530	-0.3460	-0.0930	2	4	6	0.1265	-0.0865	-1.461
ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน	1.1393	-6.6050	-5.4657	2	20	22	0.5696	-0.3302	-1.725
ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และ สิ่งแวดล้อม	6.7092	40.1443	46.8535	2	14	16	3.3546	2.8674	1.168
รวมทุกประเภท	981.7526	-343.0077	638.7449	2	162	164	490.8765	-2.1173	-231.840*

* มีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 93 ปรากฏว่า

ครูที่มีอายุต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับตัวครู ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ เนื้อหาและอุปกรณ์ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับ .01

เมื่อรวมปัญหาทุกประเภทครูที่มีอายุต่างกันประสบปัญหาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 94 เปรียบเทียบความแตกต่างของการประสมปัญหาของครูที่มีวุฒิต่างกัน

ประเภทของปัญหา	SS _b	SS _w	SS _t	df _b	df _w	df _t	MS _b	MS _w	F
ปัญหาเกี่ยวกับครู	234.4968	-446.8617	-212.3649	2	36	38	117.2484	-12.4127	-9.445*
ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์	1.0803	-1.9758	-0.8955	2	16	18	0.5401	-0.1234	-4.376**
ปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย	0.6989	23.5159	24.2148	2	10	12	0.3494	2.3515	0.148
ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหา	3.3073	-3.4081	-0.1008	2	14	16	1.6536	-0.2434	-6.793**
ปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอน และกิจกรรม	0.3682	30.7442	31.1124	2	10	12	0.1814	3.0744	0.059
ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์	293.0622	-283.1663	9.8959	2	22	24	146.5311	-12.8711	-11.384*
ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล	0.3315	-1.0255	-0.6940	2	4	6	0.1657	0.2563	-0.646
ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน	2.9624	194.9437	197.9061	2	20	22	1.4812	9.7471	0.151
ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน และสิ่งแวดล้อม	3.8200	-3.3115	0.5085	2	14	16	1.9100	-0.2365	8.076*
รวมทุกประเภท	-1.9425	-316.2718	-318.2143	2	162	164	-0.9712	-1.9522	0.497

* มีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับ .01 ** มีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 94 ปรากฏว่า

ครูที่มีวุฒิต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับตัวครู อุปกรณ์และเกี่ยวกับผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อมต่างกันอย่างน้อยมีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับ .01 และประสบปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ และเกี่ยวกับเนื้อหาต่างกันอย่างน้อยมีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับ .05

เมื่อรวมปัญหาทุกประเภท ครูที่มีวุฒิต่างกันประสบปัญหาไม่แตกต่างกัน

ตาราง 95 เปรียบเทียบความแตกต่างของการประสมปัญหาของครูที่มีภาษาพูดในครอบครัวต่างกัน

ประเภทของปัญหา	SS _b	SS _w	SS _t	df _b	df _w	df _t	MS _b	MS _w	F
ปัญหาเกี่ยวกับครู	224.0435	198.9099	25.1336	2	36	38	112.0217	5.5252	20.274*
ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์	0.1759	3.4185	3.5944	2	16	18	0.0879	0.2136	0.411
ปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย	- 9.5155	10.4318	0.9163	2	10	12	- 4.7577	1.0431	- 4.561**
ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหา	- 1.9854	3.1688	1.9834	2	14	16	- 0.9927	0.2263	- 4.342**
ปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอน และกิจกรรม	0.4263	48.8072	49.2275	2	10	12	0.2131	4.8807	0.045
ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์	0.4004	37.8020	38.2024	2	22	24	0.2002	1.7172	0.116
ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล	3.3314	- 15.7289	- 12.3975	2	4	6	1.6657	- 3.9322	0.423
ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน	3.2046	- 125.3975	- 122.1929	2	20	22	1.6023	- 6.2698	- 0.255
ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน สิ่งแวดล้อม	- 28.1429	26.5674	- 1.5815	2	14	16	- 14.0714	1.8976	- 7.150*
รวมทุกประเภท	- 359.1804	268.9389	109.7585	2	162	164	- 179.5902	2.8946	- 61.331*

* มีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับ .01

** มีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 95 ปรากฏว่า

ครูที่ใช้ภาษาพูดในครอบครัวต่างกันประสบปัญหาเกี่ยวกับตัวครู และเกี่ยวกับผู้ปกครอง และสิ่งแวดล้อมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับ .01 และประสบปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย และเนื้อหาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับ .05

เมื่อรวมปัญหาทุกประเภท ครูที่ใช้ภาษาพูดต่างกันประสบปัญหาในการสอนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับ .01

ตอน 11 การปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาในการสอน

ก. ครูพยายามแก้ปัญหาเกี่ยวกับตัวครูมากน้อยดังนี้

ตาราง 96 แสดงค่าเฉลี่ยความพยายามแก้ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย
1.	เป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียนในการพูดและออกเสียงภาษาไทยโดยพยายามให้ถูกต้อง	4.114
2.	ให้ความรักและมีทัศนคติที่ดีต่อเด็กมุสลิม	3.934
3.	ศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ เสมอ	3.720
4.	พยายามเตรียมการสอนอย่างดีเสมอ	3.573
5.	ศึกษาวิธีทำและวิธีใช้อุปกรณ์การสอนเสมอ	3.442
6.	พยายามศึกษาทฤษฎีการสอนใหม่ ๆ และนำมาใช้	3.409
7.	พยายามติดต่อสมาคมกับครูปกครองนักเรียนเสมอ	3.228
8.	พยายามไปดูการสอนและขอคำแนะนำจากครูที่ชำนาญหรือเพื่อนครูด้วยกัน	3.114
9.	สนใจศึกษาศาสตร์ วัฒนธรรมประเพณีของชาวมุสลิม	3.098
10.	ศึกษาภาษามลายูจนฟังเข้าใจและสามารถพูดได้	3.032
11.	ศึกษาลักษณะข้อแตกต่างระหว่างภาษาไทยกับภาษามลายู	2.950

จากตาราง 96 ปรากฏว่า ครูพยายามมาก เรื่องเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียนในการพูดและออกเสียงภาษาไทยโดยพยายามให้ถูกต้อง ให้ความรักและมีทัศนคติที่ดีต่อเด็กมุสลิม ศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ เสมอ และพยายามเตรียมการสอนอย่างดีเสมอ

เรื่องอื่น ๆ นอกจากนั้นครูพยายามน้อย

ข. ครูพยายามแก้ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์มากขึ้น

ตาราง 97 แสดงค่าเฉลี่ยความพยายามแก้ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย
1.	ทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างดีที่สุดแม้เป็นงานที่ไม่ถนัด	3.377
2.	ปรึกษากับเพื่อนครูเพื่อปรับปรุงการสอน	3.311
3.	พยายามแมงนักเรียนสอนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ	3.098
4.	จัดทำและหาอุปกรณ์การสอนเองโดยไม่ใช้งบประมาณ	3.065
5.	ออกเงินส่วนตัวใช้ในการสอน	3.065
6.	ไปขอคำแนะนำเกี่ยวกับการสอนจากศึกษานิเทศก์	2.245
7.	สอนพิเศษนอกเวลาแก่นักเรียน	2.065

จากตาราง 97 ปรากฏว่า ครูพยายามน้อย เรื่องสอนพิเศษนอกเวลาแก่นักเรียน และไปขอคำแนะนำเกี่ยวกับการสอนจากศึกษานิเทศก์

เรื่องอื่น ๆ นอกจากนั้นครูพยายามปานกลาง

ค. ครูพยายามแก้ปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอนมากน้อยดังนี้

ตาราง 98 แสดงค่าเฉลี่ยความพยายามแก้ปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอน

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย
1.	การสอนทุกครั้งมีจุดมุ่งหมายว่าจะให้นักเรียนได้อะไร	3.704
2.	พยายามปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย	3.688
3.	ชี้แจงให้นักเรียนเห็นจุดมุ่งหมายในการเรียนภาษาไทย	3.639
4.	จัดระเบียบจุดมุ่งหมายให้เหมาะสมกับนักเรียนในห้องเรียน	3.639
5.	สนใจศึกษาจุดมุ่งหมายอย่างละเอียดทุกแง่มุม	3.360

จากตาราง 98 ปรากฏว่า ครูพยายามเพียงปานกลาง เรื่องสนใจศึกษาจุดมุ่งหมายอย่างละเอียดทุกแง่มุม

เรื่องอื่น ๆ นอกจากนั้นครูพยายามมาก

ง. ครูพยายามแก้ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอนมากน้อยดังนี้

ตาราง 99 แสดงค่าเฉลี่ยความพยายามแก้ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอน

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย
1.	พยายามทำให้เนื้อหาเป็นสิ่งที่ง่ายสำหรับนักเรียน	3.950
2.	นำเรื่องราวในชีวิตประจำวันของนักเรียนมาแทรกในเนื้อหา	3.803
3.	จัดระเบียบเนื้อหาที่สอนให้เหมาะกับเด็กในท้องถิ่น	3.622
4.	ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่จะสอนทุกแง่มุม	3.409
5.	นำศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีมุสลิม มาแทรกในเนื้อหา	3.098

จากตาราง 99 ปรากฏว่า ครูพยายามเพียงปานกลาง เรื่องศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่จะสอนทุกแง่มุม และนำศาสนา วัฒนธรรมประเพณีมุสลิม มาแทรกในเนื้อหาเรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้ครูพยายามมาก

จ. ครูพยายามแก้ปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรมมากน้อยดังนี้

ตาราง 100 แสดงค่าเฉลี่ยความพยายามแก้ปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรม

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย
1.	เราใจให้นักเรียนสนใจและอยากเรียนภาษาไทย	3.967
2.	ทำบรรยากาศในห้องเรียนให้สนุกสนานน่าเรียน	3.918
3.	วิธีสอนเน้นวิธีที่จะให้นักเรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.901
4.	พยายามฝึกนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.786
5.	พยายามหาวิธีสอนใหม่ ๆ มาทดลองใช้เสมอ	3.557

จากตาราง 100 ปรากฏว่าการแก้ปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรมนั้น ครูพยายามมาก

ฉ. ครูพยายามแก้ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนมากน้อยดังนี้

ตาราง 101 แสดงค่าเฉลี่ยความพยายามแก้ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย
1.	ทำบัตรคำใช้ในการสอนเอง	3.885
2.	หารูปภาพมาประกอบการสอนเอง	3.852
3.	จัดหาคู่มือครูมาศึกษาด้วยตนเอง	2.934
4.	สร้างแบบฝึกหัดฝึกการฟังและออกเสียงภาษาไทยเอง	2.885
5.	จัดหาหนังสือประกอบการอ่านมาให้นักเรียนอ่าน	2.868
6.	คิดเกมส์และบทเพลงประกอบการสอนภาษาไทยขึ้นเอง	2.786
7.	สะสมของจริงและทำหุ่นจำลองไว้ประกอบการสอน	2.770
8.	หาและทำอุปกรณ์ฝึกความพรวดทางภาษาด้วยตนเอง	2.737
9.	หาแบบเรียนไว้ให้นักเรียนยืม	2.721
10.	เขียนแผนภูมิแสดงวิธีการออกเสียงภาษาไทยขึ้นเอง	2.590
11.	คิดแก่นิทานใส่ประกอบการสอนด้วยตนเอง	2.459
12.	หาบทประพันธ์ง่าย ๆ มาใช้สอนนักเรียนเอง	2.344
13.	จัดหาหนังสือภาษาไทยที่เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีของชาวมุสลิมมาให้นักเรียนยืมอ่าน	2.081
14.	จัดหาแผ่นเสียงและเครื่องบันทึกเสียงมาใช้ประกอบการสอนเอง	1.622

จากตาราง 101 ปรากฏว่า ครูพยายามมาก เรื่องทำบัตรคำใช้ในการสอนและหารูปภาพมาประกอบการสอนเอง

ครูพยายามเรื่องต่อไปนี้เพียงเล็กน้อยคือ จัดหาแผ่นเสียงและเครื่องบันทึกเสียงมาใช้ประกอบการสอนเอง จัดหาหนังสือภาษาไทยเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีมุสลิมมาให้นักเรียนยืมอ่าน หาบทประพันธ์ง่าย ๆ มาใช้สอนนักเรียนเอง และคิดแก่นิทานใส่ประกอบการสอนด้วยตนเอง เรื่องนอกจากนี้ครูพยายามปานกลาง

ข. ครูพยายามแก้ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลมาน้อยดังนี้

ตาราง 102 แสดงค่าเฉลี่ยความพยายามแก้ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย
1.	วัดผลการเรียนทุกครั้งที่สอนจบเรื่องหนึ่ง ๆ	3.098
2.	ศึกษาวิธีวัดผลด้วยตนเอง	3.065
3.	ผลิตอบรับการวัดผลด้วยตนเอง	2.852

จากตาราง 102 ปรากฏว่า ครูพยายามแก้ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลเพียงปานกลาง

ข. ครูพยายามแก้ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนมาน้อยดังนี้

ตาราง 103 แสดงค่าเฉลี่ยการพยายามแก้ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย
1.	ให้ความเมตตากรุณาแก่นักเรียน	4.233
2.	พยายามทำตัวเป็นกันเองกับนักเรียน	4.163
3.	พยายามทำให้นักเรียนชอบการเรียนภาษาไทย	4.143
4.	ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาไทยทั้งในโรงเรียนและในชุมชน	4.114
5.	พยายามสนับสนุนและให้กำลังใจแก่นักเรียน	4.000
6.	ทำให้นักเรียนเรียนภาษาไทยด้วยความสนุกสนาน	3.803
7.	ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจวิธีเรียนภาษาไทย	3.590
8.	พยายามสอนเรื่องหนึ่ง ๆ ให้ได้ผลในการสอนครั้งเดียว	3.590

จากตาราง 103 ปรากฏว่า ครูพยายามน้อย เรื่องพยายามสอนเรื่องหนึ่ง ๆ ให้ได้ผลในการสอนครั้งเดียว ส่วนเรื่องอื่น ๆ ครูพยายามมาก

๗. ครูพยายามแก้ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อมมากน้อยดังนี้

ตาราง 104 แสดงค่าเฉลี่ยความพยายามแก้ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อม

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย
1.	พยายามติดต่อสมาคมกับผู้ปกครองนักเรียน	3.180
2.	ชี้แจงให้ผู้ปกครองนักเรียนเห็นความสำคัญของภาษาไทย	3.147
3.	จัดกีฬา การรื่นเริง การประชุม กิจทางศาสนาในโรงเรียน เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน	3.000
4.	ให้ความรู้ด้านเกษตร อนามัย และอื่น ๆ แก่ชุมชน	3.000
5.	จัดห้องสมุดในโรงเรียนเพื่อบริการนักเรียนและชุมชน	2.557
6.	แนะนำให้ผู้ปกครองนักเรียนพึงข่าวสารความรู้จากวิทยุโทรทัศน์ภาคภาษาไทย	2.508
7.	เปิดสอนภาษาไทยเป็นพิเศษในโรงเรียนให้ชาวบ้านมาเรียน	1.836

จากตาราง 104 ปรากฏว่า ครูพยายามน้อย เรื่องเปิดสอนภาษาไทยเป็นพิเศษในโรงเรียนให้ชาวบ้านมาเรียน ส่วนเรื่องอื่น ๆ ครูพยายามมาก

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสำรวจสภาพการสอน ปัญหาในการสอนและการปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาของครูในการสอนภาษาไทยชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ในจังหวัดยะลา
2. เพื่อศึกษาว่าครูที่มีเพศ อายุ วุฒิ ศาสนา ภาษาพูดในครอบครัว ภูมิลำเนา และจำนวนปีที่สอนชั้นเด็กเริ่มเรียนต่างกัน จะประสบปัญหาในการสอนเหมือนกันหรือต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นชุดหนึ่ง โดยคำแนะนำและแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษากลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นครูสอนชั้นเด็กเริ่มเรียนที่นักเรียนพูดภาษาไทยไม่ได้สังกัดโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดยะลาจำนวน 122 คน

การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้ครูตอบและรวบรวมกลับด้วยตนเอง โดยให้เวลาตอบประมาณ 1 เดือน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทาค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาในแต่ละรายการ
2. เปรียบเทียบการประสบปัญหาในการสอนของครูที่มีเพศ ศาสนา ภูมิลำเนา และจำนวนปีที่สอนต่างกัน โดยใช้ค่าทดสอบวิกฤติ (t - test)
3. เปรียบเทียบการประสบปัญหาในการสอนของครูที่มีอายุ วุฒิ และภาษาพูดในครอบครัวต่างกัน โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance)

สรุปปัญหาในการสอน

ครูสอนภาษาไทยชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ในโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดยะลา ประสบปัญหาในการสอนประเภทต่าง ๆ มาก และปานกลางตามลำดับ คือ

ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อม ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์
 ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู
 ปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย ปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรม และปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหา
 ถึงรายละเอียดของปัญหาแต่ละประเภทดังนี้

ก. ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน

1. นักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน
2. นักเรียนไม่มีแบบเรียนและเครื่องเขียนเพราะยากจน
3. นักเรียนขาดเรียนเสมอ
4. นักเรียนไม่เห็นความจำเป็นและประโยชน์ในการเรียนภาษาไทย
5. นักเรียนมีเวลาเรียนภาษาไทยน้อยเกินไป
6. นักเรียนมีสุขภาพทางร่างกายไม่สมบูรณ์
7. นักเรียนประหม่า อาย กลัวและลนทมทำให้เรียนภาษาไทยไม่ได้ดี
8. นักเรียนไม่ยอมออกเสียงหรือพูดภาษาไทย เพราะเชื่อว่าขัดกับหลักศาสนาอิสลาม
9. นักเรียนคนอื่น ๆ หัวเราะเยาะเพื่อนเมื่อเพื่อนพูดภาษาไทย

ข. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อม

1. ไม่มีห้องสมุดหรือห้องหนังสือประจำหมู่บ้าน
2. คนในหมู่บ้านไม่นิยมฟังวิทยุโทรทัศน์ภาคภาษาไทย
3. ผู้ปกครองนิยมให้ลูกหลานไปเรียนในเปลาะเนาะมากกว่า
4. คนในมาชนของนักเรียนไม่มีใครพูดภาษาไทยได้
5. ผู้ปกครองไม่ร่วมมือกับโรงเรียนในการสอนภาษาไทย
6. โรงเรียนตั้งอยู่ในถิ่นกันดาร ครูเดินทางไปสอนลำบาก
7. ครูไม่สามารถคิดค้นปริศนาหรือกับผู้ปกครองนักเรียนได้
8. ผู้ปกครองยากจนจึงให้นักเรียนช่วยงานบ้านมากกว่าเรียน

ค. ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์

1. ไม่มีเครื่องบันทึกเสียง แผ่นเสียงและเครื่องเล่นแผ่นเสียง
2. ซากเคลงของจริงและหุ่นจำลองต่าง ๆ
3. ไม่มีหนังสือภาษาไทยเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรมประเพณีมุสลิม
4. ไม่มีหนังสือนิทานสำหรับเด็ก
5. ไม่มีบทประพันธ์ง่าย ๆ สำหรับเด็ก
6. ไม่มีแบบฝึกหัดสำหรับฝึกฟังและฝึกออกเสียง
7. ไม่มีแผนภูมิแสดงวิธีออกเสียงพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ภาษาไทย
8. ไม่มีอุปกรณ์สำหรับฝึกความพร้อมทางการอ่านและเขียน
9. ซากเคลงหนังสือคู่มือครู
10. ซากเคลงรูปภาพ
11. ซากเคลงบัตรคำ

ง. ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์

1. ศึกษานิเทศก์ไม่เคยสำรวจความต้องการของครู
2. ศึกษานิเทศก์ไม่เคยมาสังเกตการสอนของครู
3. ศึกษานิเทศก์ไม่เคยแนะนำและแสดงวิธีสอนให้ดู
4. ศึกษานิเทศก์ได้แต่สั่งให้ทำ แต่ไม่ติดตามผลงาน
5. ศึกษานิเทศก์ไม่เคยแนะนำหนังสือหรือเอกสารใหม่ ๆ
6. ครูใหญ่ไม่สนับสนุนการใช้เงินค่าบำรุงการศึกษาในการสร้างอุปกรณ์การสอนให้เพียงพอ

จ. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล

1. ซากเคลงอุปกรณ์การวัดผล
2. ครูไม่มีความรู้ในวิธีการวัดผล

ฉ. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู

1. ครูไม่มีโอกาสรับความรู้ใหม่ ๆ มาปรับปรุงการสอน

2. ครูไม่มีกำลังใจในการสอนเพราะสวัสดิการไม่เพียงพอ
3. ครูไม่เข้าใจศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีของชาวมุสลิม
4. ครูไม่สามารถติดต่อกับผู้ปกครองของนักเรียนได้
5. ครูไม่ได้รับการฝึกฝนเพื่อเป็นครูสอนภาษาไทยชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้โดยเฉพาะ
6. ครูไม่มีความรู้ภาษามลายู ฟังไม่เข้าใจและพูดไม่ได้
7. ครูไม่รู้จักขณะภาษาไทยที่จะเป็นปัญหาสำหรับเด็กมุสลิม
8. ครูไม่รู้จักวิทยาเกี่ยวกับการสอนภาษาที่สอง
9. ครูไม่รู้จักและทฤษฎีการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

ข. ปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย

1. จุดมุ่งหมายกว้างและสูงเกินไปปฏิบัติไม่ได้
2. จุดมุ่งหมายยังเลื่อนลอย สับสน ไม่มีหลักเกณฑ์ยึดถือ
3. ครูไม่สามารถหาวิธีปฏิบัติให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้

ค. ปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรม

1. นักเรียนเรียนภาษาไทยแล้วไม่สามารถนำไปใช้ในสังคมได้
2. ครูฝึกนักเรียนเป็นรายคนไม่ได้เพราะนักเรียนมีมากเกินไป
3. การสอนเป็นพฤติกรรมที่จำเจน่าเบื่อหน่าย

ง. ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหา

1. เนื้อหามากเกินไปสอนไม่ทัน
2. เนื้อหาเป็นเรื่องไกลตัวนักเรียนเกินไป
3. เนื้อหายังสับสนไม่มีหลักเกณฑ์ยึดถือ
4. เนื้อหายากเกินความสามารถของนักเรียน

เมื่อเปรียบเทียบการประสบปัญหาปรากฏว่าครูที่มีเพศ ศาสนา ภูมิลำเนา จำนวนปีที่สอน อายุ และภาษาที่ใช้พูดในครอบครัวต่างกันประสบปัญหาในการสอนต่างกัน ส่วนครูที่มีวุฒิต่างกันประสบปัญหาในการสอนไม่ต่างกัน

อภิปรายผล

ก. ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน

ครูผู้สอนบอกว่านักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ปัญหานี้เกี่ยวข้องกับผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อมที่ไม่นิยมใช้ภาษาไทย ทำให้เด็กเรียนไม่ค่อยได้ใช้ภาษาไทยไปควบ แต่เมื่อพิจารณาถึงชีวิตประจำวันของเด็กนักเรียนจะเห็นว่าส่วนใหญ่อยู่ในโรงเรียน และเวลาที่อยู่ที่บ้านเด็กจะใช้เวลาส่วนใหญ่ในการเล่นกับเด็กด้วยกัน ทั้งนี้ครูสามารถทำให้นักเรียนใช้ภาษาไทยได้มากที่สุดโดยพยายามให้เด็กเล่นโดยใช้ภาษาไทย คือครูกำหนดเกมสื่อกิจกรรมละเล่นต่าง ๆ ฝึกให้นักเรียนเล่นการละเล่นนั้น ๆ โดยใช้ภาษาไทยตลอด ส่วนในโรงเรียนก็พยายามสร้างสถานการณ์ให้ใช้ภาษาไทยมากที่สุด

ปัญหาเรื่องนักเรียนมีเวลาเรียนภาษาไทยน้อยเกินไป ปัญหานี้ที่พิจารณาแล้วจะเห็นว่าไม่เป็นความจริง ในชั้นนี้จุดมุ่งหมายสำคัญคือเพื่อเตรียมเด็กให้สามารถฟังและพูดภาษาไทยได้พอที่จะเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต่อไป จุดมุ่งหมายนี้ใช้เวลา 1 ปีมากพอแล้ว ที่ครูบอกว่ามีเวลาน้อยเพราะครูไม่ได้เน้นจุดมุ่งหมายที่กล่าวนี้ ข้อมูลตอนสภาพการสอนบอกว่าครูมุ่งให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้ควบ ครูจึงบอกว่าเวลาเรียนภาษาไทยน้อยเกินไป

ปัญหาเรื่องนักเรียนไม่มีแบบเรียนและเครื่องเขียนเพราะยากจนนั้น ปัญหานี้ไม่ควรเกิดขึ้นในการสอนชั้นนี้ เพราะชั้นนี้เน้นการฝึกฟังและพูดดังกล่าวแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องใช้แบบเรียนและเครื่องเขียนที่ครูประสบปัญหานี้ เพราะครูเน้นการอ่านออกเขียนได้ดังกล่าวข้างตน

ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ เห็นว่าเป็นปัญหาที่ครูประสบจริงและเป็นปัญหาสำคัญที่จะต้องหาทางแก้ไขต่อไป

ข. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อม

ผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อมมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการเรียนภาษาไทยของเด็ก ปัญหาต่าง ๆ ที่ครูประสบนั้นล้วนเป็นปัญหาที่เป็นจริงและมีความสำคัญทั้งสิ้น บางปัญหาเช่นเรื่องไม่มีห้องสมุดหรือที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน ไม่น่าจะสำคัญต่อการเรียนภาษาไทยของเด็ก

ชั้นนี้ แต่เมื่อพิจารณาแล้วตามห้องสมุดหรือที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน และมีหนังสือพิมพ์ หนังสือเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี เกษตรกรรม และสุขภาพอนามัย แรก ๆ ตั้งอาจ ไม่มีใครสนใจ แต่ถ้ามีผู้นำที่ศิธาบ้านก็จะสนใจอันทำให้เด็กสนใจอยากเรียนภาษาไทยไป ควบ นอกจากนั้นมีผู้อ่าน ๆ ก็มีความสำคัญซึ่งต้องแก้ไขดังนี้

ก. ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์

อุปกรณ์การสอนและคู่มือครูมีความจำเป็นมากในการเรียนการสอนชั้นนี้ แต่ครู ยังขาดแคลนอุปกรณ์สำคัญ ๆ อีกมาก เช่น เครื่องบันทึกเสียง แผ่นเสียง เป็นต้น จำเป็น ต้องแก้ไขโดยด่วน

ง. ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์

บทบาทของผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ได้กล่าวไว้แล้วในปริิฎฎานี้พบนนี้หน้า (12-17) แต่ตามข้อมูลของปัญหาจะเห็นว่าครูมีปัญหากับศึกษานิเทศก์หลายประการ และปัญหาข้อหนึ่งที่ครูประสบคือ ศึกษานิเทศก์ใดแต่สั่งให้ทำ ไม่ติดตามผลงาน การที่ครูกล่าว ว่าศึกษานิเทศก์ใดแต่สั่งให้ทำแสดงให้เห็นว่าการนิเทศการสอนของศึกษานิเทศก์ไม่มุ่มนวล เท่าที่ควร ทำให้ครูตีความหมายของคำว่า "นิเทศ" เป็น "สั่ง" ซึ่งจะเป็นผลร้ายต่องาน นิเทศการสอนอย่างยิ่ง ส่วนปัญหาอื่น ๆ เช่น ศึกษานิเทศก์ไม่เคยสำรวจความต้องการของ ครู ไม่เคยมาสังเกตการสอนของครู ไม่เคยแนะนำหรือแสดงวิธีสอนให้ดู ไม่เคยแนะนำหนังสือ เอกสารใหม่ ๆ นี้แสดงให้เห็นว่าศึกษานิเทศก์เห็นทางครูมาก ทั้งนี้ อาจจะเป็นเนื่องจากขาดงบประมาณสำหรับค่าเดินทางของศึกษานิเทศก์ หรือทางคมนาคมไม่สะดวก ฯลฯ จะเนื่องจาก เหตุใดก็ตาม การที่ศึกษานิเทศก์เห็นทางครูมากเช่นนี้ไม่เป็นผลดีแก่การเรียนการสอนเลย คง หาทางแก้ไขโดยรีบด่วน อาจปรับปรุงตัวบุคคลและเพิ่มมาตรการความปลอดภัยให้มากขึ้น

จ. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล

ครูบอกว่าขาดแคลนอุปกรณ์การวัดผล อุปกรณ์การวัดผลที่สำคัญคือข้อสอบซึ่งครู สามารถสร้างขึ้นได้เอง แต่ครูบอกว่าขาดแคลนแสดงให้เห็นว่าครูไม่มีความรู้ในวิธีการวัดผล มากนัก ซึ่งปัญหานี้ควรจะได้มีการแก้ไขต่อไป

ฉ. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู

ครูประสบปัญหาทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และสวัสดิการ ล้วนเป็นปัญหาที่สำคัญและน่าเป็นห่วง ควรแก้ไขโดยด่วน

เป็นที่น่าสังเกตุว่าครูที่สอนในชั้นนี้เป็นครูที่เคยสอนเพียง 1 - 3 ปี มีถึง 73% ส่วนที่เคยสอนมากกว่า 9 ปี มีเพียง 4.92% ทำให้คิดไปถึงการอบรมครูสอนเด็กเริ่มเรียนของสำนักงานศึกษาธิการเขต 2 ซึ่งได้เริ่มอบรมครั้งแรกเมื่อวันที่ 4 - 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2502¹ และมีการอบรมทุก ๆ ปี มีผู้เข้าอบรมปีละประมาณ 60 คน จนกระทั่งปี พ.ศ. 2517 นี้ เป็นเวลากว่า 15 ปีแล้ว ปัญหาที่ยังไม่หมด น่าจะได้มีการติดตามผลกันว่า ครูผู้เข้ารับการอบรมโคกลับไปสอนในชั้นนี้เท่าไร ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการอบรม มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในชั้นเด็กเริ่มเรียนนี้เพียงใด

ช. ปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย

ครั้งแรกที่มีการจัดชั้นเด็กเริ่มเรียนเมื่อ พ.ศ. 2502 มีจุดมุ่งหมายเพื่อเตรียมเด็กให้พร้อมที่จะเรียนรู้ โดยให้สามารถฟังและพูดภาษาไทยให้ได้เสียก่อนพอสมควร² แต่ขอมูลจากสภาพการสอนมีจุดมุ่งหมายบอกว่า ให้นักเรียนเขียนค่างาย ๆ ได้ และให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน และจุดมุ่งหมายตามโครงการสอนชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทย-ไม่ได้ออกภาคศึกษา 2 ปีการศึกษา 2513 บางข้อกล่าวว่า เพื่อให้เด็กทักษะเบื้องต้นในการอ่าน เพื่อให้สามารถใช้เครื่องมือในการเขียนได้ถูกต้อง และเพื่อฝึกหัดการใช้เครื่องมือและกล่ามเนื้อที่ใช้ในการเขียน เมื่อพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายจะเห็นว่าครูไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายที่เน้นการฟังและพูด ส่วนการอ่านและเขียนเป็นแต่เพียงให้ฝึกความพร้อมเท่านั้น ปัญหานี้เป็นปัญหาที่ค่อนข้างที่หนัก เพราะจุดมุ่งหมายในการสอนเบี่ยงเบนไปสู่วิธีสอนและการเตรียมการสอนของครู ควรจะปรับปรุงการประสานงานระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายที่แท้จริงในการสอนเด็กชั้นนี้

ซ. ปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรม

ปัญหาเรื่องนักเรียนเรียนภาษาไทยแล้วไม่สามารถนำไปใช้ในสังคมได้นั้น เหมือนกับปัญหาเรื่องนักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน สังคมของเด็กก็คือ การละเล่นกับเด็กด้วยกัน ถ้าครูฝึกให้เล่นเกมสควยภาษาไทย เด็กก็จะได้ใช้ภาษาไทย ถึงแม้ตลอดเวลาก็มากพอสมควร ส่วนปัญหาค้นคว้าเป็นห่วง โดยเฉพาะปัญหาเรื่องการสอนเป็น พฤติกรรมที่จำเจน่าเบื่อหน่ายนั้น เป็นปัญหาที่น่าเป็นห่วงมาก ถ้าครูเห็นการสอนเป็นพฤติกรรมที่น่าเบื่อหน่ายแล้วยากที่จะทำให้การเรียนการสอนโดยตลอดได้ ควรจะให้ครูได้เข้าใจวิธีสอนที่ถูกต้อง และควรศึกษากิจกรรมการเรียนการสอนให้มากขึ้น

ฅ. ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหา

เนื่องจากจุดมุ่งหมายสับสนดังกล่าวแล้ว จึงมีผลให้เนื้อหาสับสนไปด้วย ถ้าวางจุดมุ่งหมายให้แน่นอน เนื้อหาจะมีขอบเขตจำกัดเข้า ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องนี้คงไม่มี

ข้อเสนอแนะ

ก. สำหรับผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ เพื่อให้การสอนภาษาไทยชั้นเด็กเริ่มเรียนโดยลึกลงชั้น
ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ควรดำเนินการในเรื่องต่อไปนี้

1. จัดสัมมนาอบรมครูเสมอ ๆ ในเรื่อง "การสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองแก่เด็กที่พูดภาษามลายู" อาจจะมีหัวข้อการอบรมดังนี้

- 1.1 วิธีออกเสียงภาษาไทย
- 1.2 การทำและใช้อุปกรณ์การสอน
- 1.3 จิตวิทยาเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองแก่เด็กที่พูดภาษามลายู
- 1.4 การติดต่อ สماعกับผู้ปกครองของนักเรียนที่พูดภาษามลายู
- 1.5 ลักษณะแตกต่างระหว่างภาษาไทยกับภาษามลายู
- 1.6 ศาสนาอิสลาม วัฒนธรรม ประเพณีของชาวมุสลิม
- 1.7 การใช้ภาษามลายูประกอบการสอนภาษาไทย

- 1.8 จุดมุ่งหมายและวิธีปฏิบัติใหม่รรจุดมุ่งหมายในการสอน
- 1.9 เนื้อหาและวิธีสอนเนื้อหาอื่น ๆ
- 1.10 การวัดผล

ฯลฯ

2. จัดวัสดุการศึกษาความปลอดภัยแก่ครูให้ทั่วถึง
3. จัดอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้โรงเรียน เช่น
 - เครื่องบันทึกเสียง แผ่นเสียงและเครื่องเล่นแผ่นเสียง
 - ของจริงและหุ่นจำลองต่าง ๆ
 - หนังสือภาษาไทยเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรมประเพณีมุสลิม
 - หนังสือนิทานสำหรับเด็ก
 - บทประพันธ์ต่าง ๆ สำหรับเด็ก
 - แบบฝึกหัดสำหรับฝึกฟังและฝึกออกเสียง
 - แผนภูมิแสดงวิธีออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ภาษาไทย
 - อุปกรณ์สำหรับฝึกความพร้อมทางการอ่านและการเขียน
 - หนังสือคู่มือครู
 - รูปภาพและบัตรคำ

ฯลฯ

4. จัดนักเรียนในแต่ละห้องไม่ใหม่มากเกินไป และจัดครูให้พอเพียง
5. จัดครูเขาสอนตามความสนใจของครู
6. สำรวจความต้องการทางการเรียนการสอนของครูเสมอ
7. ไปเยี่ยมเยียนให้กำลังใจแก่ครู
8. แนะนำหนังสือและเอกสารใหม่ ๆ แก่ครู
9. แนะนำวิธีสอนใหม่ ๆ แก่ครู บางครั้งควรสาธิตและแสดงวิธีสอนให้ดูบ้าง

10. ควรมีการเข้าสังเกตการสอนของครูในห้องเรียนเพื่อหาทางปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น
11. สนับสนุนส่งเสริมนักเรียนที่เรียนภาษาไทยได้ดี เช่น ให้อ่านหรือให้รางวัล
12. ให้สอนภาษาอิสลามเป็นภาษาไทยในโรงเรียน แทนที่เด็กจะไปเรียนหามปอเนาะ
13. จัดโรงเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ให้ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน
14. จัดห้องสมุดหรือห้องหนังสือประจำหมู่บ้าน
15. จัดรายการเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรมและประเพณีของมุสลิมเป็นภาษาไทยทางวิทยุโทรทัศน์
16. จัดพิมพ์หนังสือภาษาไทยเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรมและประเพณีของมุสลิมเผยแพร่ในท้องถิ่น
17. ควรมีเงินพิเศษแก่ครูที่สอนในชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้

ข. สำหรับสถาบันการศึกษา เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทยในชั้นเด็กเริ่มเรียน สถาบันศึกษาคงควรดำเนินการต่อไปนี้

1. เปิดหลักสูตรเตรียมและฝึกฝนครูสอนภาษาไทยชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้โดยเฉพาะ
2. ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาคนควาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการสอนภาษาไทยในชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้
3. ควรผลิตครูไทยให้พูดภาษามลายูได้

ค. สำหรับตัวครูสอน การปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาการสอนภาษาไทยชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ของครูนั้น มีรายละเอียดในตอน 11 ของปฏิญญาพนธันแล้ว เสนอแนะให้ครูปฏิบัติตามนั้น

ง. สำหรับการศึกษาค้นคว้าต่อไป เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาไทยในชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ควรมีการศึกษาค้นคว้าในเรื่องต่อไปนี้ต่อไป

1. ทำการทดลองวิธีสอนใหม่ ๆ เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น
2. ศึกษาวิเคราะห์ภาษาของเด็กในถิ่นนี้เปรียบเทียบกับภาษาไทย หาลักษณะทางภาษาไทยที่จะเป็นปัญหาสำหรับเด็กเหล่านี้ เพื่อให้เป็นเนื้อหาในการเรียนการสอนต่อไป
3. ศึกษาวิเคราะห์ทัศนคติชาวบ้าน เช่น การละเล่นของเด็ก ปริศนาคำทาย ประเพณีและวัฒนธรรมต่าง ๆ ของชาวบ้าน เพื่อนำมาเป็นอุปกรณ์การสอนและเพื่อประโยชน์ในการติดต่อสมาคมกับครูปกครองนักเรียน
4. สร้างและทดลองแบบฝึกหัดฝึกฟังและฝึกออกเสียงภาษาไทย เพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอน
5. ศึกษาค้นคว้าปัญหาการสอนภาษาไทยชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ในจังหวัดปัตตานีและนราธิวาส เพื่อนำมาเปรียบเทียบและหาทางแก้ไขต่อไป
6. ศึกษาค้นคว้าปัญหาการสอนภาษาไทยในชั้นอื่น ๆ ของท้องถิ่นนี้ เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กานดา ณ ถลาง วิธีสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา ศูนย์ภาษาอังกฤษของโครงการพัฒนา-
มหาวิทยาลัย 2515, 105 หน้า.
- ชจักษ์ บุรุษพัฒน์ ปัญหาชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย แพรวพินทยา 2515, 356 หน้า.
- ไชยออค, ปี. แวน แนววิธีสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์สำหรับประเทศไทย
คมคาย จงเจริญสุข แปลและเรียบเรียง สมาคมสังคมนักการศึกษาแห่งประเทศไทย 1963,
153 หน้า.
- ผล ศรีสาคร และบำเพ็ญ ภูมิประเสริฐ คู่มือภาษาไทย-มลายู สำเนียงภาษากลาง ปีนัง
สิงคโปร์ กับสำเนียงมลายูพื้นเมืองในจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส โรงพิมพ์
รามินทร์ 2514, 100 หน้า.
- เผยแพร่การศึกษา, กอง สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ โครงการพัฒนาการ-
ศึกษาในส่วนภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ กองเผยแพร่การศึกษา 2503, 776 หน้า.
- พนัส หันนาคินทร์ หลักการบริหารโรงเรียนเบื้องต้น วิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน 2509,
244 หน้า.
- พัทธา สายหู "จดหมายจากบักขี้ไต้ : ภาษากับการปกครอง" สังคมนศาสตร์ปริทัศน์ ปีที่ 3
ฉบับที่ 4 มีนาคม - พฤษภาคม 2509.
- ภาคการศึกษา 2 โครงการสอนชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ ปีการศึกษา 2513
ภาคศึกษา 2 2513, 246 หน้า.
- ภาคการศึกษา 2 วิธีพิเศษในการสอนภาษาไทย วิชาเลือกในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการ
ศึกษา โดยเฉพาะวิทยาลัยครูยะลา ศูนย์พัฒนาการศึกษา ภาคศึกษา 2 2516,
156 หน้า.
- ภิญโญ สาธร หลักบริหารการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 วัฒนาพานิช 2516, 695 หน้า.

รัตนา ศิริพานิช ความเข้าใจในการฟังและผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาไทยกลางในจังหวัดพระนคร และภาษามลายูในจังหวัดปัตตานี ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2507, 138 หน้า.

ลอยเชด, โคนันด์ และคณะ คู่มือครู แบบเรียนภาษาไทยสำหรับผู้คนมลายู โครงการพัฒนา การภาคใต้ โรงพิมพ์การศาสนา 2507, 303 หน้า.

วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ อุปกรณ์การสอน อนุสารประกอบหลักสูตรประถมศึกษา ประโยคประถมศึกษาตอนต้น โครงการพัฒนาการศึกษา 2503, 81 หน้า.

วางแผนการศึกษา, กอง สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ รายงานประชุมทาง วิชาการ เรื่องปัญหาการสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็กไทย ณ ห้องประชุมหอสมุดแห่ง ชาติ 11 - 12 มิถุนายน 2513 กองวางแผนการศึกษา 2513, 373 หน้า.

ศิลปกิจพิสัย, ชุน "วิชานิรุกติศาสตร์เรื่องภาษามลายู" คำบรรยายภาษาไทยชั้นสูง คุรุสภา 2509, 869 หน้า

ศึกษานิเทศก์, หน่วย กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ คู่มือการนิเทศการศึกษา กรุงเทพมหานครพิมพ์ 2504, 336 หน้า.

ศึกษานิเทศก์, หน่วย กรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ คู่มือศึกษานิเทศก์ คุรุสภา 2496, 68 หน้า.

สามัญศึกษา, กรม กระทรวงศึกษาธิการ หนังสือชุดคู่มือครูโรงเรียนประถมศึกษา : การ ปรับปรุงส่งเสริมโรงเรียนประชาบาลและการศึกษาผู้ใหญ่ใน 4 จังหวัดภาคใต้ โรงพิมพ์โรงเรียนการช่างวุฒิศึกษา 2495, 177 หน้า.

สามัญศึกษา, กรม กระทรวงศึกษาธิการ การวิจัยหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น โครงการวิจัย หลักสูตรประถมศึกษา 2506, คุรุสภา 2509, 399 หน้า.

สุรินทร์ สรสิริ "การบริหารโรงเรียน" ศูนย์ศึกษา 8 : 11 พฤศจิกายน 2504

อังกาบ ผลากรกุล "การเรียนภาษาที่สอง" วิทยาสาร 3 : 20 - 21, 68 - 69 มกราคม 2510.

อำภา โชกิตติ การศึกษาด้านการสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมในประเทศไทย วิทยาลัยพณิชยการศรีนครินทร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2503, 95 หน้า.

Bereiter, Carl, Teaching Disadvantaged children in the Preschool,
 Prentice-Hall, Englewood cliffs, 1966, 311 pp.

Carroll, J.B., "Research on Teaching Foreign Languages" in Handbook
 for Research on Teaching, Gage, N., ed., Rand McNally and Co.,
 1963, pp. 1060-1100.

Edwards, Allen R., Experimental Design in Psychological Research, 2nd.
 ed., Harcourt, Brace and World Inc., New York, 1962, 678 pp.

Ferguson, George A., Statistical Analysis in Psychology and Educa-
 tion, 2nd. ed., McGraw-Hill, New York, 1966, 440 pp.

Gatenby, E.V., "Conditions for Success in Language Learning" in
Teaching English as a Second Language, pp. 9-15, edited by
 Harold B. Allen, McGraw-Hill Book Company, 1965, 406 pp.

Guildford, Joy Paul, Foundamental Statistics in Psychology and
 Education, 2nd. ed., McGraw-Hill, 1965, 605 pp.

Haas, V. June, "A Survey of Primary Teachers Concerning Attitudes
 toward Teaching Disadvantaged Children and Opinions about
 Future Teacher Training Programms". Dissertation Abstract,
 31 : 4005 - A - 4006 - A, 1970.

Martinez, Antonio J., "An Analysis of the Present Status of the
 Teaching of English as a Second Language to Puerto - Rican
 Adults in New York City" Dissertation Abstract, 31 : 5749 - A,
 1970.

Rezzadeh, Gloria I., "A Comparative Analysis of the Structure of First Grade children's Oral Speech in Spanish and English", Dissertation Abstract, 28 : 2231 A - 2232 A, 1967.

Smith, Mildred Beatty, "School and Home : Focus on Achievement" in Developing Programs For the Educationally Disadvantaged edited by Passow, A. Harry, Teachers College Press, New York, 1968, 364 pp.

Winner, B. J., Statistical Principles in Experimental Design, McGraw-Hill, New York, 1962, 672 pp.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อโรงเรียนที่ใช้ครูชั้นเด็กเริ่มเรียนเป็นมวลดประชากร

รายชื่อโรงเรียนที่ไ้ครูชั้นเด็กเริ่มเรียนเป็นมวลประชากร

มวลประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นครูชั้นเด็ก ซึ่งพูดภาษาไทยไม่ได้ในชั้นเด็กเริ่มเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลและองค์การบริหารส่วนจังหวัดจังหวัดยะลา ก็มีรายชื่อโรงเรียนดังนี้

<u>ชื่อโรงเรียน</u>	<u>ชื่อโรงเรียน</u>
บ้านจาเราะปะไต (บุญชอบ สาครินทร์)	บ้านบาโก
บ้านตาเซะ	บ้านนาชอย
บ้านวังกระ	บ้านเบตง
บ้านเบญญา (บุญชอบ สาครินทร์)	บ้านจันทร์คั้น
บ้านทุ่งเหวียง	สังวาลวิทย์ 5
บ้านจือออแร	เทศบาลบ้านกาแปะกอตอ
นิบงพัฒนา	เทศบาลบ้านกุงจอนง
บ้านปารามี่แค	เทศบาลบ้านกาแปะฮูลู
บ้านจาหนั้น	เทศบาลบ้านกาแปะ
บ้านลิมุก	บ้านจาะป็นคัง
บ้านทาสาป	บ้านบันนังกูแว
บ้านบุ (บุญชอบ สาครินทร์)	บ้านยะรม
บ้านพรอบ	บ้าน กม. 36 (วันครู 2503)
บ้านกรงปิ้ง	โรงงานยาสูบ 2
บ้านกูแย	บ้านเกียรติ
บ้านบันนังบูโย	บ้านกือแล
บ้านพงชือไร	บ้านควอ
บ้านกาบู	บ้านกอตอคือระ
บ้านบาลอ	บ้านโตะปาเกาะ

ชื่อโรงเรียน

บ้านปู่ฉัย
 บ้านพอเม็ง
 บ้านบือยอง
 บ้านสะโต
 บ้านปงตา
 บ้านบือมัง
 บ้านเจาะบือแม
 บ้านมาเฮ
 บ้านกาลอ
 บ้านยะตะ
 บ้านตะโละ
 บ้านตีบ
 บ้านบาโงย
 บ้านยือโร
 บ้านกาลูบั้ง
 บ้านเลสุ
 บ้านไมแกน
 บ้านบือคอง
 บ้านเตาปูน
 นิคมสร้างตนเองธารโต 2
 บ้านทรายแก้ว
 บ้านป่าหวัง
 บ้านตาเนาะปูเตะ
 บ้านน้ำสตา

ชื่อโรงเรียน

บ้านบูกะจือฆา
 บ้านอูเปาะ
 บ้านวังพญา
 บ้านตาเนาะปูโยะ
 บ้านเกาะรอ
 บ้านพะปูเงาะ
 บ้านป่าแตรายอ
 บ้านแหลมทราย
 บ้านตะโละหะลอ
 บ้านทุ่งขมื่น
 บ้านหนองบัวหลวง
 บ้านบึงน้ำใส
 บ้านเขานอย
 บ้านตนแฮะ
 บ้านบือเล็ง
 บ้านจะรังตากอง
 บ้านโตะพราน
 บ้านเพรุ
 บ้านบูกะบือราแง
 บ้านตาโละสตาร์
 บ้านกาเม็ง
 บ้านจำปูน
 บ้านนาเคย
 บ้านป่าแตรู

ชื่อโรงเรียน

บ้านตะบึงกิ่ง
 บ้านบางกลาง
 นิคม ฯ พัฒนาภาคใต้ 1
 นิคมสร้างตนเองธารโต 5
 บ้านแห
 บ้านบาเจาะ
 บ้านรานอ
 บ้านพ่านบ
 บ้านก้อลอง
 บ้านวิชัยเซอร์เบอจิ่ง
 บ้านไทรขอย
 บ้านควนเกาะแม่เราะ
 บ้าน กม. 18 (บุญชอบ สาคกรินทร์)
 บ้านมาลา
 บ้านบาแตกูแง

ชื่อโรงเรียน

บ้านบันนังคามา
 บ้านบาโจยธิเน
 บ้านละแ
 บ้านปะแต
 บ้านซีเยาะ
 บ้านอาเส้น
 บ้านลากอ
 บ้านยะทา
 บ้านซีเซะ
 บ้านปูแด
 บ้านพังกูแ
 บ้านย่อนัง
 บ้านคันหยง
 สามัคคี

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม ชุดที่ 1

วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร

๒ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความร่วมมือออกแบบสอบถาม

เรียน ครูสอนภาษาไทยแก่นักเรียนผู้พูดภาษามลายูชั้นเริ่มเรียน

ข้าพเจ้ากำลังศึกษาเรื่อง "ปัญหาและอุปสรรคของครูในการสอนภาษาไทยแก่นักเรียนผู้พูดภาษามลายูในระดับชั้นเริ่มเรียนในจังหวัดยะลา" โดยมีรองศาสตราจารย์เต็มสิริ บุญยสิงห์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา และมีอาจารย์สุทัศน์ จงตระกูล เป็นกรรมการที่ปรึกษา

ข้าพเจ้าจึงขอความกรุณาจากท่านให้ตอบแบบสอบถามชุดนี้ และขณะที่ท่านอ่านแบบสอบถามชุดนี้ ถ้าท่านมีความคิดความเห็นหรือข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ในการศึกษาของข้าพเจ้า ก็ขอให้ท่านเขียนลงในแบบสอบถามชุดนี้ด้วย ขอขอบคุณมาก,

ขอแสดงความนับถือ

(นายพิเชฐ อนุต)

นิสิตปริญญาโท วิทยาลัยวิชาการศึกษา

ประสานมิตร

ตอนที่ ๑ สภาทศการ (ต่อ)

๖๖๖๖

ก. เกียวกับครู ท่าน เห็นว่าครูที่สอนภาษาไทยแก่เด็กที่พูดภาษามลายูในชั้น เริ่มเรียน - ควรมีคุณสมบัติ
ต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด (กรณาคำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ)

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. เคยอบรมการออกเสียงภาษาไทยให้ลูกคอง					
๒. เคยอบรมการพูดภาษามลายู					
๓. เคยอบรมเรื่องความรู้ความแตกต่างระหว่างภาษาไทยกับภาษามลายู					
๔. เคยอบรมเรื่องสำนวนวัฒนธรรมประเพณีของชาวมุสลิม					
๕. เคยอบรมเรื่องการศึกษาสังคมกับชาวมุสลิม					
๖. คุณสมบัติอื่น ๆ ที่ท่านเห็นว่าครูควรมีได้แก่					

ข. เกียวกับผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์ ท่าน เห็นว่าผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์ควรปฏิบัติดังต่อไปนี้มากน้อย
เพียงใด

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. ศึกษานิเทศก์มาร่วมประชุมปรึกษากับครูบ่อย ๆ					
๒. ศึกษานิเทศก์แนะนำหนังสือหรือเอกสารแก่ครู					
๓. ศึกษานิเทศก์แนะนำวิธีสอนใหม่ ๆ แก่ครู					
๔. ศึกษานิเทศก์สังเกตการสอนของครูในชั้นเรียน					
๕. ศึกษานิเทศก์แนะนำวิธีทำและใช้อุปกรณ์การสอน					
๖. นอกจากที่ท่านเห็นว่าผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์ควรปฏิบัติอะไรอีก					

ค. เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอน การสอนภาษาไทยแก่เด็กผู้พูดภาษามลายูในชั้นเริ่มเรียน ควร มี จุดมุ่งหมายต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
๑. เพื่อให้สามารถฟังเสียงภาษาไทยที่ต่างจากภาษามลายู					
๒. เพื่อให้สามารถฟังครูปกติเข้าใจ					
๓. เพื่อให้สามารถฟังเพื่อนพูดเข้าใจ					
๔. เพื่อให้สามารถถอดเสียงภาษาไทยได้ถูกต้องชัดเจน					
๕. เพื่อให้สามารถตอบคำถามง่าย ๆ ของครูได้					
๖. จุดมุ่งหมายอื่น ๆ ที่ท่านเห็นว่าควร มีอีกได้แก่					

ง. เกี่ยวกับเนื้อหาในการสอน การสอนภาษาไทยแก่เด็กผู้พูดภาษามลายูในชั้นเด็ก เริ่มเรียน ควร สอน เรื่องต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด (ถ้าเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ)

	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
๑. ฟังและออกเสียงคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่างกัน					
๒. ฟังและออกเสียงคำที่มีตัวสะกด					
๓. ฟังและออกเสียงสระที่มีเสียงคล้ายกัน เช่น ไอ - อาย					
๔. ฟังและพูดประโยคที่มีคำ "ไม่"					
๕. ฟังและพูดประโยคคำถาม					
๖. เนื้อหาอื่น ๆ ที่ท่านเห็นว่าควร สอนได้แก่					

จ. เกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรม การสอนภาษาไทยแก่เด็กผู้พิการหลายในชั้นเริ่มเรียน ควรใช้วิธีสอนและกิจกรรมต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด (กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ)

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. เริ่มเรียนด้วยการฟังให้เข้าใจและพยายามพูดให้โลกอน					
๒. ฝึกให้รับรู้ความแตกต่างของเสียงก่อนการออกเสียงนั้น					
๓. ฝึกฟังให้รู้ว่าเสียงเหมือนกันหรือต่างกัน					
๔. ครูออกเสียงให้ฟังให้ถี่ เร็วมากกว่าเสียงเหมือนกันหรือต่างกัน					
๕. ครูให้นักเรียนดูแผนผังแสดงวิธีการออกเสียงพร้อมอธิบายให้ฟัง					
๖. กิจกรรมอื่น ๆ ที่ท่านเห็นว่าควรใช้ใดแก่					

ฉ. เกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนและคู่มือครู การสอนภาษาไทยแก่นักเรียนผู้พิการหลายในชั้นเริ่มเรียน ควรใช้อุปกรณ์การสอนและหนังสือต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด (กาเครื่องหมาย ✓)

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. แบบฝึกหัดสำหรับฝึกฟังและฝึกออกเสียงภาษาไทย					
๒. แผนภูมิแสดงวิธีการออกเสียงเสียงต่าง ๆ					
๓. หนังสือเกี่ยวกับตำนานวรรณกรรมประเพณีของชาวมุสลิม					
๔. บทประพันธ์ง่าย ๆ สำหรับนักเรียนอ่าน					
๕. แบบเรียนภาษาไทยชุดสอนอ่านเบื้องต้น ของภาคศึกษา ๒					
๖. อุปกรณ์การสอนและคู่มือครูอื่น ๆ ที่ท่านเห็นว่าควรมีใดแก่					

๖. เกี่ยวกับกรวัดผล ท่าน เห็นว่าควร ใช้วิธีการวัดผลต่อไปนี้ในการสอนภาษาไทยแก่นัก เรียนเพศ
ภาษามลายูมากน้อยเพียงใด (กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ)

	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
๑. ครูออกเสียงให้ฟังสองเสียงนัก เรียนบอกวาเหมือนกันหรือต่างกัน					
๒. ครูออกเสียงให้ฟังสามเสียงนัก เรียนบอกวาเสียงไหนเหมือนกัน					
๓. ครูสุภาพสองภาพใหญ่แล้วออกเสียงภาพใดภาพหนึ่ง นักเรียน ตอบวาเป็นเสียงเรียกภาพใด					
๔. ครูให้นักเรียนดูภาพแล้วนัก เรียนตอบวาภาพอะไร					
๕. ถามให้นักเรียนตอบคำถาม (ใช้คำที่นักเรียนเรียนแล้ว)					
๖. การวัดผลแบบอื่น ๆ ที่ท่านเห็นวาคควรใช้ใดแก					

๗. เกี่ยวกับตัวนัก เรียน นักเรียนที่จะเรียนภาษาไทยควรมีลักษณะดังต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
๑. สุขภาพทางร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง					
๒. มีความสนใจหรือความรักที่จะเรียนภาษาไทย					
๓. มีอุปกรรการ เรียนพร้อม					
๔. มาเรียนสม่ำเสมอ					
๕. มีความกล้าไม่ขอาย					
๖. ลักษณะอื่น ๆ ที่ท่านเห็นวาคควรมีใดแก					

๗. เกี่ยวกับพ่อแม่ปกครองและสิ่งแวดล้อม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย พ่อแม่ปกครองและสิ่งแวดล้อมควรมีลักษณะต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด (กาเครื่องหมาย ✓ ในช่องทางขวามือ)

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. พ่อแม่วางแผนร่วมกับครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก					
๒. พ่อแม่จัดเวลาให้เด็กว่างเพื่อทำการบ้านได้โดยสะดวก					
๓. ส่งเสริมให้เด็กยืมหนังสือไปใหม่ใหญ่อ่านให้ฟัง					
๔. พ่อแม่ปกครองส่งเสริมให้เด็กฟังข่าวจากวิทยุโทรทัศน์					
๕. พ่อแม่ปกครองส่งเสริมให้เด็กไปห้องสมุดบ่อย ๆ					
๖. ลักษณะอื่น ๆ ที่ท่านเห็นว่าควรมีแก่					

ตอนที่ ๒ ปัญหาในการสอน

ในการสอนภาษาไทยแก่นักเรียนผู้พิการหลายรายเริ่มเรียนหรืออ่านประถมปีที่ ๑ ท่านประสบปัญหาต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด (กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ)

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. ครูพูดออกเสียงภาษาไทยไม่ถูกต้องทุกเสียง					
๒. ครูไม่รู้จักออกเสียงภาษาไทยที่ถูกต้อง					
๓. ครูไม่สามารถแนะนำวิธีออกเสียงแก่นักเรียนได้					
๔. ครูไม่เข้าใจและไม่สามารถพูดภาษามลายูได้					
๕. ครูไม่รู้ลักษณะภาษาไทยที่จะเป็นปัญหาสำหรับเด็กมัสลิม					
๖. ครูใหญ่จัดครูสอนไม่เหมาะสม					

	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
๓. ครูใหญ่ไม่ส่งเสริมให้ครูไปอบรม					
๔. ครูใหญ่ไม่จ้างงบประมาณให้					
๕. ครูใหญ่ไม่จัดอุปกรณ์และหนังสือให้					
๑๐. ครูใหญ่จู้จี้กั เรียนแต่ละห้องมาก เกินไป					
๑๑. การสอนเป็นไปเรื่อย ๆ ในค่านึงถึงจุดมุ่งหมาย					
๑๒. ผู้เรียนไม่รู้ว่าตนเรียนไปทำไม					
๑๓. จุดมุ่งหมายกว้างเกินไปจนปฏิบัติไม่ได้					
๑๔. ครูไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายว่ามุ่งหวังให้เด็ก เกิดผลอะไร					
๑๕. จุดมุ่งหมายยังเลื่อนลอยสับสนไม่มีหลัก เกณฑ์ชัดเจน					
๑๖. ครูไม่ทราบว่าต้องสอน เนื้อหาอะไรบ้าง					
๑๗. ครูไม่มีความรู้ใน เนื้อหาวิชาที่สอน					
๑๘. ครูไม่รู้ว่าจะสอน เนื้อหาอะไร ครอบคลุมอะไรบ้าง					
๑๙. เนื้อหายังสับสนไม่มีหลัก เกณฑ์ชัดเจน					
๒๐. เนื้อหามาก เกินไปสอนไม่ทัน					
๒๑. ครูไม่มีเวลาดำเนินการ เรียนเป็นรายคน					
๒๒. นัก เรียน เรียนแล้วนำไปใช้ในสังคมไม่ได้					
๒๓. ไม่มีมีการปรับปรุงวิธีสอนเลย					
๒๔. ขาดการ เราใจให้เด็ก เรียน เกิดความสนใจ					
๒๕. เป็นพฤติกรรมที่จำเจแห้งแล้งน่าเบื่อ					
๒๖. ขาดแบบฝึกหัดสำหรับฝึกฟังและฝึกออกเสียง					
๒๗. ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา					
๒๘. ไม่มีแผนภูมิแสดงวิธีการออกเสียง					
๒๙. ขาดการเล่น เกม และบทเพลง					
๓๐. ขาดหนังสือนิทาน					

	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
๓๑. ครูไม่รู้จักผล					
๓๒. ขาดอุปกรณ์ในการวัดผล					
๓๓. นักเรียนไม่อยากเรียนภาษาไทย					
๓๔. นักเรียนไม่มีเวลาเรียนภาษาไทย					
๓๕. นักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยทั้งในโรงเรียนและในสังคม					
๓๖. นักเรียนประหม่า อาย กลัว ถอนคน					
๓๗. ครูไม่สามารถปรับวิธีการกับอุปกรณ์การสอน					
๓๘. ทางบ้านไม่สนับสนุนให้เรียนภาษาไทย					
๓๙. ทางบ้านไม่มีใครพูดภาษาไทยได้					
๔๐. ทางบ้านไม่นิยมส่งข่าวจากสถานศึกษาของไทย					
๔๑. ปัญหาอื่น ๆ เช่น					

ตอนที่ ๓ การปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหา

ในการสอนภาษาไทยแก่เด็กผู้พูดภาษาต่าง ทานพยายามแก้ปัญหาอย่างไรบ้าง

๑. _____
๒. _____
๓. _____
๔. _____

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม ชุดที่ 2

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

กุมภาพันธ์ ๒๕๑๗

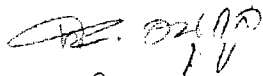
เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

เรียน คณะสอนชั้นเด็กเริ่มเรียน

ข้าพเจ้ากำลังศึกษาเรื่อง " ปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาไทยชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ ในจังหวัดยะลา " โดยมีรองศาสตราจารย์เต็มศิริ บุญสิงห์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา และมีอาจารย์สวัสดิ์คนธ์ จงตระกูล เป็นกรรมการที่ปรึกษา ท่านไม่คง เขียนชื่อลงในแบบสอบถามนี้ ทั้งนี้ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ข้าพเจ้าจะได้นำไปประกอบการศึกษาเพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาไทยต่อไป

เมื่อตอบเสร็จแล้ว กรุณาบรรจุซองและปิดซองถวาย ขอขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นายพิเชฐ อนุกุล)

นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถาม

ตอนที่ ๑ ความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวผู้ตอบ (กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อความที่เป็นจริง)

๑. เพศ หญิง ชาย
๒. อายุ ต่ำกว่า ๒๕ ปี
 ๒๕ - ๓๕ ปี
 ๓๖ - ๔๕ ปี
 สูงกว่า ๔๕ ปี
๓. วุฒิ ม.ศ.๓, ม.ศ.๕ หรือเทียบเท่าลงมา
 ป.กศ. หรือเทียบเท่า
 ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่า
 ปริญญาตรี หรือสูงกว่า
๔. ศาสนา อิสลาม พุทธ
๕. ภาษาที่โรพักในครอบครัว
 ภาษาไทยกลาง
 ภาษาไทยถิ่นใด
 ภาษามลายู
๖. ภูมิลำเนา ในท้องถิ่นไกลโรงเรียนที่สอน
 ท้องถิ่นอื่นไกลโรงเรียนที่สอน
๗. จำนวนปีที่เคยสอนชั้นเริ่มเรียน
 ๑ - ๓ ปี
 ๔ - ๖ ปี
 ๗ - ๘ ปี
 มากกว่า ๘ ปี

ตอนที่ ๒ สภาพการสอบ (กรณากาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ)

ก. ท่านมีประสบการณ์ ความรู้ความสามารถหรือลักษณะต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. เคยอบรมวิธีออกเสียงภาษาไทยให้ถูกต้อง					
๒. มีทัศนคติที่ดีต่อการสอนภาษาไทย					
๓. สามารถอธิบายแนะนำวิธีออกเสียงภาษาไทยแก่นักเรียนได้					
๔. มีทัศนคติที่ดีต่อเด็กมุสลิมที่พูดภาษาไทยไม่ได้					
๕. สามารถพูดภาษาไทยให้ถูกต้องชัดเจนทุกเสียง					
๖. มีความพอใจในตำแหน่งการงานปัจจุบันของตน					
๗. คิดค่อนข้างมากกับนักเรียนเสมอ					
๘. มีทัศนคติที่ดีต่อศาสนาวัฒนธรรมประเพณีของชาวมุสลิม					
๙. มีความพอใจในสถานะการเงินปัจจุบันของตน					
๑๐. เคยอบรมเรื่องวิธีสอนภาษาไทยแก่เด็กที่พูดภาษามลายู					
๑๑. เคยมีงานเกี่ยวกับการสอนเด็กที่พูดภาษามลายู					
๑๒. เคยอบรมจิตวิทยาเกี่ยวกับเด็กที่พูดภาษามลายู					
๑๓. มีความรู้และเข้าใจศาสนาวัฒนธรรมประเพณีของมุสลิม					
๑๔. สามารถพูดและฟังภาษามลายูได้					
๑๕. เคยอบรมเรื่องการคิดค่อนข้างมากกับชาวมุสลิม					
๑๖. เคยอบรมเรื่องความแตกต่างระหว่างภาษาไทยกับภาษามลายู					
๑๗. เคยอบรมเรื่องศาสนาวัฒนธรรมประเพณีของชาวมุสลิม					
๑๘. รู้ว่าไวยากรณ์ภาษาไทยกับภาษามลายูแตกต่างกันอย่างไร					
๑๙. เป็นกันเองกับนักเรียนทั้งในและนอกเวลาเรียน					
๒๐. สามารถควบคุมอารมณ์ของตนได้					

ข. ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ ปฏิบัติคณาตามหัวข้อต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. จัดหาอุปกรณ์การสอนและหนังสือต่างๆให้พอเพียง					
๒. ส่งเสริมให้ครูได้ไปอบรม					
๓. จัดเวลาเรียนให้นักเรียนได้เรียนมากพอ					
๔. แนะนำวิธีสอนใหม่ๆแก่ครู					
๕. แนะนำวิธีทำและใช้ของประกอบการสอน					
๖. จัดงบประมาณให้พอตามที่ครูจะใช้ในการสอน					
๗. จัดครู เขาสอนชั้น เริ่มเรียน เหมาะกับความสามารถของครู					
๘. แนะนำหนังสือหรือ เอกสารใหม่ๆแก่ครู					
๙. สืบหาความต้องการของครู					
๑๐. จัดนัก เรียนในมคอ๓ให้พอเหมาะ					
๑๑. ร่วมประชุมปรึกษาหารือเกี่ยวกับครู เกี่ยวกับการสอน					
๑๒. แสดงวิธีสอนใหม่ๆให้ครู					
๑๓. จัดการอบรมครูบ่อยๆ					
๑๔. เขาสั่ง เภตและแนะนำการสอนของครูในชั้นเรียน					
๑๕. รับฟังความคิดเห็นและขอ เสนอของครู					
๑๖. ติดตามผลทุกครั้งที่มีการอบรมครู					
๑๗. มีการให้กำลังใจแก่ครู					
ค. ท่านสอน เน้นจุดมุ่งหมายต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด					
๑. ให้นักเรียนมีความสนใจอยาก เรียนภาษาไทย					
๒. ให้นักเรียนสามารถฟังครพวกใดเขาใจ					
๓. ให้นักเรียนสามารถออกเสียงภาษาไทยได้ถูกต้องชัดเจน					
๔. ให้นักเรียนสามารถฟัง เห็นพวกใดเขาใจ					
๕. ให้นักเรียนสามารถฟัง เสียงภาษาไทยที่ต่างจากภาษามลายูได้					

	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
๓. ของจริงหรือของจำลอง					
๔. เกมสลับบทเพลงต่างๆ					
๕. แบบฝึกหัดสำหรับฝึกฟังและฝึกออกเสียงภาษาไทย					
๖. อุปกรณ์ที่ใช้ฝึกความพร้อมในการอ่านและเขียน					
๗. หนังสือประกอบการอ่านสำหรับเด็ก					
๘. หนังสือคู่มือครูในการสอนออกเสียงภาษาไทยแก่ผู้พูด ภาษามลายู ของกรมวิชาการ					
๙. หนังสือคู่มือครูในการสอนออกเสียงภาษาไทยแก่ผู้พูดภาษา มลายู ชั้นประถมศึกษา ๑ ของกรมวิชาการ					
๑๐. หนังสือคู่มือครู แบบเรียนภาษาไทยสำหรับผู้พูดภาษา มลายู ของโครงการพัฒนาภาคใต้					
๑๑. แบบเรียนภาษาไทยชุดสอนอ่านเบื้องต้น ของภาคศึกษา ๒					
๑๒. หนังสือนิทานต่างๆ					
๑๓. แผนภูมิแสดงวิธีออกเสียงพยัญชนะสระและวรรณยุกต์ไทย					
๑๔. หนังสือสอนอ่านภาษาไทย เล่ม ๑, ๒, ๓ ชั้นประถมศึกษา ๑ สำหรับเด็กที่พูดภาษามลายู ของกรมวิชาการ					
๑๕. เครื่องบันทึกเสียง					
๑๖. หนังสือวิธีพิเศษในการสอนภาษาไทย ของภาคศึกษา ๒					
๑๗. บทประพันธ์ต่างๆ					
๑๘. แผ่นเสียงและ เครื่องเล่นแผ่นเสียง ข. ทานใช้วิธีวัดผลออกไปเป็นมากน้อยเพียงใด					
๑. ครอบออกเสียงให้ฟังสอง เสียงแล้วให้นักเรียนบอกวา เหมือนกันหรือต่างกับ					
๒. ครอบออกเสียงให้ฟังสามเสียง บอกว่าให้นักเรียนบอกวา เสียงไหนเหมือนกัน					

	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
๓. ครูให้นักเรียนถ่ายภาพสองภาพ แลวออกเสียง เรียกภาพ ใดภาพหนึ่ง แลวให้นักเรียนตอบว่าเป็นเสียง เรียกภาพใด					
๔. ครูกำถามนักเรียนก่อนสั้นๆ					
๕. ครูให้นักเรียนดูภาพแลวให้ตอบว่าเป็นภาพอะไร					
๖. ให้นักเรียนเลือกคำตอบ เช่น "ไปไหน....." ก. ไม ข. ใหม่ ค. เปลา " เป็นคน					
๗. ครูเล่าเรื่องหรืออ่านหนังสือให้ฟังแลวให้นักเรียนตอบคำถาม					
๘. ครูตั้งเหตุการณ์ ผิด อ่านและเขียนของนักเรียน					
๙. ครูสนทนากับนักเรียนอย่าง เป็นกันเองในเวลาว่าง ข. นักเรียนที่ทานส่วนมีลักษณะต่อไปนี้นอกเพียงใด					
๑. ห-สามารถฟัง เสียงที่ครกลาวออกมาใดถูกต้อง					
๒. มาเรียนสม่ำเสมอ ไมขาดเรียน					
๓. มีสุขภาพทางร่างกายอคมสมบูรณ์แข็งแรง					
๔. นักเรียนมีความสนใจรักที่จะเรียนภาษาไทย					
๕. นักเรียนมีความกล้าไม่ขี้อาย					
๖. นักเรียนเมื่อปกครองนักเรียน เช่น หนังสือ เครื่องเขียนพร้อม ๗. สิ่งแวดล้อมและอุปกรณ์ของนักเรียนที่ทาน สอนมีลักษณะต่อไปนี้นอกเพียงใด					
๑. อุปกรณ์มองเห็นประโยชน์ในการ เรียนภาษาไทย					
๒. โรงเรียนเป็นศูนย์กลางชุมชน จัดกิจกรรมทางศาสนา ประเพณี กีฬา การแสดงต่างๆ ร่วมกับชุมชน					
๓. ผู้ปกครองร่วมวางแผนกับครูในการส่งเสริมการเรียนของเด็ก					
๔. ผู้ปกครองจัดเวลาให้เด็กทำการบ้านใดโดยสะดวก					
๕. ผู้ปกครองส่งเสริมให้เด็กไปศึกษานอกสถานที่					
๖. โรงเรียนส่งเสริมให้เด็กยืมหนังสือไปใหญ่ให้อ่านให้ฟัง					

	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
๑๒. ขาดแคลนหนังสือมือครุ					
ก. เกี่ยวกับการวัดผล					
๑. ขาดแคลนอุปกรณ์ในการวัดผล					
๒. ครูไม่มีความรู้ในวิธีการวัดผล					
๓. ไม่ค่อยใช้ผลการวัดผลกัน					
ข. เกี่ยวกับตัวนักเรียน					
๑. นักเรียนไม่ชอบเขียนและเครื่องเขียนเพราะยากจน					
๒. นักเรียนอ่อนซำตัวเพราะเขาะเพื่อนเมื่อเพื่อนพูดภาษาไทย					
๓. นักเรียนไม่เห็นความจำเป็นและประโยชน์ในการเรียนภาษาไทย					
๔. นักเรียนประหม่า อาย กลัวและถ่อมตนทำให้เรียนภาษาไทยไม่ได้					
๕. นักเรียนขาดเรียนเสมอ					
๖. นักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน					
๗. นักเรียนมีสุขภาพทางร่างกายไม่สมบูรณ์					
๘. นักเรียนมีเวลาเรียนภาษาไทยน้อยเกินไป					
๙. นักเรียนไม่ยอมออกเสียงหรือพูดภาษาไทยเพราะเชื่อว่าศักดิ์กับหลักศาสนาอิสลาม					
๑๐. นักเรียนไม่รู้สึกเป็นกันเองกับครูและไม่ศรัทธาตัวครู					
๑๑. นักเรียนทำอะไรไม่ไคตามที่ครูสอน					
ค. เกี่ยวกับอุปกรณ์และสิ่งแวดล้อม					
๑. คนในบ้านของนักเรียนไม่มีใครพูดภาษาไทยไค					
๒. อุปกรณ์รองยากจนจึงไคนักเรียนขวนขวายหาเงินมากกว่าเรียน					
๓. คนในบ้านไม่เยี่ยมหังวิทยุโทรทัศน์ภาคภาษาไทย					
๔. ไม่มีห้องสมุดหรือที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน					

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๓. พยายามให้นักเรียนสอนเป็นกลุ่มเล็กๆ _____					
๔. ปรึกษาคณะเพื่อนครู เพื่อปรับปรุงการสอน _____					
๕. ออกเงินส่วนตัวใช้ในการสอน _____					
๖. สอนพิเศษนอกเวลาแก่เด็กเรียน _____					
๗. ไปขอคำแนะนำเกี่ยวกับการสอนจากศึกษานิเทศก์ _____					
ก. เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอน					
๑. พยายามปฏิบัติเพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมาย _____					
๒. สนใจที่ศึกษาจุดมุ่งหมายอย่างละเอียดทุกแง่มุม _____					
๓. ชี้แจงให้นักเรียนเห็นจุดมุ่งหมายในการเรียนภาษาไทย _____					
๔. การสอนทุกครั้งมีจุดมุ่งหมายว่าจะให้นักเรียนทำอะไร _____					
๕. จักกระเบียบจุดมุ่งหมายให้เหมาะจะสมกับนักเรียนในท้องถิ่น _____					
ง. เกี่ยวกับเนื้อหาที่ใช้สอน					
๑. นำเรื่องราวในชีวประวัติประจำวันของนักเรียนมาแทรกในเนื้อหา _____					
๒. พยายามทำให้เนื้อหาเป็นสิ่งที่ง่ายสำหรับนักเรียน _____					
๓. นำศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี สละิมมาแทรกในเนื้อหา _____					
๔. จักกระเบียบเนื้อหาที่สอนให้เหมาะจะกับเด็กในท้องถิ่น _____					
๕. ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่จะสอนทุกแง่มุม _____					
จ. เกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรม					
๑. วิธีสอนเน้นวิธีที่จะให้นักเรียนนำไปใช้ในชีวประวัติประจำวันได้ _____					
๒. ทำบรรยายภาคในทองเรียนให้สนุกสนานน่าเรียน _____					
๓. เราใจให้นักเรียนสนใจและอยากเรียนภาษาไทย _____					
๔. พยายามฝึกนักเรียนเป็นรายบุคคล _____					
๕. พยายามหาวิธีสอนที่ใหม่ๆ มาทดลองใช้เสมอ _____					
ฉ. เกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนและเครื่องมือ					
๑. หารูปภาพมาประกอบการสอนเอง _____					

	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
๒. ทำบัตรคำใช้ในการสอนเอง					
๓. สละสัมภาระจริงและทำหน้าที่จริง ทั่วประเทศการสอน					
๔. สร้างแบบฝึกหัดฝึกการฟังและออกเสียงภาษาไทยเอง					
๕. คิดเกมสื่อบัตรและบทเพลงประกอบการสอนภาษาไทยขึ้นเอง					
๖. คิดแตงนันทานใช้ประกอบการสอนด้วยตนเอง					
๗. ทำแบบเรียนไว้ให้นักเรียนเขียน					
๘. เขียนแผนภูมิแสดงวิธีการออกเสียงภาษาไทยขึ้นเอง					
๙. จัดหาเครื่องมือครุภัณฑ์ช่วยด้วยตนเอง					
๑๐. หาและทำอุปกรณ์ความพหุทางภาษาคด้วยตนเอง					
๑๑. จัดหาหนังสือประกอบการอ่านมาให้แก่นักเรียนอ่าน					
๑๒. จัดหาหนังสือภาษาไทยเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีของชาวไทยส่งมาให้แก่นักเรียนเขียนอ่าน					
๑๓. หาบทประพันธ์ภาษาไทยมาใส่สอนนักเรียนเอง					
๑๔. จัดหาแผนผังและเครื่องมือบันทึกเสียงมาใช้ประกอบการ การสอนเอง					
ข. เกี่ยวกับกิจการวัดผล					
๑. ศึกษาวิธีวัดผลด้วยตนเอง					
๒. ผลิตรายการวัดผลด้วยตนเอง					
๓. วัดผลนักเรียนทุกครั้งที่สอนจบเรื่องหนึ่งๆ					
ค. เกี่ยวกับนักเรียน					
๑. พยายามสนับสนุนและให้กำลังใจแก่นักเรียน					
๒. ให้ความเมตตากรุณาแก่นักเรียน					
๓. พยายามทำให้นักเรียนชอบการเรียนภาษาไทย					
๔. พยายามทำตัวเป็นกันเองกับนักเรียน					
๕. ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาไทยทั้งในโรงเรียน และในชุมชน					

	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
๖. พยายามสอนเรื่องหนึ่งๆ ที่ได้ผลในการสอนครั้ง เดียว					
๗. ทำให้เด็ก เรียน เริ่มด้วยความสนุกสนาน					
๘. ชี้แจงให้นัก เรียน เข้าใจวิธีเรียนภาษาไทย					
๙. เกี่ยวกับแผนผังโครง และสิ่ง แวดล้อม					
๑. แนะนำให้ดูผังโครง นัก เรียน ทั้ง ชาวสารคาม รจาก วิทยุ โทรทัศน์ ภาคภาษาไทย					
๒. ชี้แจงให้ดูผังโครง นัก เรียน เห็นความสำคัญ ของภาษาไทย					
๓. พยายามคิดต่อสมาคมนักเรียน					
๔. จัดกีฬา การวิ่ง เร่ง การประชุม กิจทางศาสนา ในโรงเรียน เพื่อ เชื่อมความสัมพันธ์ ระหว่างบ้านกับโรงเรียน					
๕. จัดห้องสมุด ในโรงเรียน เพื่อบริการนักเรียน และชุมชน					
๖. ให้ความรู้ ความ เกษตร อนามัย และอื่นๆ แก่ชุมชน					
๗. เปิดสอนภาษาไทย เป็นพิเศษ ในโรงเรียน ให้ชาว บ้านมา เรียน					